

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Kaare Linde
Sagsnr.: 2016-731-0069
Dok.: 2180656

UDKAST

**Forslag
til**

Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love

(Bekæmpelse af udbredelse af terrorpropaganda, blokering af hjemmesider, stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere m.v.)

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 4. juli 2016, som ændret ved lov nr. 1723 af 27. december 2016 og § 1 i lov nr. 1728 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 38 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

”Stk. 5. Løsladelse på prøve af en person, som er dømt for overtrædelse af en af de i denne lovs 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist ved dom, forudsætter desuden, hvis ikke særlige omstændigheder taler herimod, at den dømte har deltaget i et af kriminalforsorgen fastsat program med henblik på at forebygge ny ligeartet kriminalitet.”

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

2. I § 39 indsættes som *stk. 4*:

”Stk. 4. Ved løsladelse på prøve af en person, som er dømt for overtrædelse af en af de i denne lovs 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist ved dom, fastsættes, hvis ikke særlige omstændighe-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

der taler herimod, vilkår om, at den dømte skal deltage i et af kriminalforsorgen fastsat program med henblik på at forebygge ny ligartet kriminalitet.

3. I § 40 a, stk. 3, 2. pkt., og § 40 a, stk. 4, 3. pkt., ændres ”§ 39, stk. 3,” til: ”§ 39, stk. 3 og 4,”.

4. I § 40 a, stk. 7, ændres ”§ 38, stk. 3 og 5” til: ”§ 38, stk. 3, 5 og 6”.

5. I § 41, stk. 2, ændres ”stk. 4, 3. pkt., og stk. 5” til: ”stk. 5, 3. pkt., og stk. 6 og 7”.

6. I § 41 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3. Løsladelse på prøve af en person, som er dømt for overtrædelse af en af de i denne lovs 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist ved dom, forudsætter, hvis ikke særlige omstændigheder taler herimod, at den dømte har deltaget i et af kriminalforsorgen fastsat program med henblik på at forebygge ny ligartet kriminalitet.”

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

7. I § 41 indsættes som *stk. 7*:

”Stk. 7. Ved løsladelse af en person, som er dømt for overtrædelse af en af de i denne lovs 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist ved dom, fastsættes, hvis ikke særlige omstændigheder taler herimod, vilkår om, at den dømte skal deltage i et af kriminalforsorgen fastsat program med henblik på at forebygge ny ligartet kriminalitet.

8. I § 42, stk. 2, ændres ”§ 41, stk. 4 og 5” til: ”§ 41, stk. 5-7”.

9. I § 114 e, 1. pkt., indsættes efter ”handlingerne omfattende af §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d”: ”, herunder ved udbredelse af propaganda til fordel for en sådan person, gruppe eller sammenslutning«.

§ 2

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1257 af 13. oktober 2016, som ændret ved lov nr. 1725 af 27. december 2016 og § 2 i lov nr. 1721 af 27. december 2016, foretages følgende ændring:

1. Overskriften til *kapitel 71* affattes således:

”Kapitel 71

Indgreb i meddelelshemmeligheden, observation, dataaflæsning, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation og blokering af hjemmesider”

2. Efter § 791 c indsættes i *kapitel 71*:

”§ 791 d. Der kan ske blokering af hjemmesider, hvis der er grund til at antage, at der fra hjemmesiden foretages overtrædelse af straffeloven.

Stk. 2. Afgørelse om blokering af en hjemmeside træffes af retten ved kendelse efter politiets begæring. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Kendelsen kan til enhver tid omgøres.

Stk. 3. Blokering må ikke foretages, såfremt indgrebet står i misforhold til sagens betydning og den ulempe, som indgrebet må antages at medføre.

Stk. 4. Det påhviler udbydere af telenet eller teletjenester at bistå politiet ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Afviser den pågældende uden lovlige grund at bistå politiet, finder bestemmelsen i § 178 tilsvarende anvendelse.”

§ 3

I lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1242 af 11. november 2015, som ændret ved lov nr. 169 af 27. februar 2016, § 1 i lov nr. 641 af 8. juni 2016, § 2 i lov nr. 1726 af 27. december 2016 og § 2 i lov nr. 1728 af 27. december 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 81, 1. pkt. ændres ”§ 39, stk. 2 eller 3, § 40 a, stk. 2-4, eller § 41, stk. 4 eller 5,” til: ”§ 39, stk. 2-4, § 40 a, stk. 2-4, eller § 41, stk. 5 eller 6,”.

§ 4

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 13. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 34 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Hvis udbetaling af pension er ophørt, jf. § 46 b, genoptages udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.«

2. § 46 b ophæves og i stedet indsættes:

»§ 46 b. Udbetaling af pension ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetaling af pension ophører efter stk. 1 med virkning fra politiets afgørelse. Hvis personen inden pasinddragelsen fik sin pension udbetalt forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor politiet traf afgørelsen.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af pension var opfyldt i perioden.

§ 46 c. En pensionist har ikke ret til pension i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, personen ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af social pension for den periode, hvor pensionisten er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

§ 46 d. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 46 a, stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. § 46 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes.

Stk. 2. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager pension. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 3. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget pension.«

§ 5

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1240 af 13. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 34 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Hvis udbetaling af pension er ophørt, jf. § 45 b, genoptages udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor borgeren har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.«

2. § 45 b ophæves og i stedet indsættes:

»§ 45 b. Udbetaling af pension ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetaling af pension ophører efter stk. 1, med virkning fra politiets afgørelse. Hvis personen inden pasinddragelsen fik sin pension udbetalt forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor politiet traf afgørelsen.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af pension var opfyldt i perioden.

§ 45 c. En pensionist har ikke ret til pension i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, personen ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af social pension for den periode, hvor pensionisten er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

§ 45 d. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunalbestyrelsen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 45 a, stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. § 45 a, stk. 2, samtidig modta-

ger pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes.

Stk. 2. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager pension. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 3. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, når anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget pension.«

§ 6

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 832 af 7. juli 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 624 af 8. juni 2016 og senest ved lov nr. 1718 af 27. december 2016 og lov nr. 1719 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 62, *stk. 1, nr. 4*, ændres »beskæftigelsesindsats, og« til: »beskæftigelsesindsats,«

2. I § 62, *stk. 1, nr. 5*, ændres »beskæftigelsesindsats« til: »beskæftigelsesindsats, og«

3. I § 62, *stk. 1*, indsættes som *nr. 6*:
»6) har bopæl og opholder sig i Danmark.«

4. I § 62 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for et medlem, som politiet har formodning om modtager dagpenge eller feriedagpenge, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Politiet skal endvidere underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyn-

digheden skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at et medlem, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget dagpenge eller feriedagpenge.«

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.

5. I § 62, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 4 og 5,« til: »stk. 4-6,«.

6. § 74 n indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Efterløn kan ikke udbetales, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af et medlems pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Efterløn kan udbetales på ny, når medlemmet har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Stk. 5. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af efterlønnen, der ikke er udbetalt, jf. stk. 4, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af efterløn var opfyldt i perioden.

Stk. 6. Et medlem har ikke ret til at få udbetalt efterløn for en periode, hvor medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, medlemmet ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af efterløn for den periode, hvor medlemmet er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Stk. 7. Politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for et medlem, som befinder sig i udlandet og som politiet får formodning om samtidig modtager efterløn. Politiet skal endvidere underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at et medlem, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens §

114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget efterløn.«
Stk. 4-12 bliver herefter stk. 8-16.

7. I § 75 h indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4 har et medlem ikke ret til feriedagpenge, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 7. Omgøres en afgørelse om inddragelse af medlemmets pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales de feriedagpenge, der er tilbagebetalt af medlemmet eller ikke er udbetalt, jf. stk. 6, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af feriedagpenge var opfyldt i perioden.

Stk. 8. Uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4 har et medlem ikke ret til feriedagpenge for en periode, hvor medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, medlemmet ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat efter paslovens § 2 b, stk. 1. Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af feriedagpenge for den periode, hvor medlemmet er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«
Stk. 6 bliver herefter stk. 9.

§ 7

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 29. april 2015, som ændret ved § 6 i lov nr. 624 af 8. juni 2016 og § 2 i lov nr. 1413 af 30. november 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 49 indsættes:

»§ 49 a. En person har ikke ret til barselsdagpenge i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b.

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af barselsdagpenge udbetalt til personen for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.«

2. Efter § 53 indsættes i kapitel 12:

»§ 53 a. Udbetaling af barselsdagpenge ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, udbetaler Udbetaling Danmark barselsdagpenge for den periode, hvor der ikke er udbetalt barselsdagpenge, mens personens pas var inddraget, jf. stk. 1, såfremt de øvrige betingelser for udbetaling af barselsdagpenge var opfyldt i perioden.

§ 53 b. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager barselsdagpenge. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis denne afgørelse senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget barselsdagpenge.«

§ 8

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 23. juni 2016, som ændret ved § 5 i lov nr. 624 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 71 indsættes:

»§ 71 a. En person har ikke ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, for

forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b.

Stk. 2. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af sygedagpenge udbetalt til personen for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.«

2. Efter § 76 indsættes i kapitel 27:

»§ 76 a. Udbetaling af sygedagpenge ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, udbetaler kommunen sygedagpenge i den periode, hvor der ikke er udbetalt, mens personens pas var inddraget, jf. stk. 1, såfremt de øvrige betingelser for udbetaling af sygedagpenge var opfyldt i perioden.

§ 76 b. Politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som politiet får formodning om samtidig modtager sygedagpenge. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis denne afgørelse senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget sygedagpenge.«

§ 9

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 17. september 2015, som ændret ved § 7 i lov nr. 624 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. § 22 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Fleksydelse kan ikke udbetales, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4,

fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af fleksydelse genoptages med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Stk. 4. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af fleksydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 3, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af fleksydelse var opfyldt i perioden.

Stk. 5. En person har ikke ret til at få udbetalt fleksydelse for en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Stk. 6. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager fleksydelse. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget fleksydelse.«

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 7-12.

§ 10

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. maj 2016, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1413 af 30. november 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 a indsættes i kapitel 3:

»§ 10 b. Retten til ydelser efter denne lov ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4,

fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til ydelser efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, såfremt de øvrige betingelser for udbetaling af ydelsen var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er en ydelse efter denne lov ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne indgive ansøgning om hjælp, at den pågældende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 10 c. En person har ikke ret til ydelser efter denne lov i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i den periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

§ 10 d. Politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager ydelser efter denne lov. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget ydelser efter denne lov.

§ 10 e. Opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c, når en person søger om integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.«

2. I § 91, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.«

§ 11

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 24. februar 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 296 af 22. marts 2016, § 3 i lov nr. 628 af 8. juni 2016 og § 9 i lov nr. 665 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Ansøgeren har ikke ret til boligstøtte, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at ansøgeren i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. En person medregnes ikke i husstanden, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Har ansøgeren ikke ret til boligstøtte efter stk. 1, bortfalder boligstøtten for hele husstanden, medmindre der er en anden ansøger i husstanden.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal ved afgørelse om bortfald af boligstøtte vejlede husstandens øvrige medlemmer om muligheden for at søge boligstøtte.

Stk. 4. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af boligstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for boligstøtte var opfyldt i perioden.

Stk. 5. Ved omgørelse efter stk. 4, skal den boligstøtte, der er betalt for meget til husstanden under ophøret tilbagebetales, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Stk. 6. Er udbetaling af boligstøtte bortfaldet eller er boligstøtten omberegnet, er det en betingelse for fornyet ret til eller omberegning af bolig-

støtten, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Hvis boligstøtten har været bortfaldet, skal der ansøges om boligstøtte på ny.

Stk. 7. Ansøgeren har ikke ret til boligstøtte og ansøgeren og personen medregnes ikke i husstanden i en periode, hvor ansøgeren eller personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af boligstøtte for de dage, ansøgeren eller personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

2. Efter § 52 indsættes:

»Underretning om inddragelse af pas mv.

§ 53. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager boligstøtte. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget boligstøtte.«

§ 12

I lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 7. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 574 af 10. juni 2014 og § 1 i lov nr. 999 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 g før kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 2 c

Ophør af ret til tilskud efter loven

§ 10 h. Retten til tilskud efter §§ 2, 3, 4 og 10 a ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at det barn, som tilskuddet tilkommer, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Retten til tilskud efter §§ 10 b, 10 c og 10 d ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at en forælder, som tilskuddet tilkommer, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 3. Retten til tilskud ophører efter stk. 1 og 2 med virkning fra det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor politiet traf afgørelse. Hvis tilskuddet udbetales månedsvis, ophører retten ved udgangen af den måned, hvor personen har fået inddraget sit pas.

Stk. 4. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1 eller 2, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Stk. 5. Er børnetilskuddet ophørt efter stk. 1 eller 2, er det en betingelse for fornyet ret til udbetaling af børnetilskud, at den, som tilskuddet tilkommer, har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 10 i. Et barn eller forælder har ikke ret til tilskud efter henholdsvis stk. 1 og 2 i perioder, hvor barnet eller forælderen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af tilskud for den periode, barnet eller forælderen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

§ 10 j. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for et barn eller en forælder, som befinder sig i udlandet, og som poli-

tiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 2, 3, 4, eller 10 a-d. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 2, 3, 4 eller 10 a-d.«

2. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 a. Bidrag udbetales ikke forskudsvis til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen deltager i aktiviteter i udlandet, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetalingen ophører efter stk. 1 med virkning fra den bidragsperiode, som følger efter den periode, hvor personen har fået inddraget sit pas.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af bidraget, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetalingen var opfyldt i perioden.

Stk. 4. Hvis udbetaling af bidrag har været ophørt efter stk. 1, genoptages udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 12 b. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en bidragsmodtager, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om får udbetalt børnebidrag forskudsvis. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.«

§ 13

I SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2014, som ændret ved § 1 i lov nr. 521 af 26. maj 2014, § 1 i lov nr. 633 af 12. maj 2015, § 42 i lov nr. 628 af 8. juni 2016 og § 22 i lov nr. 1746 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 2 c og« til: »§ 2 c,«.

2. I § 2, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 2 d.« til: »§ 2 d, og«.

3. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 6:

»6) ikke har mistet retten til uddannelsesstøtte efter §§ 2 e og 2 f.«.

4. Efter § 2 d indsættes i kapitel 1:

»§ 2 e. Retten til uddannelsesstøtte ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en uddannelsessøgendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den uddannelsessøgende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af uddannelsesstøtte ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor den uddannelsessøgende har fået inddraget sit pas.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af uddannelsesstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, såfremt de øvrige støttebetingelser var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er uddannelsesstøtte ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af uddannelsesstøtte, at den uddannelsessøgende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 2 f. En uddannelsessøgende har ikke ret til uddannelsesstøtte i de måneder, hvor den pågældende er dømt for at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i de måneder, den uddannelsessøgende er dømt for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af uddannelsesstøtte for den periode, den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

5. I § 24, stk. 3, nr. 7, udgår: »eller«.

6. I § 24, stk. 3, nr. 8, ændres »§ 2 d, stk. 1 og 2.« til: »§ 2 d, stk. 1 og 2, eller«.

7. I § 24, stk. 3, indsættes som nr. 9:

»9) ikke kan få stipendium eller slutlån som følge af bestemmelserne i § 2 e, stk. 1, og § 2 f.«

8. I § 29, *stk. 3*, ændres »§§ 2-2 d,« til: »§§ 2-2 f,«.

9. I § 39 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Politiet skal underrette styrelsen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager uddannelsesstøtte. Politiet skal endvidere underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette styrelsen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget uddannelsesstøtte.«

Stk. 7-10 bliver herefter stk. 8-11.

§ 14

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 694 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 14 a indsættes:

»**§ 14 b.** Retten til SVU bortfalder for den resterende del af uddannelsesforløbet, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en uddannelsessøgendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Bortfald af SVU sker med udgangen af den kalenderuge, hvor den uddannelsessøgende har fået inddraget sit pas.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, kan ansøgeren søge om at blive stillet som om, der ikke var sket bortfald af SVU, jf. stk. 1, såfremt betingelserne for tildeling i øvrigt var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er SVU ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af SVU, at den uddannelsessøgende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 14 c. En uddannelsessøgende har ikke ret til SVU i de uger, hvor den uddannelsessøgende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i de uger, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af SVU for den periode, den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

2. I § 20 a indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Politiet skal underrette styrelsen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager SVU. Politiet skal endvidere underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette styrelsen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget SVU.«

§ 15

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»**§ 4 a.** Udbetaling af børne- og ungeydelse ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en ydelsesmodtagers pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at ydelsesmodtageren i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af børneydelse ophører fra det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor ydelsesmodtageren har fået inddraget sit pas. Udbetaling af ungeydelse ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor ydelsesmodtageren har fået inddraget sit pas. 1.-3. pkt. gælder tilsvarende, hvis der træffes afgørelse om pasinddragelse mod barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvel-

se, efterbetales den del af børne- og ungeydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, såfremt betingelserne for udbetaling af børne- og ungeydelse i øvrigt var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er børne- og ungeydelsen ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af børne- og ungeydelse, at den person, der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod, har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 4 b. Der skal ske tilbagebetaling af børne- og ungeydelse udbetalt i en periode, for hvilken ydelsesmodtageren ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i den periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. 1. pkt. gælder tilsvarende, hvis barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for, dømmes efter de nævnte bestemmelser.

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af børne- og ungeydelse udbetalt til personen i den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

§ 4 c. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager eller har modtaget børne- og ungeydelse. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. 1. og 2. pkt. gælder tilsvarende, hvis der træffes afgørelse om pasinddragelse mod barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget børne- og ungeydelse. 1. pkt. gælder tilsvarende, hvis barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for, dømmes efter de nævnte bestemmelser.«

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens §§ 4-15 finder ikke anvendelse for afgørelser om inddragelse af pas, der er truffet inden lovens ikrafttræden, og domme, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

§ 17

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 3 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Baggrund

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Skærpelse af prøveløsladelsesregler for terrordømte m.v.

3.1.1. Gældende ret

3.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.2. Bekæmpelse af udbredelse af terrorpropaganda

3.2.1. Gældende ret

3.2.2. Justitsministeriets overvejelser

3.2.3. Den foreslåede ordning

3.3. Blokering af adgangen til hjemmesider

3.3.1. Gældende ret

3.3.2. Justitsministeriets overvejelser

3.3.3. Den foreslåede ordning

3.4. Stop for udbetaling af offentlige ydelser til fremmedkrigere

3.4.1. Gældende ret

3.4.2. Justitsministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Uddannelses- og Forskningsministeriets og Skatteministeriets overvejelser

3.4.3. Den foreslåede ordning

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den tidligere regering fremlagde i oktober måned 2016 en national handlingsplan om forebyggelse og bekæmpelse af ekstremisme og radikalisering. Dette lovforslag har til formål at gennemføre de dele af handlingsplanen, hvor lovgivning vurderes at være nødvendig.

Lovforslaget indeholder følgende fire hovedpunkter:

For det første indeholder lovforslaget et tiltag mod radikalisering i fængsler. Lovforslaget indebærer, at der indføres et krav om, at radikaliserede indsatte, der er dømt for terror, skal deltage i et af kriminalforsorgen fastsat program for at blive prøveløsladt.

Forslaget skal styrke motivationen for radikaliserede indsatte til at indgå i eksempelvis et afradikaliseringsforløb, som kan påvirke dem til at ændre adfærd og motivere dem til at forlade det radikale miljø.

For det andet indeholder lovforslaget en ændring af straffelovens § 114 e, så det udtrykkeligt fremgår, at udbredelse af propaganda til fordel for terrororganisationer mv. er omfattet af bestemmelsen.

Forslaget er begrundet i, at terrorister i stigende grad bruger propaganda aktivt til at fremme deres formål, ligesom udbredelsen af propagandaen har fået lettere vilkår på internettet. Der bør derfor være et klart strafferetligt værn mod propaganda, som fremmer terroristernes sag.

For det tredje indeholder lovforslaget et forslag om at indføre en ny bestemmelse i retsplejeloven om blokering af hjemmesider.

Bestemmelsen vil f.eks. skulle bruges over for hjemmesider, der indeholder propaganda til fordel for terrororganisationer mv. Forslaget er begrundet i, at ekstremisters og terroristers brug af internet og sociale medier i rekrutteringsøjemed er steget betydeligt inden for de senere år. Et væsentligt element i indsatsen mod online radikalisering består i at reducere omfanget af voldeligt ekstremistisk materiale på internettet.

For det fjerde indeholder forslaget ændringer af en række love med henblik på at stoppe udbetalingen af offentlige ydelser til fremmedkrigere.

Formålet med forslaget er at forhindre, at fremmedkrigere skal kunne finansiere deres ophold i konfliktzoner med offentlige ydelser.

2. Baggrund

Den tidligere regering fremlagde i oktober måned 2016 en national handlingsplan om forebyggelse og bekæmpelse af ekstremisme og radikaliseringsring. Handlingsplanen indeholder en række initiativer om bl.a. håndtering af ekstremistisk propaganda og forebyggelse af online-radikalisering, hård kurs mod fremmedkrigere og styrket indsats mod radikaliseringsring i fængsler.

Håndtering af ekstremistisk propaganda og forebyggelse af online-radikalisering

Af handlingsplanen fremgår det bl.a., at Center for Terroranalyse (CTA), som er en del af Politiets Efterretningstjeneste (PET), vurderer, at navnlig Islamisk Stat og andre militante islamistiske gruppers propaganda bidrager til at radikalisere personer og miljøer i Danmark. CTA vurderer, at propagandaen kan have en radikaliserende effekt på især socialt marginaliserede og andre sårbare unge. Endvidere kan virtuelle fællesskaber på sociale medier samt gruppefællesskaber som dem, man finder i kriminelle miljøer, fængsler og islamistiske miljøer, virke fremmende for radikaliseringsring.

CTA peger på, at militant islamistiske budskaber i stigende grad finder klangbund hos voldsparede unge, der føler sig socialt marginaliserede og søger identitet og status. Disse budskaber bæres i høj grad frem af lettilgængelig, eksplicit propaganda på sociale medier, som taler direkte til de unge.

Den sikkerhedsmæssige trussel fra radikaliseringsring og ekstremisme udspringer ikke kun fra militant islamisme. CTA vurderer, at der også findes politisk ekstremistiske miljøer i Danmark, som er parate til at anvende vold for at fremme deres dagsorden. Volden kan være rettet mod politiske modstandere, minoritetsgrupper, herunder flygtninge og migranter, samt mod organisationer og virksomheder, som man vurderer, har symbolsk værdi. Terrortruslen fra politisk ekstremistiske miljøer i Danmark er dog begrænset.

I lyset af trusselsbilledet mod Danmark er indsatsen mod ekstremisme og radikaliseringsring et højt prioriteret fokusområde i det danske samfunds indsats mod terror.

Styrket indsats mod radikaliserings i fængsler

Det er væsentligt at sikre, at indsatte med ekstremistiske holdninger ikke påvirker medindsatte i radikaliserende retninger. Derfor er det vigtigt, at der gribes hurtigt og effektivt ind over for indsatte, så snart de udviser tegn på radikaliserings.

Der er allerede iværksat flere tiltag, som skal styrke indsatsen mod radikaliserings blandt indsatte i fængslerne. Hvis der i højere grad skal gribes fat om problemernes rod, er der dog behov for yderligere tiltag.

Der indføres krav om, at radikaliserede indsatte, der er dømt for terror, skal deltage i et afradikaliseringsprogram for at blive prøveløsladt. Det skal styrke motivationen for, at radikaliserede indsatte indgår i afradikaliseringsforløb, som kan påvirke dem til at ændre adfærd og motivere dem til at forlade det radikale miljø.

Hård kurs mod fremmedkrigere

Truslen fra hjemvendte fremmedkrigere er reel. Ophold i konfliktzoner i udlandet kan føre til bl.a. radikaliserings, brutaliserings og (øget) voldsparathed, og personer, som kommer til Danmark fra konfliktzonen, kan være motiveret til at gennemføre et angreb herhjemme. Samtidig kan hjemvendte fremmedkrigere påvirke og radikaliseres andre med deres ekstremistiske synspunkter.

Den hårde kurs mod fremmedkrigere skal fastholdes og suppleres med yderligere initiativer, som kan supplere og understøtte de tiltag, der allerede er iværksat. I den forbindelse skal der sættes fokus på, hvordan vi gør det mindre attraktivt for herboende at rejse ud som fremmedkrigere, og hvordan vi sørger for at skærme børn og unge, som er sårbare over for ekstremistisk påvirkning, fra hjemvendte fremmedkrigeres radikaliserings.

Fremmedkrigere skal ikke kunne finansiere deres ophold i konfliktzoner med offentlige ydelser. Regeringen finder således, at det i højere grad end tilfældet er i dag, bør være muligt at standse udbetaling af offentlige ydelser eller at kræve dem tilbagebetalt, hvis den person, der modtager ydelserne, opholder sig i konfliktområder i udlandet uden et anerkendelsesværdigt formål på det tidspunkt, hvor ydelsen udbetales.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Skærpelse af prøveløsladelsesregler for terrordømte m.v.

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Prøveløsladelse efter § 38

3.1.1.1.1. Efter straffelovens § 38, stk. 1, afgør justitsministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, om den dømte skal løslades på prøve, når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået. Prøveløsladelse efter denne bestemmelse forudsætter, at den dømtes forhold ikke gør prøveløsladelsen utilrådelig, at der er sikret den pågældende passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår, der i medfør af § 39, stk. 2 og 3, fastsættes for løsladelsen, jf. § 38, stk. 4.

Efter straffelovens § 38, stk. 2, kan løsladelse på prøve ske tidligere, når særlige omstændigheder taler derfor, og den dømte har udstået halvdelen af straffetiden, dog mindst 2 måneder. Bestemmelse herom træffes af justitsministeren, eller den, som ministeren bemyndiger dertil.

Ifølge forarbejderne til bestemmelsen i § 38, stk. 2, jf. Folketingstidende 1964-65, tillæg A, sp. 957f, vil bestemmelsen kunne finde anvendelse i de undtagelsestilfælde, hvor særlige grunde, herunder navnlig mulighed for en særlig gunstig arbejdsmæssig placering, taler for, at der sker løsladelse en kortere tid, før to tredjedele af straffetiden er udstået. Bestemmelsen kan endvidere f.eks. finde anvendelse, hvor prøveløsladelse af hensyn til alvorlig sygdom hos den indsatte eller dennes pårørende ikke findes at burde afvente, at den pågældende har afsonet to tredjedele af straffetiden. Desuden anvendes bestemmelsen over for udenlandske afsonere, der skal udvises efter løsladelsen.

Prøveløsladelse (efter straffelovens § 38, stk. 1 og 2) kan ifølge straffelovens § 38, stk. 3, ikke ske med hensyn til den ubetingede del af en såkaldt kombinationsdom efter § 58, stk. 1. Efter § 58, stk. 1, kan retten, hvis den skønner det påkrævet at anvende en ubetinget fængselsstraf, men oplysningerne om tiltaltes personlige forhold taler for anvendelse af en betinget dom, bestemme, at den del af den idømte straf, dog højst 6 måneder, skal fuldbyrdes, mens den resterende del af straffen gøres betinget.

Efter straffelovens § 38, stk. 5, kan prøveløsladelse ikke ske, hvis den dømte af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og politiet oplyser, at der inden for den gruppe, som den dømte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt skydevåben eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180.

Straffelovens bestemmelser om prøveløsladelse suppleres af en række administrative forskrifter, som findes i bekendtgørelse nr. 354 af 12. april 2016 om løsladelse af dømte, der udstår fængselsstraf (løsladelsesbekendtgørelsen) og vejledning nr. 9476 af 31. maj 2016 om løsladelse af dømte, der udstår fængselsstraf (løsladelsesvejledningen).

I løsladelsesvejledningens pkt. 6-12 er der fastsat nærmere retningslinjer for den utilrådelighedsvurdering, som kriminalforsorgen skal foretage i medfør af straffelovens § 38, stk. 4. Det fremgår i den forbindelse, at prøveløsladelse skal nægtes, hvis der foreligger en væsentlig risiko for recidiv til ikke-bagatelagtig kriminalitet, som ikke formodes at kunne begrænses ved tilsyn og eventuelle særvilkår.

Prøveløsladelse skal endvidere nægtes, hvis der ikke er sikret den dømte passende ophold og arbejde eller andet underhold, eller hvis den dømte nægter at overholde de vilkår, som kriminalforsorgen har fastsat, jf. straffelovens § 38, stk. 4.

3.1.1.1.2. Efter straffelovens § 39, stk. 1, skal prøveløsladelse (efter § 38, stk. 1 og 2), som fast vilkår betinges af, at den pågældende ikke i prøvetiden begår strafbart forhold. Prøvetiden kan ikke overstige 3 år. Hvis den resterende straffetid overstiger 3 år, kan der dog fastsættes en prøvetid indtil 5 år.

Der kan herudover fastsættes som tillægsvilkår for løsladelsen i form af tilsyn og særvilkår efter straffelovens § 39, stk. 2. Det kan således fastsættes som vilkår, at den pågældende i hele prøvetiden eller en del af denne undergives tilsyn, jf. straffelovens § 39, stk. 2, 1. pkt. Yderligere vilkår kan fastsættes efter reglerne i § 57 (om vilkårsfastsættelse ved betingede domme), jf. § 39, stk. 2, 2. pkt. Henvisningen til § 57 indebærer, at der kan fastsættes de vilkår, som findes formålstjenstlige, herunder at den dømte overholder særlige bestemmelser vedrørende opholdssted, arbejde, uddan-

nelse, anvendelse af fritid eller samkvem med bestemte personer, tager ophold i egnet hjem eller institution, underkaster sig afvænningsbehandling for misbrug af alkohol, narkotika eller lignende medikamenter, om fornødent på hospital eller i særlig institution.

Ved prøveløsladelse af personer, som er dømt for overtrædelse af § 191 eller § 192 a (overtrædelse af narkotika- og våbenlovgivningen under særligt skærpene omstændigheder) eller for en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold eller trusler, som er idømt fængsel i 1 år eller derover, og som af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, hvor de pågældende personer tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, skal der – medmindre særlige omstændigheder taler herimod – fastsættes vilkår om, at den pågældende i prøvetiden ikke opholder sig sammen med eller på anden måde har kontakt med andre med tilknytning til den pågældende gruppe, medmindre der er tale om nærtstående eller der er tale om ophold eller kontakt som led i varetagelsen af et anerkendelsesværdigt formål, jf. § 39, stk. 3.

3.1.1.1.3. Afgørelsen om prøveløsladelse træffes i øvrigt ud fra en samlet afvejning af alle omstændigheder, som taler enten for eller imod prøveløsladelse.

Som altovervejende hovedregel er det kriminalforsorgsområdet, der træffer afgørelse om prøveløsladelse, jf. løsladelsesbekendtgørelsens § 25, stk. 1. I løsladelsesbekendtgørelsens §§ 26 og 28 er der dog fastsat en række undtagelser til dette udgangspunkt for så vidt angår en række nærmere angivne tilfælde.

Afgørelse om prøveløsladelse af personer, der er dømt for terror eller anden kriminalitet omfattet af en af de i denne lovs 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, træffes således – uanset straffens længde – af Direktoratet for Kriminalforsorgen efter indstilling fra kriminalforsorgsområdet og forudgående høring af politidirektøren, jf. løsladelsesbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 1. Det samme gælder ved afgørelse om løsladelse af indsatte, der er dømt for politisk motiveret kriminalitet eller er indberettet af kriminalforsorgen til Rigspolitiet på grund af bekymring for radikalisering eller ekstremisme, jf. løsladelsesbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 2 og 3.

Endvidere træffer Direktoratet for Kriminalforsorgen afgørelse om prøveløsladelse efter indstilling fra kriminalforsorgsområdet i de situationer,

hvor der er uenighed mellem kriminalforsorgsområdet og vedkommende bopælskommune om vilkårsfastsættelse, eller når der er uenighed mellem kriminalforsorgsområdet og anklagemyndigheden eller politidirektøren om, hvorvidt prøveløsladelse skal ske, jf. løsladelsesbekendtgørelsens § 26, stk. 1, jf. stk. 3.

Afgørelser om nægtelse af prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, som er truffet af kriminalforsorgsområdet, kan påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, jf. løsladelsesbekendtgørelsens § 37, stk. 2, jf. § 26.

Afgørelse om nægtelse af prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, som er truffet af Direktoratet for Kriminalforsorgen, herunder nægtelse af prøveløsladelse af terrordømte mv., der udstår en tidsbestemt straf, kan ikke indbringes for en højere administrativ myndighed, jf. løsladelsesbekendtgørelsens § 28, stk. 2, jf. § 37, stk. 1.

Afgørelsen om afslag på prøveløsladelse efter § 38, stk. 1, kan inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den dømte, kræves indbragt til prøvelse for retten, jf. lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (straffuldbyrdelsesloven) § 112, nr. 6. Afslag på prøveløsladelse efter § 38, stk. 2, kan ikke indbringes for domstolene.

3.1.1.2. Prøveløsladelse efter noget for noget-ordningen (§ 40 a)

3.1.1.2.1. Ved lov nr. 219 af 31. marts 2004 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Tidlig prøveløsladelse af dømte) blev der indsat en særlig bestemmelse i straffelovens § 40 a om prøveløsladelse efter udståelse af halvdelen af straffetiden (noget for noget-ordningen).

Formålet med bestemmelsen er at skabe mulighed for i videre omfang at prøveløslade indsatte, som enten har gjort en særlig indsats for at komme ud af kriminalitet og kvalificere sig til en kriminalitetsfri tilværelse, eller hvor det på grundlag af en samlet vurdering af den enkeltes personlige forhold, den begåede kriminalitet og afsoningsforløbet findes unødvendigt, at den pågældende afsoner resten af straffen i fængsel, hvis der i stedet fastsættes vilkår om samfundstjeneste, jf. Folketingstidende 2003-03, tillæg A, side 4439.

Ordningen er efterfølgende blevet ændret to gange, henholdsvis ved lov nr. 611 af 14. juni 2011 om ændring af straffeloven (Udvidelse af »noget for noget-ordningen« om tidlig prøveløsladelse af dømte m.v.) og ved lov nr.

628 af 12. juni 2013 om ændring af straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om statens uddannelsesstøtte (Udvidet mulighed for prøveløsladelse og fodlænkeafsoning, SU i skoleperioder under uddannelsen til fængselsbetjent m.v.).

3.1.1.2.2. Noget for noget-ordningen indebærer, at justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan beslutte, at dømte efter en konkret vurdering kan prøveløslades, når halvdelen af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået, hvis hensynet til retshåndhævelsen ikke skønnes at tale imod det, og betingelserne i § 40 a, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2, er opfyldt, jf. straks nedenfor.

Efter § 40 a, stk. 1, nr. 1, kan der for det første ske prøveløsladelse efter halvdelen af straffetiden af dømte, der har ydet en særlig indsats for ikke på ny at begå kriminalitet, herunder ved at deltage i behandlingsforløb, uddannelsesforløb, arbejdsstræning eller arbejde i forbindelse med afsoningen. En særlig indsats kan ifølge lovens forarbejder f.eks. bestå i, at den indsatte under fængselsopholdet gennemfører et relevant uddannelsesforløb eller deltager i afvænningsbehandling for eventuelt alkohol- eller stofmisbrug eller i et særligt adfærds-korrigerende program. Det beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om den indsatte kan anses for at have ydet den nævnte særlige indsats. Der henvises til Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 4446.

Efter § 40 a, stk. 1, nr. 2, kan der for det andet ske prøveløsladelse efter halvdelen af straffetiden, hvis den dømtes forhold taler derfor. Bestemmelsen er ifølge lovens forarbejder møntet på indsatte, hvis forhold samlet set taler for, at det er unødvendigt, at den pågældende afsoner resten af straffen i fængsel, hvis der i stedet fastsættes vilkår om samfundstjeneste. Det drejer sig om indsatte, som typisk har gode og stabile personlige forhold og et godt socialt netværk samt er uden misbrugsproblemer, og hvis forbrydelse ikke er udtryk for et kriminelt mønster. Det er en forudsætning, at den pågældendes afsoningsforløb har været i det væsentlige problemfrit, dvs. at den indsatte ikke f.eks. flere gange er udeblevet fra udgang eller har begået kriminalitet under afsoningen eller alvorligt har chikaneret fængselspersonale eller andre indsatte. Der henvises til Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 4440ff.

Efter § 40 a, stk. 1, er prøveløsladelse i alle tilfælde betinget af, at hensynet til retshåndhævelsen ikke taler imod det. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af lovens forarbejder, at ordningen som udgangspunkt

kan anvendes, uanset hvilken kriminalitet den pågældende er dømt for, men at der skal udvises meget betydelig varsomhed med at anvende bestemmelserne om prøveløsladelse efter halv tid i forhold til personer, der afsoner straf for visse meget alvorlige forbrydelser. For personer, som har begået grov kriminalitet med fare for personers liv eller helbred, eller som har deltaget i omfattende organiseret kriminalitet (f.eks. rockerkriminalitet), vil hensynet til retshåndhævelsen således normalt tale imod, at der sker prøveløsladelse efter § 40 a. Der henvises til Folketingstidende 2003-2004, Tillæg A, side 4442.

Prøveløsladelse efter § 40 a forudsætter endvidere, at den dømtes forhold ikke gør prøveløsladelsen utilrådelig, at der er sikret den pågældende passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den pågældende er egnet til og erklærer sig villig til at overholde de vilkår, der i medfør af § 40 a, stk. 3 og 4, fastsættes for løsladelsen, jf. § 40 a, stk. 6.

Det svarer – bortset fra kravet om, at den dømte også skal være egnet til at overholde vilkårene for løsladelsen – til, hvad der i medfør af § 38, stk. 4, gælder for prøveløsladelse efter § 38, stk. 1 og 2.

Efter § 40 a, stk. 7, jf. § 38, stk. 3, kan prøveløsladelse efter § 40 a – ligesom ved prøveløsladelse efter § 38 – ikke ske, hvis den dømte af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og politiet oplyser, at der inden for den gruppe, som den dømte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt skydevåben eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180.

3.1.1.2.3. Efter § 40 a, stk. 7, jf. § 39, stk. 1 (om vilkårsfastsættelse i prøvetiden), skal prøveløsladelse efter § 40 a – ligesom ved løsladelse efter § 38 – som fast vilkår betinges af, at den pågældende ikke i prøvetiden begår strafbart forhold. Prøvetiden kan ikke overstige 3 år. Hvis den resterende straffetid overstiger 3 år, kan der dog fastsættes en prøvetid på indtil 5 år.

Herudover skal prøveløsladelse efter § 40 a som fast vilkår betinges af, at den dømte undergives tilsyn indtil det tidspunkt, hvor der er forløbet to tredjedele af straffetiden, jf. § 40 a, stk. 2, 1. pkt. Efter dette tidspunkt kan der fastsættes vilkår om, at den pågældende fortsat undergives tilsyn, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Ved prøveløsladelse af en person, som er dømt for overtrædelse af § 191, § 192 a eller for en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold eller trusler, som er idømt fængsel i 1 år eller derover, og som af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, hvor de pågældende personer tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, skal der endvidere – medmindre særlige omstændigheder taler herimod – fastsættes vilkår om, at den pågældende i prøvetiden ikke opholder sig sammen med eller på anden måde har kontakt med andre med tilknytning til den pågældende gruppe, medmindre der er tale om nærstående, eller der er tale om ophold eller kontakt som led i varetagelsen af et anerkendelsesværdigt formål, jf. § 40 a, stk. 3, 2. pkt., jf. § 39, stk. 3.

Endvidere kan der fastsættes tillægsvilkår efter reglerne i straffelovens § 57, jf. § 40 a, stk. 3, 1. led, og stk. 4, 2. pkt.

Desuden kan prøveløsladelse efter § 40 a, stk. 1, nr. 1 (om særlig indsats), betinges af, at den dømte udfører ulønnet samfundstjeneste, jf. § 40 a, stk. 3, 1. led. Prøveløsladelse efter § 40 a, stk. 1, nr. 2 (om den dømtes forhold), skal som fast vilkår betinges af, at den dømte udfører ulønnet samfundstjeneste, jf. § 40 a, stk. 4, 1. pkt.

Afgørelse om, hvorvidt indsatte skal løslades på prøve efter straffelovens § 40 a, træffes af kriminalforsorgsområdet, jf. løsladelsesbekendtgørelsens § 25, stk. 1, medmindre der er tale om en af de situationer, hvor Direktoratet for Kriminalforsorgen træffer afgørelse i medfør af løsladelsesbekendtgørelsens §§ 26 og 28. Der henvises til beskrivelsen herom ovenfor under pkt. 3.1.1.1.3.

Afslag på prøveløsladelse efter straffelovens § 40 a, kan – ligesom ved afslag på prøveløsladelse efter § 38, stk. 2 – ikke indbringes for domstolene.

3.1.1.3. Prøveløsladelse af livstidsdømte (§ 41)

Når 12 år af en straf af fængsel på livstid er udstået, afgør justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, i medfør af straffelovens § 41, stk. 1, om den dømte skal prøveløslades.

Prøveløsladelsen forudsætter i medfør af § 41, stk. 2, at den livstidsdømtes forhold ikke gør løsladelse utilrådelig, at der er sikret den pågældende pas-

sende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår for løsladelsen, som fastsættes efter § 41, stk. 4, 3. pkt. og stk. 5.

Prøveløsladelse af livstidsdømte kan dog ikke ske, jf. § 41, stk. 3, hvis den dømte af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og politiet oplyser, at der inden for den gruppe, som den dømte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt skydevåben eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180.

Efter § 41, stk. 4, 1. pkt., skal løsladelsen som fast vilkår betinges af, at den livstidsdømte ikke i prøvetiden begår strafbart forhold, og at den pågældende overholder de vilkår, som måtte være fastsat. I medfør af § 41, stk. 4, 2. pkt., kan prøvetiden ikke overstige 5 år.

Af § 41, stk. 4, 3. pkt., fremgår, at straffelovens § 57 om fastsættelse af vilkår ved betingede domme finder tilsvarende anvendelse ved prøveløsladelse af livstidsdømte. Om de pågældende vilkår henvises nærmere til pkt. 3.1.1.1.2 ovenfor.

Ved prøveløsladelse af personer, som er dømt for overtrædelse af § 191, § 192 a eller for en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold eller trusler, som er idømt fængsel i 1 år eller derover, og som af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, hvor de pågældende personer tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, skal der endvidere – medmindre særlige omstændigheder taler herimod – fastsættes vilkår om, at den pågældende i prøvetiden ikke opholder sig sammen med eller på anden måde har kontakt med andre med tilknytning til den pågældende gruppe, medmindre der er tale om nærstående, eller der er tale om ophold eller kontakt som led i varetagelsen af et anerkendelsesværdigt formål, jf. § 41, stk. 5.

Afgørelse om, hvorvidt livstidsdømte skal løslades på prøve efter straffelovens § 41, stk. 1, træffes af Direktoratet for Kriminalforsorgen efter indstilling fra kriminalforsorgsområdet, jf. løsladelsesbekendtgørelsens § 28, stk. 1.

Afgørelse om nægtelse af prøveløsladelse efter straffelovens § 41, stk. 1, kan ikke indbringes for en højere administrativ myndighed, men kan, når 14 år af straffen på livstid er udstået, inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den dømte, kræves indbragt til prøvelse for retten, jf. straffuldbyrdeslovens § 112, nr. 6.

3.1.1.4. Overtrædelse af vilkår for prøveløsladelse

3.1.1.4.1. Prøveløsladte efter §§ 38 og 40 a

Hvis en prøveløsladt begår et nyt strafbart forhold i prøvetiden, og der foretages rettergangsskridt inden prøvetidens udløb, hvorved den pågældende sigtes for forholdet, fastsætter retten i medfør af straffelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., jf. § 61, stk. 2, som udgangspunkt en ubetinget fællesstraf for det nye strafbare forhold og reststraffen for den tidligere pådømte lovovertrædelse. Har prøveløsladelse i medfør af § 40 a, stk. 3 eller 4, været forbundet med vilkår om samfundstjeneste, skal der ved fastsættelsen af en fællesstraf tages hensyn til omfanget af den udførte samfundstjeneste, jf. § 40, stk. 1, 2. pkt.

Reststraffen efter prøveløsladelse ligestilles således med en betinget dom, og de samme reaktionsmuligheder, som efter § 61, stk. 2, kan anvendes ved strafbart forhold begået i prøvetiden for en betinget dom, finder anvendelse, når en lovovertrædelse er begået i prøvetiden for en prøveløsladelse. Når omstændighederne taler derfor, kan retten således i stedet for en fællesstraf 1) idømme ubetinget straf alene for det nye forhold, eventuelt i forbindelse med en ændring af vilkårene for prøveløsladelsen, eller 2) afsige ny betinget dom vedrørende begge lovovertrædelser eller alene for det nye forhold i overensstemmelse med reglerne i straffelovens kapitel 7 om betinget fængsel eller kapitel 8 om samfundstjeneste.

Hvis en prøveløsladt overtræder de fastsatte tillægsvilkår, kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, i medfør af straffelovens § 40, stk. 2, 1) tildele den pågældende en advarsel, 2) ændre vilkårene og forlænge prøvetiden inden for den i § 39 fastsatte længstetid eller 3) under særlige omstændigheder bestemme, at den pågældende skal indsættes til udståelse af reststraffen.

Det samme gælder efter § 40, stk. 3, hvis den prøveløsladte begår strafbart forhold i prøvetiden, uden at der rejses tiltale herfor, eller hvis den prøveløsladte i udlandet dømmes for strafbart forhold begået i prøvetiden, uden

at der i forbindelse med dommen er taget stilling til spørgsmålet om fuldbyrdelse af reststraffen.

Er der tale om overtrædelse af vilkår fastsat i medfør af § 39, stk. 3, eller § 40 a, stk. 4, 3. pkt. (vilkår om ikke at opholde sig sammen med eller på anden måde have kontakt med personer med tilknytning til rocker- og bandegrupperinger o.lign.), er det klare udgangspunkt ifølge lovens forarbejder, at den pågældende skal genindsættes til fortsat afsoning, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 112 som fremsat, side 40.

Hvis der ikke træffes bestemmelse om fuldbyrdelse af reststraffen efter § 40, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, anses straffen i medfør af § 40, stk. 5, for udstået på det tidspunkt, da prøveløsladelsen fandt sted.

Hvis genindsættelse er bestemt i medfør af § 40, stk. 2, jf. stk. 3, kan fornyet prøveløsladelse ifølge § 40, stk. 6, ske, selv om de tidsmæssige betingelser i § 38, stk. 1 og 2, eller § 40 a, stk. 1, ikke er opfyldt med hensyn til reststraffen. Ved afgørelse om fornyet prøveløsladelse i sådanne tilfælde skal der tages hensyn til omfanget af samfundstjeneste, som den pågældende har udført i medfør af § 40 a, stk. 3 eller 4. Med hensyn til prøvetid efter sådan prøveløsladelse gælder de i § 39 fastsatte tider med fradrag af den tid, i hvilken den pågældende tidligere har været prøveløsladt.

Bestemmelsen i stk. 6 åbner således mulighed for en kortvarig tilbageføring til afsoning efterfulgt af ny prøveløsladelse, når en vilkårsovertrædelse har ført til beslutning om genindsættelse.

3.1.1.4.2. Prøveløsladte livstidsdømte

Hvis en livstidsdømt begår nyt strafbart forhold i prøvetiden, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for forholdet, kan retten ved dom træffe afgørelse om, at den pågældende skal genindsættes til udståelse af livstidsstraffen, jf. straffelovens § 42, stk. 1. Når omstændighederne taler derfor, kan retten dog i stedet idømme en straf alene for det nye forhold, eventuelt i forbindelse med en ændring af vilkårene for prøveløsladelsen.

Overtræder den livstidsdømte i øvrigt vilkårene for prøveløsladelsen, følger det af straffelovens § 42, stk. 2, at bestemmelserne i § 40, stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse. Der henvises til beskrivelsen herom ovenfor under pkt. 3.1.4.1.

3.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.1.2.1. Skærpelse af prøveløsladelsesregler for terrordømte mv.

3.1.2.1.1. En effektiv indsats mod truslen fra radikaliserings og ekstremisme kræver bl.a., at det i videst muligt omfang søges modvirket, at radikaliserede indsatte, som er dømt for terror mv. i forbindelse med løsladelsen søger tilbage til radikaliserede eller ekstremistiske miljøer. Det bemærkes herved, at risikoen for, at en person begår ny kriminalitet efter afsoning bl.a. kan hænge sammen med det miljø, som den pågældende færdes i.

Det kan også forekomme at enkeltpersoner, som er dømt for terror mv., ikke er en del af et ekstremistisk eller radikaliseret miljø, men alligevel i deres tankemønstre og ageren er ekstremistiske eller radikaliserede.

Det er derfor vigtigt i forhold til den generelle præventive indsats mod f.eks. kriminalitet, der udspringer fra radikaliserings og ekstremisme, at få den indsatte til under afsoningen at erkende, at den pågældende har behov for at forandre sin tilværelse og, hvis nødvendigt, at få hjælp til at forlade et radikaliseret eller ekstremistisk miljø. Endvidere kan det være nødvendigt, at der – som led i tilrettelæggelsen af et hensigtsmæssigt prøveløsladelsesforløb – sikres fortsættelse af påbegyndte behandlings- og afradikaleringsforløb.

For radikaliserede indsatte kan et gennemført afradikaleringsforløb under afsoningen – udover at understøtte den dømte i at leve en kriminalitetsfri tilværelse efter løsladelsen – også medvirke til at nedbringe udbredelsen af ekstremistiske holdninger, som potentielt påvirker andre indsatte i radikaliserende retninger. I sådanne tilfælde vil afradikaleringsforløbet således kunne få et generalpræventivt formål i bred forstand.

Erfaringsmæssigt er det imidlertid meget vanskeligt at få en person til at forlade et radikaliseret eller ekstremistisk miljø, hvis den pågældende ikke selv ønsker at forlade miljøet. Det opleves generelt som en udfordring for afradikaleringsarbejdet i fængslerne, at radikaliserede og ekstremistiske indsatte i mange tilfælde ikke erkender, at de har behov for at forandre deres tilværelse.

3.1.2.1.2. Det foreslås på den baggrund, at prøveløsladelsesreglerne skærpes, således at prøveløsladelse af indsatte, som er dømt for overtrædelse af

en af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser (forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed og forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.), og som ikke er udvist ved dom, forudsætter, medmindre særlige omstændigheder taler herimod, at den indsatte forud for løsladelsen har deltaget i et program fastsat af kriminalforsorgen med henblik på at forebygge ny lignende kriminalitet.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at en sådan ordning vil kunne styrke f.eks. radikaliserede og ekstremistiske indsatte incitament til at deltage i et afradikalisering-forløb under afsoningen.

Forslaget indebærer, at der som altovervejende udgangspunkt ikke vil kunne ske prøveløsladelse af en indsat, som er dømt for overtrædelse af en af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist ved dom, medmindre den dømte forud har deltaget i et af kriminalforsorgen fastsat program med henblik på at forebygge ny kriminalitet.

Den foreslåede ordning vil principielt finde anvendelse, uanset hvilken af bestemmelserne i straffelovens 12. eller 13. kapitel, den indsatte er dømt for. Reglerne vil ligeledes finde anvendelse, uanset baggrunden for den kriminalitet, som den indsatte er dømt for. Det er således ikke en betingelse, at den pådømte kriminalitet udspringer af f.eks. religiøs ekstremisme, eller at den indsatte er radikaliseret. Det afgørende er alene, at der er tale om en indsat, som er dømt for overtrædelse af en af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist ved dom.

Det vil efter den foreslåede ordning være op til kriminalforsorgen at fastsætte et relevant program for den dømte under hensyntagen til bl.a. karakteren af den pådømte kriminalitet og den dømtes forhold i øvrigt. I forhold til f.eks. terrordømte mv., hvor kriminaliteten udspringer af religiøs ekstremisme, vil et relevant program navnlig kunne være et afradikalisering-forløb med henblik på at få den dømte ud af et radikaliseret eller ekstremistisk miljø. Det forudsættes i alle tilfælde, at den dømte deltager på aktiv og tilfredsstillende vis i det fastsatte program. Det betyder bl.a., at det ikke er tilstrækkeligt, at den dømte blot møder op til det fastsatte program, hvis ikke den pågældende i øvrigt er deltagende og udviser en vis interesse i det fastsatte program.

Det programforløb, som kriminalforsorgen fastsætter, kan forestås af såvel kriminalforsorgen selv som af andre aktører, f.eks. politiet eller kommunen.

3.1.2.1.3. Den foreslåede ordning finder ikke anvendelse i forhold til prøveløsladelse af udenlandske indsatte, som skal udvises af landet i forbindelse med løsladelsen. Sådanne indsatte vil således fortsat kunne prøveløslades efter halvdelen af straffetiden er udstået, dog mindst to måneder, i henhold til praksis i medfør af straffelovens § 38, stk. 2. Der henvises herom ovenfor under pkt. 3.1.1.1.1.

Den foreslåede ordning finder endvidere ikke anvendelse, hvis særlige omstændigheder taler herimod. Hvis der foreligger særlige omstændigheder, vil kriminalforsorgen således kunne undlade at fastsætte et programforløb, som den dømte skal deltage i, med den konsekvens, at den indsatte vil kunne prøveløslades uden forud herfor at have deltaget i et sådant forløb. Det er således Justitsministeriets opfattelse, at der vil kunne forekomme situationer, hvor der efter en konkret samlet vurdering ikke bør stilles krav om, at den indsatte skal deltage i et programforløb forud for prøveløsladelsen.

Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvor den pådømte kriminalitet ikke er terrorrelateret eller har karakter af en enkeltstående handling, som ikke kan antages at være udtryk for hvordan den dømte generelt agerer. Det er endvidere en forudsætning, at den dømtes personlige forhold, herunder eksempelvis alder og helbredstilstand, tilsiger, at den indsatte ikke vil begå ny ligesåret kriminalitet eller påvirke andre hertil efter prøveløsladelsen.

Det vil desuden kunne være tilfældet, hvor den indsatte opfylder betingelserne for prøveløsladelse efter straffelovens § 40 a, stk. 1, nr. 1, ("noget for noget-ordningen") med henvisning til, at den indsatte har ydet en særlig indsats for ikke at begå kriminalitet, herunder ved deltagelse i et behandlingsforløb, uddannelsesforløb, arbejdsstræning eller arbejde. I sådanne tilfælde vil den "særlige indsats", som den indsatte har ydet, efter omstændighederne kunne indebære, at kriminalforsorgen ikke behøver stille krav om, at den indsatte tillige skal have deltaget i et (andet) fastsat program med henblik på at forebygge ny ligesåret kriminalitet efter den foreslåede ordning.

Det bemærkes dog i tilknytning hertil, at hensynet til retshåndhævelsen efter Justitsministeriets opfattelse som altovervejende udgangspunkt vil

tale imod prøveløsladelse af terrordømte efter noget for noget-ordningen. Det bemærkes herved, at det fremgår af lovforarbejderne, at der skal udvises meget betydelig varsomhed med at anvende noget for noget-ordningen i forhold til personer, der afsønes straf for visse meget alvorlige forbrydelser som f.eks. grov kriminalitet med fare for personers liv eller helbred. Der henvises herom til pkt.3.1.2.1.2. ovenfor.

Den foreslåede ordning indebærer ingen ændringer i forhold til de øvrige betingelser, der i øvrigt gælder for prøveløsladelse af indsatte, der afsønes såvel tidsbestemt som tidsubestemt straf. Prøveløsladelse af indsatte, der er dømt for overtrædelse af en af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, skal således fortsat afslås, hvis det f.eks. findes utilrådeligt, jf. straffelovens § 38, stk. 4, § 40 a, stk. 6, og § 41, stk. 2.

Der henvises til i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 og 6.

3.1.2.2. Skærpelse af vilkår i prøvetiden for terrordømte mv.

3.1.2.2.1. Prøveløsladelse på vilkår kan være et effektivt forebyggende værktøj, der kan bidrage til at skubbe dømte i den rigtige retning efter løsladelse. Det giver myndighederne mulighed for at motivere og kontrollere den dømte efter løsladelsen – i mange tilfælde også ud over datoen for endt straf. Samtidig udgør reststraffen en straftrussel, der kan motivere den løsladte til at overholde tilsyn og de fastsatte vilkår og dermed bidrage til at sikre en positiv udvikling.

Som det fremgår ovenfor under pkt. 3.1.1.1, 3.1.1.2 og 3.1.1.3 er prøveløsladelse efter de gældende regler i alle tilfælde betinget af, at den prøveløsladte ikke i prøvetiden begår strafbart forhold, jf. straffelovens § 39, stk. 1, § 40 a, stk. 7, og § 41, stk. 4, 1. pkt.

Endvidere kan der efter de gældende regler ved enhver prøveløsladelse fastsættes tillægsvilkår, som findes formålstjenlige, herunder at den prøveløsladte overholder særlige bestemmelser vedrørende f.eks. arbejde, uddannelse, anvendelse af fritid og afvænningsbehandling, jf. straffelovens § 39, stk. 2, 2. pkt., jf. § 57, § 40 a, stk. 3, 1. led, og stk. 4, 2. pkt., samt § 41, stk. 4, 3. pkt.

3.1.2.2.2. Som det fremgår ovenfor under pkt. 3.1.2.1 foreslås det, at prøveløsladelse af indsatte, som er dømt for overtrædelse af en af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist

ved dom, som altovervejende udgangspunkt forudsætter, at den indsatte forud for prøveløsladelsen har deltaget i et program fastsat af kriminalforsorgen med henblik på at forebygge ny kriminalitet.

For på bedst mulig vis at understøtte den dømtes løsladelse foreslås det derfor, at kriminalforsorgen ved prøveløsladelse af indsatte, som er dømt for overtrædelse af en af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist ved dom, som udgangspunkt skal stille vilkår om, at den indsatte fortsætter med at deltage i et program fastsat af kriminalforsorgen med henblik på at forebygge ny ligeartet kriminalitet.

I forhold til f.eks. indsatte, som er dømt for handlinger, der udspringer af radikaliserings eller ekstremisme, og som efter den foreslåede ordning har deltaget i et afradikaliserings-forløb forud for prøveløsladelsen, vil der således fremover i almindelighed skulle fastsættes vilkår om, at den dømte i prøvetiden fortsætter med afradikaliserings-forløbet.

Kun hvis særlige omstændigheder taler imod, vil kriminalforsorgen kunne undlade at fastsætte vilkår om fortsat deltagelse i den relevante programvirksomhed.

Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvor den indsatte på aktiv og tilfredsstillende vis lang tid forud for løsladelsen har gennemført et program med henblik på forebyggelse af ny ligeartet kriminalitet, og der efter en konkret vurdering skønnes ikke at være behov for deltagelse i yderligere programmer.

3.1.2.2.3. Hvis en indsat, som prøveløslades efter den foreslåede ordning, overtræder et vilkår om fortsat deltagelse i f.eks. et afradikaliserings-forløb, vil kriminalforsorgen, som i dag, kunne 1) tildele den pågældende en advarsel, 2) ændre vilkårene og forlænge prøvetiden eller 3) under særlige omstændigheder bestemme, at den pågældende skal indsættes til afsoning af reststraffen.

I den forbindelse forudsættes det med lovforslaget, at det klare udgangspunkt i sager om overtrædelse af et vilkår om fortsat deltagelse i et afradikaliserings-forløb vil være, at den løsladte genindsættes til fortsat afsoning af reststraffen.

Der vil efter omstændighederne eksempelvis kunne reageres ved at tildele en advarsel, herunder hvis en enkeltstående vilkårsovertrædelse er begået

umiddelbart inden prøvetidens udløb, eller der i øvrigt foreligger undskyldende omstændigheder. Som undskyldende omstændigheder kan f.eks. nævnes pludselig opstået sygdom, der hindrer den løsladte i fortsat deltagelse i programforløbet.

For at sikre overholdelsen af vilkårene finder Justitsministeriet det imidlertid nødvendigt, at vilkårsovertrædelser som det altovervejende udgangspunkt skal medføre en mærkbar og konsekvent reaktion i form af genindsættelse. Det forudsættes således, at en advarsel kun helt undtagelsesvis vil være en tilstrækkelig reaktion.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2 og 7, samt bemærkningerne hertil.

3.2. Bekæmpelse af udbredelse af terrorpropaganda

3.2.1. Gældende ret

Efter straffelovens § 114 e straffes med fængsel indtil 6 år den, som i øvrigt fremmer virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114 (terrorisme), 114 a (andre terrorhandlinger), 114 b (terrorfinansiering), 114 c (hvervning til terrorisme) eller 114 d (terrortræning). Er den pågældende tilsluttet en væbnet styrke, kan straffen stige til fængsel indtil 10 år eller under særligt skærpende omstændigheder til fængsel indtil 16 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor den pågældende har deltaget i kamphandlinger.

§ 114 e er en særlig medvirkensregel, som er subsidiær i forhold til den almindelige medvirkensregel i straffelovens § 23. Hvis en medvirkende har et konkretiseret forsæt til medvirken til en af de i §§ 114-114 d nævnte handlinger, skal der straffes efter denne bestemmelse, jf. § 23. § 114 e kan efter omstændighederne omfatte støtte til sammenslutninger mv., der har både humanitære formål og terrorformål. Det samme gælder tilfælde, hvor for eksempel en professionel rådgiver yder generel rådgivningsbistand til en terrororganisation, uden at denne rådgivning kan henføres til en bestemt terrorhandling.

Tilslutning til eller medlemskab af en terrororganisation i tilfælde, hvor tilslutningen eller medlemskabet alene udtrykker moralsk støtte eller sympati for terrororganisationen, er på samme måde som rene sympatitilkende-

givelser i forhold til sådanne organisationer ikke strafbart efter bestemmelsen.

Udbredelse af såkaldt terrorpropaganda vil derimod efter omstændighederne kunne udgøre en overtrædelse af straffelovens § 114 e. I Østre Landsrets dom af 1. juli 2015 (gengivet i UfR 2016. 3235 H) blev en person straffet for overtrædelse af bestemmelsen ved at have lavet en lang række Facebook-opslag indeholdende materiale, der fandtes at fremme bl.a. al-Qaidas virksomhed. Bestemmelsen er endvidere anvendt i Østre Landsrets dom af 3. juli 2013 (gengivet i UfR 2014.1540 H), hvor en tv-station blev dømt for over en 4-årig periode at have fremmet terrorvirksomhed.

Hertil kommer, at det er strafbart efter straffelovens § 136, stk. 1, offentligt at tilskynde til en forbrydelse. Efter straffelovens § 136, stk. 2, straffes endvidere den, der offentligt udtrykkeligt billiger terrorhandlinger mv.

3.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Som anført ovenfor under punkt 1 har den daværende regering fremlagt en handlingsplan om forebyggelse og bekæmpelse af ekstremisme og radikaliserings, der bl.a. indeholder et initiativ om styrket retsforfølgning af spredning af ekstremistisk materiale.

Terrorister bruger således i stigende grad propaganda aktivt til at fremme deres formål, ligesom udbredelsen af propagandaen har fået lettere vilkår på internettet og i øget grad sker gennem særligt oprettede profiler på de sociale medier.

Straffelovrådet har i betænkning nr. 1559/2016 om væbnede konflikter i udlandet bl.a. behandlet spørgsmålet om, hvordan det eksisterende strafferetlige værn nærmere skal afgrænses i denne sammenhæng.

Straffelovrådet understreger, at det er strafbart offentligt at give udtryk for tilfredshed med en begået terrorhandling, jf. straffelovens § 136, stk. 2. Det er også strafbart at yde økonomisk støtte til en terrororganisation, jf. straffelovens § 114 b, herunder i form af ”kontingentbetaling”. Endvidere vil f.eks. udbredelse af terrororganisationens budskaber, herunder videreformidling af propagandamateriale, efter omstændighederne kunne straffes som fremme af terrororganisationens virksomhed, jf. straffelovens § 114 e. Det princip om ytringsfrihed, som er fastsat i grundlovens § 77 og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10, begrænser dog

mulighederne for at straffe eksempelvis afbalanceret nyhedsformidling vedrørende en terrororganisations handlinger og budskaber.

Straffelovrådet anfører endvidere, at et ”passivt medlem” af en terrororganisation således eksempelvis ikke straffrit offentligt vil kunne give udtryk for tilfredshed med terrorhandlinger, som organisationen har begået, vil ikke kunne betale kontingent til terrororganisationen, vil ikke kunne opfordre andre til at tilslutte sig terrororganisationen og vil ikke – med forbehold for afbalanceret nyhedsformidling – kunne udbrede terrororganisationens budskaber til andre. Det, der ikke i sig selv er strafbart, er således alene forhold som at erklære sig som medlem af en terrororganisation og at erklære sin sympati med terrororganisationen og dens mål. Et ”passivt medlem” vil altså f.eks. på sociale medier i udgangspunktet kunne føre sig frem som ”medlem” af terrororganisationen, herunder ved anvendelse af tøj, emblemer, flag mv., som leder tanken hen på terrororganisationen, og vil også i generelle vendinger kunne udtale sig positivt om terrororganisationen og dens mål, idet dette ikke i sig selv går ud over de ”rene sympatitilkendegivelser”, som er og i lyset af ytringsfriheden fortsat bør være straffri. Så snart udtalelser, billeder, videoer mv., set i deres helhed og sammenhæng, må forstås som en opfordring til andre om at tilslutte sig eller i øvrigt støtte terrororganisationen eller – når det sker offentligt – som udtryk for tilfredshed med en begået terrorhandling, vil den pågældende imidlertid kunne straffes.

Straffelovrådets samlede konklusion er på den baggrund, at der reelt ikke er noget rum for en mulig yderligere kriminalisering mellem på den ene side de rene sympatitilkendegivelser (der fortsat bør være straffri) og på den anden side i øvrigt at fremme en terrororganisations virksomhed (der allerede er kriminaliseret).

Der henvises til betænkningens side 213 f.

Justitsministeriet har inddraget Straffelovrådets overvejelser i vurderingen af, om der er grundlag for at ændre straffelovens § 114 e som led i gennemførelsen af det ovenfor nævnte regeringsinitiativ om styrket retsforfølgning af spredning af ekstremistisk materiale.

Som beskrevet i punkt 2 vurderer Center for Terroranalyse (CTA), at propaganda kan have en radikaliserende effekt på især socialt marginaliserede og andre sårbare unge. CTA peger endvidere på, at militant islamistiske

budskaber i stigende grad finder klangbund hos voldsparate unge, der føler sig socialt marginaliserede og søger identitet og status.

Navnlig i lyset heraf kan der efter ministeriets opfattelse være anledning til at sende et tydeligere signal om, at der er et klart strafferetligt værn mod propaganda, som fremmer terroristernes sag.

Det foreslås på den baggrund, at det udtrykkelig kommer til at fremgå af straffelovens § 114 e, at udbredelse af propaganda til fordel for terrororganisationer mv. er strafbart.

Dette vil endvidere give myndighederne mulighed for på et tidligere stadie at iværksætte en forebyggende indsats mod radikaliserings.

Som anført af Straffelovrådet sætter det princip om ytringsfrihed, som er fastsat i grundlovens § 77 og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10 grænser for at straffe eksempelvis afbalanceret nyhedsformidling vedrørende en terrororganisations handlinger og budskaber. Det bemærkes således, at medierne kan have en saglig og samfundsmæssig interesse i at formidle propagandamateriale. Det samme vil også gælde eksempelvis samfundsdebattører mv., der ønsker at starte en generel debat. Det er ikke meningen med forslaget, at der skal ske en indskrænkning i denne legitime interesse.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at straffelovens § 114 e ændres, så det kommer til at fremgå udtrykkelig af bestemmelsen, at udbredelse af propaganda til fordel for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d, er omfattet af det strafbare område.

Udbredelse af propaganda vil efter omstændighederne kunne udgøre en overtrædelse af den gældende bestemmelse i straffelovens § 114 e. Dette er slået fast i retspraksis i to sager, hvor der var tale om omfattende og systematisk udbredelse af propaganda. Der ses derimod ikke i retspraksis taget stilling til sager, hvor udbredelsen har haft et mindre omfattende omfang, og forarbejderne til bestemmelsen omtaler ikke spørgsmålet nærmere.

Med forslaget foreslås det derfor slået fast, at en udbredelse af propaganda, der fremmer virksomheden for en terrororganisation mv., er omfattet af

bestemmelsen, også hvor udbredelsen ikke har haft samme omfattende og systematiske omfang som i de nævnte sager. Udbredelse af propagandamateriale er som nævnt allerede omfattet af bestemmelsen, og der foreslås ikke ændringer i forståelsen af disse udtryk.

Ved propagandamateriale forstås således navnlig materiale som billeder, videoer, lydoptagelser eller tekst, der forherliger, glorificerer eller anpriser en person, gruppe eller sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114 – 114 d om terrorvirksomhed, herunder økonomisk støtte til terror, hvervning og oplæring til terrorvirksomhed. Det kan f.eks. være udbredelse af Islamisk Stats magasin Dabiq. Det vil også kunne være henrettelsesvideoer, propagandavideoer og andre videoer eller lydoptagelser indeholdende opfordringer til at tilslutte sig en terrororganisation, ligesom det kan være opslag, der ved hjælp af tekst, billeder og symboler anpriser mv. til terror.

Udbredelse skal forstås i bred forstand. Det omfatter både elektronisk udbredelse via internettet – eksempelvis via sociale medier (Twitter og Facebook mv.), videodelingssider (Youtube mv.), e-mails og hjemmesider – men også fysisk udbredelse i form af bøger, plakater mv.

Straffelovens § 114 e kriminaliserer som nævnt ovenfor i vidt omfang bistand til en terrororganisation. Som det udtrykkelig fremgår af bestemmelsen, kræves det imidlertid, at der er tale om en medvirken, som på en eller anden måde ”fremmer” den kriminelle virksomhed.

I forhold til den foreslåede ændring forudsættes det, at forholdet skal være af en vis grovhed, før der foreligger en overtrædelse af bestemmelsen. Der vil derfor almindeligvis skulle være tale om gentagen udbredelse af propaganda, men det er ikke en betingelse for strafansvar, at udbredelsen er sket flere gange. En enkeltstående udbredelse vil således, hvis forholdet har den fornødne grovhed, også kunne være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Som generelle momenter, der i almindelighed vil skulle indgå i vurderingen af, om en overtrædelse af bestemmelsen har den fornødne grovhed, kan nævnes karakteren af materialet, udbredelsens karakter, herunder modtagerkredsen og udbredelsens form og omfang, samt sagens øvrige omstændigheder.

Der ændres med forslaget ikke ved, at der kræves forsæt til at fremme virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger mv. Heri ligger bl.a., at der skal være forsæt til, at personen, gruppen eller sammenslutningen har terror som en del af sit generelle formål eller virke. Forsætskravet gælder alle grader af forsæt og vil bl.a. være opfyldt, hvis man er bekendt med personens, gruppens eller sammenslutningens aktiviteter eller formål.

Det må i den forbindelse antages, at der i praksis kan være tilfælde, hvor det efter omstændighederne vil kunne være vanskeligt at bevise, at samtlige led i gerningsindholdet er realiseret, herunder navnlig at der har været det fornødne forsæt til at fremme terrorvirksomhed.

Bestemmelsen vil – bl.a. under hensyn til ytringsfriheden – fortsat ikke omfatte rene sympatitilkendegivelser eller tilslutning til eller medlemskab af en terrororganisation i tilfælde, hvor tilslutningen eller medlemskabet alene udtrykker moralsk støtte eller sympati for organisationen. På samme måde vil bestemmelsen ikke omfatte den udbredelse af propagandamateriale, der sker som led i en afbalanceret nyhedsdækning eller som led i en demokratisk debat.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

3.3. Blokering af adgangen til hjemmesider

3.3.1. Gældende ret

Det er i dag ikke muligt efter retsplejeloven at blokere en hjemmeside.

Retsplejeloven indeholder imidlertid bestemmelser om beslaglæggelse. Der kan bl.a. ske beslaglæggelse af genstande, som en person, der ikke er mistænkt, har rådighed over som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, hvis der er grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis, bør konfiskeres eller ved lovovertrædelsen er fravendt nogen, som kan kræve den tilbage, jf. retsplejelovens § 803, stk. 1. Efter retspraksis omfatter genstande også dokumenter på hjemmesider, og der kan derfor ske beslaglæggelse heraf, jf. f.eks. Højesterets kendelse af 13. april 2007 (gengivet i UfR 2007.1831H).

Beslaglæggelse sker som udgangspunkt efter rettens kendelse. Afgørelse om beslaglæggelse kan dog træffes af politiet, såfremt den, som indgrebet retter sig mod, meddeler skriftligt samtykke til indgrebet.

Beslaglæggelse af hjemmesider anvendes hovedsageligt af politiet i de tilfælde, hvor hjemmesiden administreres i Danmark. Det vil i praksis være hjemmesider, der ender på ".dk", som er administreret af DK Hostmaster.

En retskendelse sendes til administratoren af den pågældende hjemmeside (DK Hostmaster), hvorefter administratoren træffer de nødvendige tekniske foranstaltninger til at overføre rettighederne til hjemmesiden til politiet/anklagemyndigheden. Hvis man herefter forsøger at tilgå hjemmesiden, vil man typisk i en periode blive mødt med en besked om, at rettighederne til hjemmesiden er overført til politiet/anklagemyndigheden.

I det omfang, der er tale om en hjemmeside, som administreres i udlandet, kan det i praksis være vanskeligt at gennemføre en beslaglæggelse, idet der kræves bistand fra det land, hvor hjemmesiden administreres.

Det er muligt at anmode andre lande om retshjælp til gennemførelsen af en beslaglæggelse af en udenlandsk hjemmeside, men det er ofte meget tidskrævende, og erfaringsmæssigt er der lande, hvor det ikke er muligt at få denne retshjælp.

Blokering af hjemmesider anvendes aktuelt i Danmark på aftalebaseret basis i form af Netfilterordningen. Rigspolitiet har siden 2005 samarbejdet med Red Barnet og størstedelen af internetudbydere i Danmark i bestræbelserne på at forhindre adgang via internettet til materiale vedrørende seksuelt misbrug af børn. Som led i samarbejdet med internetudbydere videregiver Rigspolitiet løbende på grundlag af konkrete samarbejdsaftaler oplysninger til internetudbydere om internetadresser, der efter Rigspolitiets vurdering indeholder ulovligt materiale af den omtalte karakter. Internetudbydere iværksætter herefter en såkaldt DNS-blokering af hjemmesiden.

En DNS-blokering, der er iværksat i forbindelse med Netfilterordningen, medfører, at man i forbindelse med forsøg på at tilgå blokerede hjemmesider vil blive mødt med en besked om, at adgangen til den hjemmeside, som man har forsøgt at tilgå, er blokeret, fordi hjemmesiden indeholder materiale, som er omfattet af straffelovens § 235. Det er dog muligt at omgå en sådan blokering for en person med en vis teknisk indsigt.

3.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår af handlingsplanen, udnytter ekstremistiske miljøer systematisk internettet og sociale medier som platform til at sprede propaganda, rekruttere nye tilhængere og koordinere aktiviteter, og de opnår hurtig spredning af symboler, billeder, film, musik og nyheder med antidemokratiske og voldelige budskaber. I handlingsplanen lægges der op til en flerstrengt indsats for at bekæmpe ekstremistisk propaganda og forebygge radikaliserings via internettet og sociale medier. Et af tiltagene går på at begrænse udbredelsen af ekstremistisk online-indhold.

Det skal blandt andet ske gennem etableringen af en ny enhed forankret i PET, som – i samarbejde med bl.a. internetindustrien – skal sikre, at voldeligt ekstremistisk online-materiale hurtigst muligt identificeres og fjernes fra nettet, så børn og unge i mindre grad eksponeres for det. Desuden skal der indføres et internetblokeringsfilter, som skal begrænse adgangen til udenlandske hjemmesider, som spreder terrorpropaganda mv.

Som det fremgår ovenfor, er der efter retsplejeloven ikke adgang til at blokere en hjemmeside, der anvendes til strafbare handlinger, og det er ofte meget tidskrævende og forbundet med betydelige vanskeligheder at få beslaglagt sådanne hjemmesider i udlandet, ligesom der er lande, hvor det ikke er muligt at få bistand til at gennemføre en beslaglæggelse af en hjemmeside.

Efter Justitsministeriets opfattelse er de nugældende muligheder for at beslaglægge hjemmesider derfor ikke tilstrækkelige til at sætte effektivt ind over for udenlandsk baserede hjemmesider, hvorfra der udbredes propaganda.

Der er tale om en problemstilling, der ikke er begrænset til radikaliserings, idet der også er set eksempler på hjemmesider, der er rettet mod Danmark, hvis indhold udgør en overtrædelse af andre straffelovsbestemmelser.

Det er derfor Justitsministeriets vurdering, at der generelt er behov for et nyt retsmiddel, som kan afhjælpe den udfordring, der i dag kan være i forhold til at sætte effektivt ind over for udenlandsk baserede hjemmesider, der anvendes til overtrædelse af straffeloven. Det er i den forbindelse ministeriets vurdering, at en sådan ny bestemmelse ikke bør begrænses til sager om udbredelse af terrorpropaganda, men at den bør have et bredere anvendelsesområde. Det bemærkes i den forbindelse, at reglerne om beslaglæggelse også har et bredt anvendelsesområde og således finder anvendelse på alle forhold undergivet offentlig påtale.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en bestemmelse i retsplejeloven, som giver politiet adgang til at få blokeret adgangen til en hjemmeside, hvis der er grund til at antage, at der fra den pågældende hjemmeside foretages overtrædelse af straffeloven.

Justitsministeriet er opmærksom på, at det er muligt at omgå en blokering af en hjemmeside for en person med en vis teknisk indsigt. Det er imidlertid Justitsministeriet opfattelse, at indgrebet har en effekt i forhold til at begrænse udbredelsen af det ulovlige materiale for den gennemsnitlige internetbruger.

Justitsministeriet er opmærksom på, at blokering af hjemmesider kan fremstå som et vidtgående indgreb, idet det – på samme måde som ved beslaglæggelse af en hjemmeside – vil udgøre et indgreb i ytringsfriheden.

Af den grund bør der alene foretages blokering, hvis en række nærmere betingelser er opfyldt, som i vidt omfang svarer til reglerne om andre efterforskningsmidler som eksempelvis beslaglæggelse og edition, herunder navnlig at indgrebet alene kan anvendes ved overtrædelser af straffeloven efter forudgående retskendelse, og at indgrebet skal være proportionalt.

Justitsministeriet finder, at der for tiden vil kunne være et behov for at anvende bestemmelsen i sager om overtrædelser af straffelovens 12. og 13. kapitel om landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed, terrorisme m.v., herunder udbredelse af terrorpropaganda, og i sager om krænkelse af enkeltpersoner. Det vil f.eks. kunne være sager om digitale sexkrænkelser, trusler og overtrædelser af straffelovens § 266 b om visse forhånende og nedværdigende udtalelser. Det vil også kunne være sager om overtrædelser af straffelovens § 119 a om chikane af offentlige ansatte.

Justitsministeriet har dog ikke fundet det hensigtsmæssigt at begrænse bestemmelsens anvendelsesområde til bestemte overtrædelser af straffeloven.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i retsplejeloven som § 791 d, hvorefter politiet gives adgang til at blokere adgangen til en hjemmeside, hvis der er grund til at antage, at der fra den pågældende hjemmeside foretages en overtrædelse af straffeloven.

Den foreslåede ordning har således et mere snævert anvendelsesområde end beslaglæggelse, som også kan anvendes i sager efter særlovgivningen, som er undergivet offentlig påtale.

Retsplejelovens regler om beslaglæggelse opretholdes ved siden af den foreslåede blokeringsbestemmelse. Reglerne om beslaglæggelse forudsættes anvendt, når denne fremgangsmåde vurderes praktisk anvendelig.

Justitsministeriet er opmærksom på, at bestemmelsen til trods herfor fortsat potentielt vil kunne finde anvendelse på et meget stort antal sager. Politiet forudsættes derfor at foretage en vurdering af, om ressourceforbruget ved indgrebet står mål med lovovertrædelsens grovhed, og om indgrebet er egnet i det konkrete tilfælde.

Der skal foretages en proportionalitetsafvejning, inden der træffes afgørelse om blokering. Blokering må således ikke foretages, såfremt indgrebet står i misforhold til sagens betydning og den ulempe, som indgrebet må antages at medføre.

Det skal bl.a. indgå i vurderingen, at det på nuværende tidspunkt kun er teknisk muligt ved hjælp af en DNS-blokering at blokere en hel hjemmeside, også selv om det kun er en lille del af indholdet på hjemmesiden, der udgør en lovovertrædelse. Det vil eksempelvis ikke være muligt kun at blokere en profil på et socialt medie. Med en DNS-blokering er det kun muligt at blokere hele det sociale medie, hvilket generelt må antages at ville være et uproportionalt indgreb.

Det foreslås endvidere, at kendelsen til enhver tid kan omgøres af retten.

Det forudsættes endvidere, at såfremt politiet bliver bekendt med, at grundlaget for kendelsen ikke længere er til stede – for eksempel fordi det ulovlige indhold er fjernet fra hjemmesiden – skal politiet hurtigst muligt fjerne blokeringen. Politiet pålægges dog ikke hermed en pligt til løbende at kontrollere indholdet af de blokerede hjemmesider.

Politiet forudsættes endvidere at foretage underretning af lejereren af den hjemmeside (registranten), som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder hjemmesiden ikke kontaktoplysninger og kan politiet ikke umiddelbart fremskaffe disse oplysninger på anden vis, kan underretningen undlades.

Det foreslås endelig, at internetudbydere skal bistå politiet med at gennemføre blokering af en hjemmeside. Afviser den pågældende udbyder uden lovlige grund at bistå politiet, finder tvangsmidlerne over for vidner anvendelse (bøder, erstatning mv.), jf. retsplejelovens § 178.

Den foreslåede bestemmelse udelukker ikke, at politiet fortsat kan indgå frivillige aftaler med internetudbydere om at iværksætte blokering af hjemmesider, som det i dag er tilfældet med Netfilterordningen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, og bemærkningerne hertil.

3.4. Stop for udbetaling af offentlige ydelser til fremmedkrigere

3.4.1. Gældende ret

3.4.1.1. Udbetaling af offentlige ydelser

3.4.1.1.1. Udbetaling af folkepension og førtidspension

Folkepension er en offentlig social pension, der sikrer alle en indkomst, når de når folkepensionsalderen. Reglerne om folkepension står i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 13. oktober 2016.

Førtidspension sikrer et forsørgelsesgrundlag til personer mellem 18 år og folkepensionsalderen, hvis arbejdsevne er varig og væsentligt nedsat i et sådant omfang, at personen ikke kan blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde, heller ikke i et fleksjob. Reglerne om førtidspension står i lov om social pension for så vidt angår førtidspension tilkendt efter reglerne gældende fra 1. januar 2003 (ny førtidspension) og i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1240 af 13. oktober 2016, for så vidt angår førtidspension tilkendt efter reglerne fra før 2003 (gammel førtidspension).

Som udgangspunkt, skal man bo i Danmark for at få tilkendt og udbetalt dansk pension. En pensionist kan tage pensionen med til udlandet i forbindelse med ferie og kortere ophold i udlandet. Pensionister, der har fast bopæl i Danmark, skal meddele Udbetaling Danmark, hvis pensionisten tager midlertidigt ophold af mere end to måneders varighed i lande uden for EU/EØS og Schweiz, dog ikke ved ophold i Grønland eller på Færøerne.

Pensionslovene indeholder desuden en række undtagelser, der betyder, at pensionister med fast bopæl i udlandet kan få udbetalt pension, hvis pensionisten i øvrigt opfylder bopælskravene. Tager pensionisten varigt ophold i lande uden for EU/ØES og Schweiz kan opholdet få betydning for størrelsen af pensionen og eventuelle tillæg.

Danmark har desuden indgået overenskomster med en række lande, som betyder, at dansk pension kan tages med til disse lande, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

3.4.1.1.2. Udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge og feriedagpenge

Arbejdsløshedsdagpenge reguleres af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 832 af 7. juli 2015 med senere ændringer, samt bekendtgørelser fastsat med hjemmel heri. Reglerne om arbejdsløshedsdagpenge administreres af arbejdsløshedskasserne.

Der er fastsat nærmere regler om rådighedsforpligtelsen og dermed retten til dagpenge i bekendtgørelse nr. 701 af 27. maj 2015 om rådighed. Efter § 4 i bekendtgørelsen skal et medlem have bopæl og opholde sig i Danmark, jf. dog forordning (EF) nr. 883/2004, artikel 64 og 65. Forordningen indebærer bl.a. situationer, hvor medlemmet kan søge arbejde i et andet EU/EØS land i en begrænset periode.

Efter bekendtgørelsens § 5 kan et medlem få dagpenge under arbejdssøgning i et andet land, hvis medlemmet inden afrejsen godtgør over for arbejdsløshedskassen at have en aftale med en arbejdsgiver om en ansættelsessamtale i det andet land. Medlemmet skal give meddelelse om opholdets varighed til jobcenteret og arbejdsløshedskassen før rejsen. Medlemmet skal komme tilbage til Danmark inden for 5 dage. Udover ovennævnte tilfælde er det ikke muligt at modtage arbejdsløshedsdagpenge under ophold i udlandet.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal videregive underretninger om medlemmers ophold i udlandet til medlemmets arbejdsløshedskasse.

Hvis arbejdsløshedskassen bliver opmærksom på forhold, der kan have betydning for medlemmets ret til dagpenge, f.eks. at medlemmet opholder sig i udlandet, skal arbejdsløshedskassen undersøge sagen nærmere.

Efter gældende regler i § 65 a, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. skal arbejdsløhedskassen høre medlemmet i de situationer, hvor arbejdsløhedskassen forventer, at der senere skal træffes en afgørelse til ugunst for medlemmet, hvis medlemmet ikke er bekendt med, at kassen er i besiddelse af oplysningerne eller at kassen vil benytte bestemte oplysninger i en afgørelse om medlemmets ret til ydelser.

Det fremgår af § 65 a, stk. 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at hvis der udbetales ydelser til medlemmet på tidspunkt for høringen, skal kassen fortsætte med at udbetale ydelserne, indtil der træffes en afgørelse, som er meddelt medlemmet.

Samtidig skal arbejdsløhedskassen oplyse medlemmet om, at ydelser, der udbetales efter, at arbejdsløhedskassen har sendt høringen, og til der er truffet en afgørelse, bliver udbetalt med forbehold for, om medlemmet har ret til dem.

Et medlem, som uberettiget har modtaget dagpenge eller andre ydelser fra kassen, skal betale ydelsesbeløbet tilbage, hvis medlemmet har givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til ydelserne, eller hvis medlemmet i øvrigt indså eller burde have indset, at modtagelse af beløbet var uberettiget, jf. § 86, stk. 1 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Endelig fremgår af lovens § 86, stk. 2, sidste pkt., at forudbetalte feriedagpenge skal tilbagebetales, hvis betingelserne for retten til feriedagpengene efterfølgende ikke opfyldes.

Efter gældende regler i § 75 h, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er retten til feriedagpenge betinget af, at medlemmet på ferietidspunktet er i et arbejdsforhold som lønmodtager eller er ledigt, ville have dagpengeret i tilfælde af ledighed og har afholdt sin optjente ferie med feriegodtgørelse eller løn.

Efter gældende regler i § 75 h, stk. 6, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er der i bekendtgørelse nr. 698 af 27. maj 2015 om feriedagpenge fastsat nærmere regler om feriedagpenge.

Det fremgår heraf, at medlemmet bl.a. på ferietidspunktet skal holde ferie, have fået ret til feriedagpenge, og have bopæl i Danmark eller i et andet

EØS-land og være omfattet af artikel 65 i forordning (EF) nr. 883/2004.

Det fremgår endvidere, at medlemmet under ferien som udgangspunkt skal opfylde de samme betingelser for at få dagpenge, som hvis man var ledig. Medlemmet skal dog ikke stå til rådighed, jf. § 62 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det betyder bl.a., at det ikke er krav om ophold og bopæl i Danmark under ferien.

Hvis medlemmet bliver syg eller frihedsberøvet under ferien, har pågældende stadig ret til feriedagpenge. Det gælder dog kun, hvis medlemmet ikke før ferien vidste, at den pågældende ville blive syg eller frihedsberøvet.

Retten til feriedagpenge bortfalder, hvis arbejdsløsheds-kassen ikke har modtaget ansøgningen om feriedagpenge for et ferieår senest den 31. maj i det følgende ferieår. Udbetaling kan tidligst ske en uge før ferien.

3.4.1.1.3. Udbetaling af barselsdagpenge

Lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 29. april 2015 med senere ændringer, regulerer forældres ret til fravær i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption og retten til barselsdagpenge under fraværet. De nærmere regler om ret til barselsdagpenge er fastsat i bekendtgørelse nr. 1109 af 26. november 2012 med senere ændringer. Barselsdagpenge administreres af Udbetaling Danmark.

For at opnå ret til barselsdagpenge kræves opfyldelse af et beskæftigelseskrav.

En lønmodtager skal enten have været tilknyttet arbejdsmarkedet uafbrudt i de sidste 13 uger før fraværet og i denne periode have været beskæftiget i mindst 120 timer, eller ville have været berettiget til arbejdsløshedsdagpenge (eller en ydelse, der træder i stedet herfor) eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., eller inden for den seneste måned have afsluttet en erhvervmæssig uddannelse af mindst 18 måneders varighed, eller være elev i lønnet praktik i en uddannelse, der er reguleret ved eller i henhold til lov, eller være ansat i fleksjob efter § 70 c, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det er forudsat i barselsloven, at det er en betingelse for ret til barselsdagpenge, at den pågældende er sammen med barnet i fraværperioden. Der

stilles i loven ikke krav om, at forældrene opholder sig i Danmark under orloven, og der er derfor ikke noget i vejen for, at forældrene under hele eller dele af orloven opholder sig i udlandet, så længe de/den af forældrene, der modtager barseldagpenge, er sammen med barnet.

Barseldagpengene udbetales af Udbetaling Danmark til den barslende eller dennes arbejdsgiver, hvis der udbetales løn under fraværet.

3.4.1.1.4. Udbetaling af sygedagpenge

Sygedagpenge reguleres af lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 23. juni 2016, som ændret ved § 5 i lov nr. 624 af 8. juni 2016.

Sygedagpenge udbetales – uanset alder – til lønmodtagere, selvstændige erhvervsdrivende eller ledige, der er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom og som har en aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet, jf. beskæftigelseskravet i sygedagpengelovens §§ 30, 32, 34 og 42.

Afgørelsen af, om en person anses for uarbejdsdygtig, træffes af ansøgerens opholdskommune og sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne, jf. sygedagpengelovens § 7, stk. 1.

Det er bl.a. efter sygedagpengelovens § 4 en betingelse, at den sygemeldte persons indtægt kan beskattes i Danmark. Denne betingelse gælder dog ikke for personer, der efter EU-lovgivningen eller international aftale om social sikring er omfattet af dansk lovgivning om social sikring.

Det er endvidere efter sygedagpengelovens § 3 en betingelse, at den sygemeldte har lovligt ophold her i landet.

Sygedagpenge kan trods hovedreglen om ophold i Danmark efter sygedagpengelovens § 3, stk. 2, i visse tilfælde udbetales til personer, der opholder sig i udlandet

Sygedagpenge udbetales til den sygemeldte af kommunen, eller til arbejdsgiveren, hvis denne udbetaler løn under sygefraværet. Dog udbetaler arbejdsgiveren sygedagpenge i de første 30 kalenderdage (arbejdsgiverperioden), hvis den sygemeldte har været ansat hos arbejdsgiveren i de seneste 8 uger og har haft mindst 74 timers beskæftigelse i perioden.

3.4.1.1.5. Udbetaling af efterløn

Efterløn reguleres af kapitel 11 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 832 af 7. juli 2015 med senere ændringer, samt bekendtgørelser fastsat med hjemmel heri. Efterlønsordningen administreres af arbejdsløshedskasserne.

Efterløn giver medlemmer af en arbejdsløshedskasse med en længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet mulighed for at trække sig helt eller delvis tilbage fra arbejdsmarkedet på fleksible vilkår i op til fem år før folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.

De grundlæggende betingelser for at få ret til efterløn fremgår af §§ 74 og 74 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det er herunder en betingelse, at medlemmet har nået efterlønsalderen, jf. lovens § 74, og har bopæl her i riget eller i et andet EØS-land, jf. lovens § 74 a.

Efterløn kan tages med under ophold inden for EØS-området uden tidsbegrænsning, og det er herunder muligt at bosætte sig i et andet EØS og samtidig modtage efterløn.

Efter lovens § 74 n, stk. 2, kan der ikke udbetales efterløn til et medlem, der opholder sig i lande uden for EØS-området, Grønland og Færøerne i længere tid, eller som tager bopæl der. Der er i bekendtgørelse nr. 1576 af 17. december 2013 om fleksibel efterløn med senere ændringer fastsat nærmere regler herom, og det følger heraf, at et medlem kan få udbetalt efterløn under midlertidigt ophold i lande uden for EØS-området, Grønland, Færøerne og Schweiz i op til sammenlagt 3 måneder inden for hvert kalenderår.

3.4.1.1.6. Udbetaling af fleksydelse

Fleksydelse reguleres af lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 17. september 2015, som ændret ved § 7 i lov nr. 624 af 8. juni 2016, samt bekendtgørelse nr. 559 af 29. april 2015 om fleksydelse. Fleksydelsesordningen administreres af Udbetaling Danmark.

De grundlæggende betingelser for at få ret til fleksydelse fremgår af §§ 1 a-2 a i lov om fleksydelse. Det er herunder en betingelse, at medlemmet har nået fleksydelsesalderen, jf. lovens § 1 a, og har bopæl her i riget eller i et andet EØS-land, jf. lovens § 2.

Fleksydelse kan tages med under ophold inden for EØS-området uden tidsbegrænsning, og det er herunder muligt at bosætte sig i et andet EØS-land og samtidig modtage fleksydelse.

Efter §§ 54 og 60-63 i bekendtgørelse om fleksydelse kan der ikke udbetales fleksydelse til en person, der opholder sig i lande uden for EØS-området, Grønland og Færøerne i længere tid, eller som tager bopæl der. Efter bekendtgørelsen kan en person få udbetalt fleksydelse under midlertidigt ophold i lande uden for EØS-området, Grønland, Færøerne og Schweiz i op til sammenlagt 3 måneder inden for hvert kalenderår.

3.4.1.1.7 Ydelser efter lov om aktiv socialpolitik

Betingelserne for ret til og udbetaling af integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb og ledighedsydelse, samt hjælp i særlige tilfælde og hjælp til efterlevende (kapitel 10 og 10 a), fremgår af lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. maj 2016 med senere ændringer.

Det er en betingelse for ret til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, at personen opholder sig lovligt her i landet, jf. lovens § 3.

Personer, der opholder sig i udlandet, kan ikke få hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, jf. lovens § 5, stk. 1. Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis modtageren deltager i aktiveringstilbud, udøver samvær, som ikke kan foregå her i landet med egne børn under 18 år, modtager nødvendig lægebehandling, som ikke kan fås her i landet eller der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg, jf. § 5, stk. 2.

Personer, der har modtaget uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse i 12 sammenhængende måneder, har ret til op til fire ugers ferie. En ferieperiode må dog højst vare to uger. Det er en betingelse for afholdelse af ferie, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Personer, der efter aftale med kommunen holder ferie, kan i ferieperioden på højst to uger opholde sig i udlandet, jf. § 5, stk. 4.

Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling efter lovens § 91, stk. 1, nr. 2, såfremt personer, mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet. Kommunen kan endvidere træffe afgørelse om fremadrettet nedsættelse af hjælpen med 1/3 i en periode eller tilbagebetaling af en del af hjælpen, når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet, jf. reglerne i lovens § 42 og § 43.

3.4.1.1.8. Boligstøtte

Boligstøtte udbetales efter lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 24. februar 2016 med senere ændringer. Størrelsen på boligstøtten beregnes på grundlag af lejens størrelse, husstandens indkomst samt boligens areal og husstandens sammensætning.

Boligstøtte er delt op i to ydelser, boligydelse og boligsikring. Boligydelse ydes til folkepensionister og førtidspensionister, som er tilkendt pension efter reglerne fra før 1. januar 2003. Boligsikring ydes til lejere og til førtidspensionister, som er tilkendt pension efter reglerne fra 1. januar 2003. Boligsikring og boligydelse administreres af Udbetaling Danmark.

Boligstøtten er efter gældende regler i boligstøttelovens § 5 betinget af, at ansøgeren har fast bopæl i landet og benytter boligen til helårsbeboelse. Ved midlertidigt ophold i udlandet normalt ikke over 6 måneder er formodningen for, at der stadig vil være tale om fast bopæl.

Som medlemmer af husstanden medregnes: efter boligstøttelovens § 7, stk. 1, ansøgeren, dennes ægtefælle, (hjemmeværende børn) og andre, der har fast ophold i boligen. Det er personer, der faktisk har fast ophold i boligen, som indgår i husstanden. Ved enkelte husstandsmedlemmers kortere ophold normalt ikke over 6 måneder uden for hjemmet, eksempelvis i forbindelse med strafafsoning, rekreationsophold eller kortere fravær i uddannelsesøjemed, vil formodningen være for fast ophold.

3.4.1.1.9. Børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag

3.4.1.1.9.1. Børnetilskud ydes til børn under 18 år efter reglerne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 7. oktober 2014.

Børnetilskud tilkommer som hovedregel barnet. Reglerne om børnetilskud har et socialt sigte, idet børn af enlige forsørgere og visse pensionistforældre samt børn, der mangler en forsøger, er de primære målgrupper. Desuden ydes der tilskud til børn fra en flerbørnsfødsel.

Herudover ydes der efter loven tilskud til forældre, der adopterer et udenlandsk barn, og til forældre, der deltager i visse uddannelsesforløb.

Det er bl.a. en betingelse for at få ret til tilskud efter loven, at barnet faktisk opholder sig her i landet. Dog kan der udbetales børnetilskud ved kortvarige ophold i udlandet, eller hvis barnet opholder sig midlertidigt i udlandet som led i barnets uddannelsesforløb med henblik på at forbedre barnets muligheder for at klare sig under fortsat ophold her i landet.

Børnetilskud udbetales som udgangspunkt til moderen, men kan udbetales til andre i visse situationer.

3.4.1.1.9.2. Bidrag til et barns underhold, der er fastsat efter lov om børns forsørgelse, kan, når det ikke betales på forfaldsdatoen, efter ansøgning udbetales af Udbetaling Danmark for tiden indtil barnet fylder 18 år til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat efter § 18, stk. 2, i lov om børns forsørgelse.

Det er en betingelse for ret til at få bidrag udbetalt forskudsvis af Udbetaling Danmark, at forældrene ikke lever sammen.

Udbetaling Danmark indtræder herefter i retten til at indkræve bidraget hos bidragsbetaleren.

3.4.1.1.10. Udbetaling af Statens Uddannelsesstøtte (SU)

Statens Uddannelsesstøtte (SU) reguleres af SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2014 med senere ændringer, og bekendtgørelse nr. 1662 af 14. december 2015 med senere ændringer (SU-bekendtgørelsen).

SU gives til ungdomsuddannelse og til videregående uddannelse eller privat uddannelse indtil opnået kandidatgrad. SU udbetales med et beløb pr. kalendermåned (støttmåned) i et kalenderår (støtteåret), og gives som udgangspunkt til uddannelse i Danmark. SU kan endvidere under visse betingelser gives til uddannelse i udlandet.

De grundlæggende betingelser, som den uddannelsessøgende skal opfylde for at få ret til SU, fremgår af SU-lovens kapitel 1.

Den uddannelsessøgende skal være indskrevet på og gennemgå en uddannelse, der er godkendt som SU-berettigende, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 1. Den uddannelsessøgende skal endvidere være studieaktiv, jf. SU-lovens § 2, stk. 1, nr. 2. Regler herom er med hjemmel i lovens § 2, stk. 2, fastsat i SU-bekendtgørelsens kapitel 2. Det er udgangspunktet, at den uddannelsessøgende er studieaktiv indtil andet konstateres, jf. SU-bekendtgørelsens § 11, stk. 1. Uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser skal deltage i obligatorisk undervisning og foreskrevne prøver, aflevere opgaver m.v. efter de regler, der gælder for uddannelsen. Uddannelsessøgende ved videregående eller privat uddannelse er studieaktive indtil de er mere end 6 måneder svarende til 30 ECTS forsinket i uddannelsen, jf. SU-bekendtgørelsens § 13, stk. 1, 1. pkt.

Den uddannelsessøgende skal være dansk statsborger eller udenlandsk statsborger, der kan ligestilles med en dansk statsborger, jf. SU-bekendtgørelsens §§ 1-8.

Den uddannelsessøgende skal endelig være fyldt 18 år, jf. SU-lovens § 2 a, stk. 1.

3.4.1.1.11 Udbetaling af SVU

Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) reguleres af SVU-loven, jf. lovbeholdtgørelse nr. 694 af 8. juni 2016, og bekendtgørelse nr. 733 af 16. juni 2016 om statens voksenuddannelsesstøtte, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1152 af 30. august 2016 (SVU-bekendtgørelsen).

SVU gives til en række uddannelser på folkeskoleniveau eller gymnasialt niveau og til efter- og videreuddannelse på videregående niveau. For at få SVU skal den uddannelsessøgende opfylde en række betingelser, jf. SVU-lovens § 2, stk. 1, nr. 1-8.

Der er i SVU-lovens § 14 hjemmel til at standse udbetalingen af SVU, hvis de uddannelsessøgende ophører med at deltage i et planlagt uddannelsesforløb. Udbetalingen bortfalder den resterende del af uddannelsesforløbet med udgangen af den kalenderuge, hvori den uddannelsessøgende er holdt op.

3.4.1.1.12. Børne- og ungeydelse

Børne- og ungeydelse reguleres af lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016.

Der udbetales for børn og unge under 18 år en skattefri børne- og ungeydelse, jf. lov om en børne- og ungeydelse § 1, stk. 1 og 2, hvis betingelserne i lovens § 2 er opfyldt, herunder, at den person, der har forældremyndigheden over barnet eller har taget barnet i pleje med henblik på adoption, er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1.

For børn under 15 år udbetales børneydelsen med en fjerdedel i hvert kvartal, jf. lovens § 5, stk. 3. Ydelsen udbetales første gang for det kvartal efter det kvartal, hvori barnet er født. Børneydelsens størrelse afhænger af barnets alder. For børn under 3 år er beløbet 17.964 kr. årligt, for børn mellem 3 og 6 år er beløbet 14.220 kr. årligt, og for børn og unge mellem 7 og 14 år er beløbet 11.184 kr. årligt (2017-niveau).

For unge mellem 15 og 17 år sker udbetalingen månedsvist og sidste gang for den måned, hvor den unge fylder 18 år. I den måned, hvor den unge fylder 18 år, udbetales ydelsen forholdsæssigt, svarende til antallet af dage fra månedens begyndelse til og med fødselsdagen i forhold til antallet af dage i måneden, jf. lov om en børne- og ungeydelse § 5, stk. 4. For unge mellem 15 og 17 år er beløbet 11.184 kr. (2017-niveau).

Som udgangspunkt udbetales børne- og ungeydelsen til barnets mor, jf. § 4. Andre ydelsesmodtagere kan eksempelvis være barnets far, hvis barnet bor hos ham, eller den person, som har taget barnet i pleje med henblik på adoption.

Retten til den fulde ydelse er endvidere betinget af, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 2 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, jf. børne- og ungeydelseslovens § 2, stk. 1, nr. 7. Retten til fuld ydelse optjenes gradvist, så der efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse er ret til 25 pct. af ydelsen. Efter 1 år er der ret til 50 pct., efter 1½ år 75 pct. og efter 2 år 100 pct.

3.4.1.1.13. Ophør af udbetaling i strafunddragelsestilfælde

For alle de under punkt 3.4.1.1.1-3.4.1.1.7 samt punkt 3.4.1.1.10-3.4.1.1.11 omtalte ydelser gælder det, at retten til ydelserne ophører for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor den pågældende er varetægtsfængslet, politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling, eller der foreligger en varetægtsfængslingskendelse. Ligeledes bortfalder retten til ydelserne for den, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

3.4.1.1.14. Betydning af ydelsesstop for ægtefælle/samlever

Det har betydning for mange sociale ydelser, om en person er enlig eller gift/samlevende. Det ændrer som udgangspunkt ikke på en persons status som enlig eller gift/samlevende, om ægtefællen eller den samlevende tager på ferie eller tager midlertidigt ophold i udlandet. Det har heller ikke betydning for status som enlig eller samlevende, hvilken indtægt en ægtefælle eller samlever har, men det kan få betydning for tildeling og udmåling af mange af ydelserne.

Hvis en ægtefælle eller samlever til en person, der befinder sig i udlandet, mener, at samlivet er ophørt, må en herboende ægtefælle eller samlever indgive ansøgning om separation eller skilsmisse eller på anden vis godtgøre, at samlivet er ophævet. Det vil således være en konkret vurdering efter gældende regler og praksis, om det i den enkelte sag er tilstrækkeligt godtgjort, at samlivet er ophørt.

3.4.1.2. Inddragelse af pas og udrejseforbud

3.4.1.2.1. Ved lov nr. 176 af 24. februar 2015 om ændring af lov om pas til danske statsborgere m.v., udlændingeloven og retsplejeloven (Styrket indsats mod rekruttering til væbnede konflikter i udlandet m.v.), der trådte i kraft den 1. marts 2015, blev der bl.a. indført hjemmel til at nægte udstedelse af pas til en dansk statsborger eller inddrage et allerede udstedt pas, når der er grund til at antage, at den pågældende har til hensigt i udlandet at deltage i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden (paslovens § 2, stk. 1, nr. 4).

For så vidt angår vurderingen af, hvorvidt en persons formodede deltagelse i aktiviteter i udlandet kan indebære eller forøge en fare for statens sikker-

hed mv., fremgår følgende af punkt 2.3.1.3 og 2.3.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 99 som fremsat, side 10-11:

”2.3.1.3. Vurderingen af, om en persons formodede deltagelse i aktiviteter i udlandet kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, vil [...] bero på et konkret skøn, der foretages af politiet.

Det vil i den forbindelse være afgørende, hvorvidt formålet med og karakteren af de aktiviteter, som en person forventes at deltage i i udlandet, i almindelighed må antages at påvirke den pågældende i sådan grad, at det vil kunne indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Det er således ikke et krav, at der er en konkret mistanke om, at den pågældende har til hensigt at begå et strafbart forhold i f.eks. Danmark eller at påvirke andre hertil.

[...]

2.3.1.4. Som et eksempel på aktiviteter, der i almindelighed må antages at kunne indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, kan nævnes ophold i et konfliktområde i udlandet. Det gælder navnlig i relation til personer, der tager aktivt del i kamphandlingerne. Også personer, der opholder sig i et konfliktområde uden at tage aktivt del i kamphandlingerne, kan imidlertid blive udsat for en sådan påvirkning og forråelse, der kan øge deres evne eller vilje til at begå strafbare forhold. Det kan eksempelvis være tilfældet for personer, som opholder sig i en konfliktzone for at passe på familierne eller engagere sig i aktiviteter, der støtter de kæmpende. Som eksempel på sidstnævnte kan nævnes logistisk bistand.

Begrebet »konfliktområde« skal i denne henseende forstås som det geografiske område, hvor kampene foregår.

[...]

Som et andet eksempel på aktiviteter, der i almindelighed må antages at kunne indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, kan nævnes ophold i træningslejre hos yderligtgående politiske organisationer eller grupperinger, hvor deltagerne bl.a. trænes i militære færdigheder. [...]

Også ophold hos en gruppe eller organisation, der driver organiseret kriminalitet, vil efter omstændighederne kunne indebære eller forøge risikoen for, at de pågældende vil begå alvorlige strafbare forhold, herunder eksempelvis drab, frihedsberøvelse eller ildspåsættelse, i Danmark med den konsekvens, at politiet vil kunne træffe afgørelse om f.eks. pasinddragelse og udrejseforbud efter de foreslåede bestemmelser.

Ovenstående eksempler er ikke udtryk for en udtømmende opremsning af tilfælde, hvor politiet vil kunne træffe afgørelse efter de foreslåede bestemmelser.”

For så vidt angår det mistankekrav (”grund til at antage”), der skal være opfyldt for, at der kan træffes afgørelse efter bestemmelsen, fremgår bl.a. følgende af punkt 2.3.1.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 99 som fremsat, side 10:

”Det vil bero på et konkret skøn, der foretages af politiet, om der i den enkelte sag foreligger tilstrækkelige oplysninger til at opfylde mistankekravet. Politiets skøn vil kunne efterprøves af domstolene under en eventuel domstolsprøvelse, jf. pkt. 2.3.5.

[...]

Som et andet eksempel på oplysninger, der i almindelighed vil være tilstrækkelige til at opfylde mistankegrundlaget, kan nævnes oplysninger om, at en person opholder sig i et konfliktområde uden et anerkendelsesværdigt formål. Også oplysninger om, at en person har opholdt sig i et konfliktområde uden et anerkendelsesværdigt formål, vil efter omstændighederne kunne være tilstrækkelige til at opfylde mistankegrundlaget.”

Det bemærkes, at de oplysninger, der indgår i politiets afgørelser om pasinddragelse, i praksis ofte vil stamme fra PET. PET tilvejebringer således oplysninger om fremmedkrigere som led i varetagelsen af tjenestens opgaver med at forebygge, efterforske og modvirke handlinger, der udgør eller vil kunne udgøre en fare for Danmark som et selvstændigt, demokratisk og sikkert samfund. PET vil i visse tilfælde være i besiddelse af oplysninger, som eventuelt vil kunne berettige, at der træffes afgørelse om pasinddragelse og evt. udrejseforbud, men som PET på grund af oplysningernes karakter ikke videregiver til politikredsene. For nærmere herom henvises til punkt 2.3.1.6 og 2.3.1.7 i Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 99 som fremsat, side 12.

Når politiet efter bestemmelsen inddrager et allerede udstedt pas fra en person, der opholder sig i udlandet, skal politiet af egen drift søge rettens godkendelse af den trufne afgørelse, inden passet inddrages, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

3.4.1.2.2. Politiet kan efter paslovens § 2 b, stk. 1, meddele en person, hvem pas er nægtet, eller hvis pas er inddraget, jf. § 2, stk. 1, nr. 4, forbud mod at udrejse i det tidsrum, som passet i henhold til § 2, stk. 2, er inddraget i. Bestemmelsen supplerer således pasinddragelseshjemlen i § 2, stk. 1, nr. 4. Politiet kan dog ikke meddele udrejseforbud til en person, der befinder sig i udlandet.

Efter paslovens § 2 b, stk. 2, kan politiet under særlige omstændigheder skriftligt give tilladelse til, at en person, der er meddelt forbud efter stk. 1, kan foretage en specifik rejse. Efter § 2 b, stk. 3 kan den, udrejseforbuddet retter sig mod, kræve spørgsmålet om ophævelse af forbuddet forelagt retten til afgørelse. Politiet skal uden unødigt ophold indbringe begæringen for retten, der ved kendelse snarest muligt afgør, om udrejseforbuddet skal opretholdes eller ophæves.

Efter paslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., straffes overtrædelse af et udrejseforbud meddelt efter § 2 b, stk. 1, med bøde eller fængsel indtil 2 år.

3.4.1.2.3. Politiets beslutning om pasinddragelse eller meddelelse af et udrejseforbud er en afgørelse, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1. Omfanget af politiets forpligtelse til at partshøre den person, afgørelsen retter sig imod, herunder om den pågældende persons mulighed for at varetage sine interesser, er nærmere behandlet punkt 2.3.4.1.1-2.3.4.1.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget bag den omtalte ændring af pasloven, jf. Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 99 som fremsat, side 13-14.

De stedlige politidirektørers afgørelse om bl.a. pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, kan i medfør af § 27, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1337 af 28. november 2013 med senere ændringer (pasbekendtgørelsen) påklages til Rigspolicefen. Rigspolicefens afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. stk. 2.

Det følger endvidere af paslovens § 2 b, stk. 3, at den, som et udrejseforbud efter § 2 b, stk. 1 retter sig mod, kan kræve spørgsmålet om ophævelse af forbuddet forelagt retten til afgørelse. Politiet skal uden unødigt ophold

indbringe begæringen for retten, der ved kendelse snarest muligt afgør, om udrejseforbuddet skal opretholdes eller ophæves.

Det bemærkes, at hverken klagen til Rigspolitichefen eller indbringelsen for domstolene har opsættende virkning.

3.4.1.2.4. Ved lov nr. 176 af 24. februar 2015 om ændring af lov om pas til danske statsborgere m.v., udlændingeloven og retsplejeloven blev der desuden indført en bestemmelse i udlændingelovens § 21 b, stk. 1, hvorefter opholdstilladelse eller opholdsret bortfalder, hvis en udlænding opholder eller har opholdt sig uden for landet og der er grund til at antage, at udlændingen under opholdet uden for landet deltager eller har deltaget i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, medmindre bortfald vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. For udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kan bortfald af opholdsret kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed.

3.4.1.3. Forbud mod indrejse og ophold i visse konfliktområder

3.4.1.3.1. Ved lov nr. 642 af 8. juni 2016 om ændring straffeloven og om ophævelse af Lov, hvorved det forbydes fra dansk Territorium at understøtte krigsførende Magter (Væbnede konflikter i udlandet m.v.), der trådte i kraft den 1. juli 2016, blev § 114 j om forbud mod indrejse og ophold i visse konfliktområder indsat i straffeloven.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at den, der har dansk indfødsret eller bopæl i den danske stat, og som uden tilladelse indrejser eller opholder sig i et område som nævnt i § 114 j, stk. 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 år. Det gælder dog ikke for indrejse og ophold som led i udøvelse af dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv, jf. bestemmelsens stk. 2.

I medfør af straffelovens § 114 j, stk. 3, er justitsministeren bemyndiget til efter forhandling med udenrigsministeren og forsvarsministeren at indføre indrejse- og opholdsforbud i særlige områder i udlandet, hvor en terroristorganisation er part i en væbnet konflikt.

Det fremgår af straffelovens § 114 j, stk. 4, at justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger til det, efter ansøgning kan tillade, at en person

indrejser eller opholder sig i et område, der er omfattet af indrejse- og opholdsforbuddet, hvis indrejsen eller opholdet har et anerkendelsesværdigt formål. En tilladelse kan omfatte en gruppe af personer, der er tilknyttet en bestemt virksomhed eller organisation mv. (en såkaldt kollektiv tilladelse). Ved anerkendelsesværdigt formål forstås ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 187 som fremsat, side 17, formål, der ikke har med den væbnede konflikt at gøre, og som der vurderes at være rimelig anledning til at foretage på trods af den verserende væbnede konflikt. Indrejse og ophold med henblik på at udføre journalistisk arbejde, yde humanitær bistand, besøge sin nærmeste familie eller drive en igangværende erhvervsvirksomhed vil således i almindelighed være anerkendelsesværdige formål.

Endelig fremgår det af straffelovens § 114 j, stk. 5, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse af ansøgninger efter stk. 4, herunder om fristen herfor. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at afgørelser om hvorvidt der kan gives tilladelse til indrejse i et forbudsramt område ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

3.4.1.3.2. I medfør af bemyndigelserne i straffelovens § 114 j, stk. 3-5, er fastsat bekendtgørelse nr. 1200 af 28. september 2016 om forbud mod indrejse eller ophold i visse konfliktområder. Bekendtgørelsen, der trådte i kraft den 30. september 2016, indeholder bl.a. nærmere regler om, hvilke områder der for tiden er omfattet af indrejse- og opholdsforbuddet samt regler for sagsbehandlingen i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til at indrejse eller opholde sig i de udpegede forbudsramte områder.

Om de for tiden udpegede forbudsramte områder fremgår det af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 1, at Al-Bab-distriktet i Aleppo-provinsen, al-Thawrah-distriktet og al-Raqqa-distriktet i Raqqa-provinsen samt Deir al-Zour-provinsen i Syrien er blandt de områder, hvortil indrejse eller ophold kræver tilladelse. Herudover fremgår det af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 2, at Mosul-distriktet i Ninewa-provinsen i Irak er omfattet af forbudsordningen.

Bekendtgørelsens §§ 4-8 indeholder nærmere regler om tilbagekaldelse, frister for indgivelse af ansøgning og sagsoplysning. I forbindelse med sagsbehandlingen vil der blive udvekslet oplysninger om ansøgeren med PET, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 2. Det bemærkes, at en person også vil skulle søge om tilladelse til at opholde sig i et forbudsramt område, selvom

området først efter indrejsen ved en efterfølgende bekendtgørelsesændring blev omfattet af de forbudsramte områder.

Endelig fremgår det af bekendtgørelsens § 9, at politidirektørens afgørelse kan påklages til Rigspolitichefen.

3.4.1.4. Bestemmelser i straffeloven om tilslutning til væbnede styrker og terrortræning mv.

Straffeloven indeholder endvidere en række regler, som på forskellig vis kriminaliserer tilslutning til væbnede styrker, og som således efter omstændighederne vil kunne anvendes til strafforfølgning af fremmedkrigere på baggrund af kamphandlinger begået i udlandet.

Det fremgår således af straffelovens § 101 a, stk. 1, om landsforræderi, at den, der har dansk indfødsret eller bopæl i den danske stat, og som under en væbnet konflikt, i hvilken den danske stat er part, er tilsluttet en væbnet styrke for en part, som kæmper mod den danske stat, straffes med fængsel indtil 10 år. Under særligt skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel indtil på livstid. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor den pågældende har deltaget i kamphandlinger. Bestemmelsen kan efter omstændighederne anvendes til at strafforfølge fremmedkrigere, der har tilsluttet sig en fjendtlig væbnet styrke, der deltager i kamphandlinger mod danske styrker.

Det fremgår endvidere af straffelovens § 114 c, stk. 3, at den, som lader sig hverve til at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a. Er den pågældende tilsluttet en væbnet styrke, kan straffen stige til fængsel indtil 10 år eller under særligt skærpende omstændigheder til fængsel indtil 16 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor den pågældende har deltaget i kamphandlinger. Det er anklagemyndighedens opfattelse, at en person, der tilslutter sig terrorgrupper i eksempelvis Syrien og Irak, vil kunne straffes for overtrædelse af denne bestemmelse.

Herudover indeholder straffeloven i § 114 d en bestemmelse om terrortræning. Bestemmelsens stk. 1 og 2 retter sig mod træning, instruktion og anden oplæring til handlinger af den i §§ 114 til 114 b omhandlede beskaffenhed. Bestemmelsen i § 114 d, stk. 3, retter sig mod den, der lader sig træne, instruere eller på anden måde oplære til at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a. Straffelovens § 114 d, stk. 3, blev bl.a. anvendt ved Vestre Landsrets dom af 23. juni 2014 (optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen

2014, side 3017). I sagen idømte landsretten to års fængsel for forsøg på overtrædelse af bestemmelsen. Den ene af de tiltalte i sagen rejste i november 2011 til Somalia, hvor han frem til marts 2012 i en Al-Shabaab træningslejr modtog træning, instruktion eller anden oplæring til at begå terrorhandlinger.

Endvidere fremgår det af straffelovens § 114 e, at den, som i øvrigt fremmer virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d, straffes med fængsel indtil 6 år. Er den pågældende tilsluttet en væbnet styrke, kan straffen stige til fængsel indtil 10 år eller under særligt skærpende omstændigheder til fængsel indtil 16 år.

Endelig fremgår det af straffelovens § 114 g, at den, som, uden at forholdet omfattes af §§ 114-114 f, deltager i ulovlig militær organisation eller gruppe, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

3.4.1.5. Forvaltningslovens regler om partshøring

Det følger af forvaltningslovens § 19, stk. 1, at hvis en part ikke kan antages at være bekendt med, at en myndighed er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må myndigheden ikke træffe afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse (partshøring). Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

I bestemmelsens stk. 2 fremgår dog en række situationer, hvor der kan gøres undtagelse fra ovennævnte hovedregel om partshøring. Af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1, fremgår det således, at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis det efter oplysningernes eller vurderingernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Bestemmelsen tager ifølge dens forarbejder, jf. Folketingstidende 1985-86, tillæg A, spalte 153, navnlig sigte på tilfælde, hvor der ikke er rimelig grund til at tro, at de yderligere oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med sagens behandling, vil kunne korrigeres eller suppleres af den pågældende part, og det heller ikke i øvrigt som følge af sagens karakter kan anses for påkrævet at gennemføre en høring. Der skal endvidere foretages en bedømmelse af, om parten kan antages at have mulighed for ved tilvejebringelse af yderligere oplysninger at af-

svække den pågældende oplysnings betydning for sagens afgørelse. Efter omstændighederne må sagens beskaffenhed indgå som et selvstændigt element i vurderingen, således navnlig hvis den påtænkte afgørelse vil være af indgribende betydning for den pågældende part som f.eks. forbud, påbud, fratagelse af rettigheder mv.

3.4.1.6. Regler om partshøring i arbejdsløshedskasserne

Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn udtales af arbejdsløshedskasserne, som er private foreninger, der er godkendt til at udbetale ydelser. Arbejdsløshedskasserne er ikke omfattet af forvaltningsloven, offentlighedsloven eller af retssikkerhedsloven.

Selv om arbejdsløshedskasserne ikke er omfattet af forvaltningsloven, stilles der i lovgivningen i det væsentlige de samme krav til kassernes sagsbehandling og afgørelser, som der stilles til offentlige myndigheder efter forvaltningsloven.

Med hensyn til partshøring følger det af § 65 a, stk. 4, i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., at arbejdsløshedskassen skal høre medlemmet, hvis medlemmet ikke er bekendt med, at kassen er i besiddelse af, eller at kassen vil benytte bestemte oplysninger, som er til ugunst for medlemmet, og som vil indgå i kassens oplysningsgrundlag i en afgørelse om medlemmets ret til ydelser. Partshøringen af medlemmet svarer dermed til principperne herom i forvaltningslovens § 19.

I høringen skal kassen oplyse medlemmet om baggrunden for høringen og om, at der træffes afgørelse på det foreliggende grundlag, hvis medlemmet ikke medvirker til sagens oplysning inden for en nærmere angivet frist. Fristen for medlemmets svar er fastsat til 1 uge efter, at høringen er kommet frem, jf. § 4, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser.

Hvis der udbetales ydelser til medlemmet på tidspunktet for høringen, fremgår det af lovens § 65 a, stk. 5, at arbejdsløshedskassen skal fortsætte med at udbetale ydelserne, indtil der træffes en afgørelse, som er meddelt medlemmet. Ydelserne skal udbetales med forbehold for, at medlemmet har ret til dem. I høringen skal arbejdsløshedskassen samtidig oplyse medlemmet om, at de ydelser, der udbetales, indtil der er meddelt en afgørelse, udbetales med forbehold for, at medlemmet har ret til dem, og at

ydelserne skal betales tilbage, hvis der træffes afgørelse om, at medlemmet ikke har haft ret til ydelserne.

Endelig fremgår af lovens § 65 a, stk. 6, at hvis medlemmet ikke medvirker til sagens oplysning, træffer arbejdsløsheds-kassen afgørelse på det foreliggende grundlag.

Der er med hjemmel i lovens § 65 a, stk. 7, fastsat nærmere regler i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløsheds-kas-sernes sagsbehandling og afgørelser. Det gælder bl.a. regler om, i hvilke situationer arbejdsløsheds-kassen ikke skal høre medlemmet. Det fremgår af § 6, stk. 1, at arbejdsløsheds-kassen ikke skal høre medlemmet om oplysninger, som arbejdsløsheds-kassen kommer i besiddelse af, hvis oplysningerne ikke indgår i en afgørelse til ugunst for medlemmet, eller hvis medlemmet er bekendt med, at oplysningerne vil indgå i en sådan afgørelse. Videre fremgår af stk. 2, at arbejdsløsheds-kassen ikke skal høre medlemmet om oplysninger, som medlemmet selv har givet, og som medlemmet er bekendt med vil kunne blive brugt i en afgørelse til ugunst for medlemmet. Endelig fremgår af stk. 3, at arbejdsløsheds-kassen ikke skal høre medlemmet om oplysninger, som arbejdsløsheds-kassen har indhentet i egne registre, indkomstregistret eller andre offentlige registre.

Der er således ikke i de gældende regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. en bestemmelse svarende til forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1.

3.4.2. Justitsministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Uddannelses- og Forskningsministeriets og Skatteministeriets overvejelser

3.4.2.1. Behovet for lovændring

PET's Center for Terroranalyse (CTA) vurderer, at en betydelig del af de personer, der menes at opholde sig eller have opholdt sig i konfliktområder i Syrien eller Irak, har modtaget overførselsindkomster, mens de opholdte sig i konfliktområderne.

Der er i dag et almindeligt myndighedssamarbejde mellem Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og PET, hvor Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fra PET modtager oplysninger om kontanthjælp- og dagpengemodtagere, der er udrejst i relation til konflikten i Syrien og Irak, medmindre PET af andre grunde, herunder som følge af oplysningernes karakter, ikke kan videregive disse. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rek-

ruttering videreformidler disse. For så vidt angår kontanthjælpsmodtagere sker videreformidlingen til rette myndighed (kommune), jf. § 7, stk. 2, i forvaltningsloven og for så vidt angår dagpengemodtagere til rette arbejdsløshedskasse, jf. § 91, stk. 9, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering modtager anmeldelsen fra PET, fordi styrelsen har tilsynet med kommuner og arbejdsløshedskasser, herunder om de pågældende personer opfylder den rådighedsforpligtigelse, der er knyttet til modtagelsen af kontanthjælp og dagpenge. Det betyder, at man som modtager af kontanthjælp og dagpenge som altovervejende hovedregel skal opholde sig her i landet for at være berettiget til ydelserne. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har desuden hjemmel til at følge op på resultatet af anmeldelserne i kommunen eller arbejdsløshedskassen, jf. § 45 i lov om aktiv social politik og § 91, stk. 9 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Indtil videre har der i alt været 36 indberetninger fra PET til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, og der er rejst et samlet tilbagebetalingskrav på ca. 672.000 kr. Alle 36 indberetninger er færdigbehandlet.

Der er imidlertid en række andre offentlige ydelser, som ikke forudsætter, at man er til stede i Danmark, og som man således ikke i dag kan standse udbetalingen af eller kræve tilbagebetalt, selvom modtageren har deltaget i kamphandlinger for terrororganisationer i eksempelvis Syrien eller Irak. Endvidere giver den nuværende ordning ikke altid en tilstrækkelig hurtig mulighed for at standse udbetalingen af de relevante offentlige ydelser allerede imens den pågældende er udrejst som fremmedkriger til f.eks. konflikten i Syrien eller Irak. Det kan f.eks. skyldes, at der skal foretages en konkret vurdering af, om en række nærmere betingelser – der ikke direkte vedrører, om den pågældende er fremmedkriger – er opfyldt, før udbetaling af ydelsen kan stoppes. Det kunne f.eks. være i forhold til om den pågældende står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Efter ministeriernes opfattelse er det ikke acceptabelt, at fremmedkriegeres ophold i konfliktområder med henblik på deltagelse i konflikter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed mv., i et vist omfang finansieres af offentlige ydelser betalt af den danske statskasse. Det skal derfor i højere grad end tilfældet er i dag være muligt at standse udbetaling af offentlige ydelser til fremmedkriegerer under deres ophold i konfliktområderne og – i tilfælde hvor de allerede er udbetalt – at kræve dem tilbagebetalt.

3.4.2.2. Offentlige ydelser, som foreslås omfattet af ordningen

PET har oplyst, at tjenesten har kendskab til, at der er blevet udbetalt barselspenge, dagpenge, kontanthjælp, førtidspension, SU, SVU og sygedagpenge til personer, der formodes at være udrejst til konfliktområder i udlandet. Justitsministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Uddannelses- og Forskningsministeriet og Skatteministeriet finder på den baggrund, at ordningen med ydelsesstop til fremmedkrigere for det første bør omfatte disse ydelser.

PET har endvidere påpeget, at også andre offentlige ydelser kan være relevante at overveje at medtage i ordningen, selvom tjenesten ikke konkret har kendskab til, at fremmedkrigere hidtil har modtaget disse ydelser i udlandet.

Ministerierne har i forlængelse heraf bl.a. set på de ydelser, som er omfattet af lov nr. 327 af 18. maj 2005 om ændring af lov om social pension og andre love (Ophør af udbetaling af social pension og andre ydelser ved unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse), hvorved der i en række love om udbetaling af offentlige ydelser blev etableret hjemmel til at standse udbetalingen af de omfattede ydelser, hvis ydelsesmodtageren bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet. Den omtalte strafunddragelsesordning, der blev indført i 2005 omfatter udbetaling af folkepension og førtidspension, visse ydelser omfattet af lov om social service, fleksydelse, arbejdsløshedsdagpenge, efterløn, dagpenge ved sygdom eller fødsel, visse ydelser omfattet af lov om aktiv socialpolitik, integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, ledighedsydelse, revalidering, orlovsydelse, SU, SVU og repatriering.

Det er ministeriernes opfattelse, at hensynene bag denne ordning – navnlig at det kan virke stødende for den almindelige retsopfattelse, at det offentlige ved udbetaling af ydelser medvirker til, at personer der unddrager sig strafforfølgning kan opretholde unddragelsen – i vid udstrækning er sammenfaldende med hensynet til at stoppe udbetalingen af offentlige ydelser til udrejste fremmedkrigere, som kan udgøre en fare for den danske stat.

Ministerierne finder derfor, at de ydelser, der er omfattet af ordningen med ydelsesstop ved strafunddragelse, som udgangspunkt også bør være omfattet af en ordning, der etablerer hjemmel til at standse udbetalingen af offentlige ydelser for fremmedkrigere.

Ministerierne finder dog, at der er enkelte ydelser, der er omfattet af straffundragelsesordningen, som ikke er relevante at medtage i en ordning om ydelsesstop over for til fremmedkrigere, der navnlig er baseret på pasinddragelsesreglerne.

Det drejer sig bl.a. om kontantydelse, idet udbetaling af denne ydelse op-
hører i 3. kvartal 2017. Det drejer sig endvidere om ydelser omfattet af repatrieringsloven, idet disse ydelser alene udbetales til udlændinge, der har opgivet deres opholdstilladelse i Danmark og ikke er i besiddelse af pas, der kan inddrages af danske myndigheder. Det bemærkes i den forbindelse, at Udlændinge- og Integrationsministeriet vil vurdere, om der kan etableres en ordning, hvormed udbetaling af ydelser omfattet af repatrieringsloven kan stoppes ud fra hensyn svarende til dem, der ligger bag nærværende lovforslag.

Endelig drejer det sig om enkelte ydelser, der på baggrund af deres karakter og målgruppe næppe i praksis vil blive tildelt fremmedkrigere. Målgruppen for disse ydelser omfatter således borgere med omfattende funktionsnedsættelser, hvis konsekvenser er af indgribende karakter i den daglige tilværelse, samt personer, som skal forsørge borgere med omfattende funktionsnedsættelser. Det drejer sig om ydelser omfattet af servicelovens, § 95, stk. 2 (kontant tilskud til ansættelse af hjælper til udførelse af hjælp for personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for personlig hjælp og pleje og for støtte til løsning af nødvendige praktiske opgaver i hjemmet i mere end 20 timer ugentligt), § 96 (borgerstyret personlig assistance i form af tilskud til dækning af udgifter ved ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse til borgere med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har et behov, som gør det nødvendigt at yde denne ganske særlige støtte) og § 100 (hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen og til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har opsat udbetalingen af folkepension). Det drejer sig herudover om ydelser omfattet af servicelovens § 42 (hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse), da det er en betingelse for at modtage ydelsen, at man rent faktisk passer barnet i hjemmet, hvorfor det vil være usandsynligt, at en modtager

af denne ydelse udrejser af landet som fremmedkriger. Det bemærkes herudover, at hjælp efter § 95, stk. 2, ikke kan medtages til udlandet.

Ministerierne finder endelig, at boligstøtte, børnetilskud og børne- og ungeydelse – som ydes til en hel husstand og derved adskiller sig fra de andre ydelser i lovforslaget – bør omfattes af ordningen, da sådanne ydelser også kan være med til at finansiere fremmedkrigeres ophold i konfliktområder.

3.4.3. Den foreslåede ordning

3.4.3.1. Valg af lovmodel

En ordning med standsning af udbetaling og tilbagebetaling af offentlige ydelser vil med fordel kunne knyttes op på en række afgørelser, der allerede efter lovgivningen kan træffes i forhold til fremmedkrigere, herunder personer som der er grund til at antage er fremmedkrigere.

Det drejer sig for det første om reglerne om pasinddragelse og udrejseforbud efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, jf. herom ovenfor under punkt 3.4.1.2. Reglerne om pasinddragelse giver således politiet mulighed for at inddrage pas over for personer, som der er grund til at antage er udrejst til et konfliktområde i udlandet. Sager om stop for udbetaling af de omfattede offentlige ydelser vil således kunne blive en konsekvens af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod en person i udlandet.

Herudover kan en række strafferetlige regler tænkes anvendt over for hjemvendte fremmedkrigere. Det drejer sig for det første om reglerne om indrejse- og opholdsforbud i væbnede konfliktområder i straffelovens § 114 j, jf. herom ovenfor under punkt 3.4.1.3, samt reglerne om udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, som vil kunne bringes i anvendelse over for fremmedkrigere, der har opholdt sig i udlandet.

Endvidere vil overtrædelse af bestemmelserne i straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g og § 114 e, jf. herom ovenfor under punkt 3.4.1.4, der alle kriminaliserer tilslutning til væbnede styrker, kunne tænkes anvendt over for fremmedkrigere for kamphandlinger begået i udlandet mod eksempelvis danske styrker.

En domstolsafgørelse for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser vil således kunne danne grundlag for et krav om tilbagebetaling af allerede udbetalte offentlige ydelser.

En fordel ved denne ordning vil bl.a. være, at der ikke vil skulle etableres nye sagsgange for behandling af sager om formodede fremmekrigere i alle de udbetalende myndigheder, herunder for PET's videregivelse af oplysninger om mulige fremmedkrigere i sådanne sager. De udbetalende myndigheder vil i stedet kunne træffe afgørelse om udbetalingsstop eller tilbagebetaling på baggrund af en afgørelse fra enten politiet eller domstolene. Dette vil indebære de bedste muligheder for, at sagerne kan behandles med den fornødne hurtighed og uden et unødvendigt stort ressourceforbrug.

3.4.3.2. Afgørelse om udbetalingsstop og afgørelse om fornyet udbetaling

3.4.3.2.1. Med henblik på at sikre myndighederne og arbejdsløshedskasserne bedre muligheder for så tidligt som muligt at stoppe udbetalingen af relevante offentlige ydelser til fremmedkrigere foreslås det, at det i de enkelte ydelseslove, som er omfattet af lovforslaget, fastsættes at retten til de enkelte ydelser ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Ydelsesstoppet vil være en følge af en afgørelse, som politiet i forvejen har hjemmel til at træffe i medfør af pasloven efter forhåndsgodkendelse fra den stedligt kompetente byret.

Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget bag pasinddragelsesreglerne, jf. Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 99 som fremsat, side 10, at tiltagene bl.a. tager sigte på gruppen af personer, der rejser til et konfliktområde, som det man f.eks. for tiden oplever i Syrien og Irak, for at tilslutte sig en militant oprørsgruppe eller for på anden lignende måde at tage del i væbnede kamp-handlinger, idet denne gruppe udgør en reel og betydelig trussel mod det danske samfund.

Ydelsesstoppet skal effektueres så snart politiet har truffet afgørelsen om pasinddragelse.

Som nævnt ovenfor under punkt 3.4.1.5 følger det af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1, at der ikke er pligt til partshøring, hvis det efter oplysningernes eller vurderingernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Be-

stemmelsen tager ifølge dens forarbejder, jf. Folketingstidende 1985-86, tillæg A, spalte 153, navnlig sigte på tilfælde, hvor der ikke er rimelig grund til at tro, at de yderligere oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med sagens behandling, vil kunne korrigeres eller suppleres af den pågældende part, og det heller ikke i øvrigt som følge af sagens karakter kan anses for påkrævet at gennemføre en høring. Der skal endvidere foretages en bedømmelse af, om parten kan antages at have mulighed for ved tilvejebringelse af yderligere oplysninger at afsvække den pågældende oplysningens betydning for sagens afgørelse.

Den udbetalende myndighed skal træffe afgørelse om ydelsesstop alene på baggrund af en oplysning om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet. Denne afgørelse kan politiet desuden kun træffe efter forhåndsgodkendelse af domstolene.

Det vurderes derfor som udgangspunkt at være ubetænkeligt, at de udbetalende myndigheder træffer afgørelse i sådanne sager uden at partshøre ydelsesmodtageren om, at de udbetalende myndigheder er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Det bemærkes, at en person, der har fået stoppet ydelsesudbetaling, vil kunne ansøge om den pågældende ydelse på ny eller anmode myndigheden om at genoptage udbetalingen efter at have dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark gennem fremmøde hos politiet. Der henvises herom nærmere til punkt 3.4.3.2.3 nedenfor.

Det bemærkes endvidere, at arbejdsløshedskasserne er private foreninger, og derfor ikke omfattet af forvaltningsloven. Der stilles imidlertid i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. i det væsentlige de samme krav til kassernes sagsbehandling og afgørelser, som der stilles til offentlige myndigheder efter forvaltningsloven. Reglerne om partshøring efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. er beskrevet nærmere under punkt 3.4.1.6.

Der er desuden med hjemmel i lovens § 65 a, stk. 7, fastsat nærmere regler i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløhedskassernes sagsbehandling og afgørelser. Det gælder bl.a. regler om, i hvilke situationer arbejdsløhedskassen ikke skal høre medlemmet. Der er ikke i dag fastsat en bestemmelse svarende til forvaltningslovens 19, stk. 2, nr. 1. En sådan bestemmelse vil blive fastsat, hvis lovforslaget vedtages.

3.4.3.2.2. Det foreslås endvidere, at det fastsættes i de enkelte ydelseslove, at en del af en offentlig ydelse, der som følge af politiets afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet ikke er blevet udbetalt, kan kræves efterbetalt, hvis afgørelsen omgøres – enten af Rigspolitichefen efter klage eller af politikredsen selv – eller ophæves ved en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, således ikke vil have opsættende virkning i forhold til afgørelsen om at stoppe udbetalingen af ydelsen. Udbetalingen af den relevante ydelse vil således kunne stoppes, selvom ydelsesmodtageren har klaget over politiets afgørelse, der er blevet forhåndsgodkendt af domstolene.

3.4.3.2.3. Det foreslås desuden, at en ydelsesmodtager, der har fået stoppet udbetalingen af en offentlig ydelse efter den foreslåede ordning, skal dokumentere sin tilstedeværelse i Danmark ved at møde op hos politiet for at få ret til ydelsen på ny. Ydelsesmodtageren vil herefter kunne anmode om genoptagelse af udbetalingen eller ansøge om at modtage den relevante offentlige ydelse igen, når den pågældende er tilbage her i landet. Dette gælder dog ikke for arbejdsløshedsdagpenge og feriedagpenge.

Behandling af en ansøgning om igen at få udbetalt relevante offentlige ydelser vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med de eksisterende regler i de enkelte ydelseslove.

3.4.3.3. Tilbagebetalingskrav som følge af straffedomme mod fremmedkri- gere

Det foreslås endvidere at fastsætte, at en person ikke har ret til de offentlige ydelser, der er omfattet af ordningen, i en periode, i hvilken den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, et indrejse- og opholdsforbud i medfør af straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte om-

råder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Denne regel vil således indebære, at offentlige ydelser, der er udbetalt mens den pågældende ifølge dommen enten befandt sig i et indrejse- og opholdsforbudsramt konfliktområde, der under opholdet var udpeget i medfør af straffelovens § 114 j, stk. 3, eller befandt sig i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, vil kunne kræves tilbagebetalt.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis den pågældende person har fået stoppet ydelser fra et vist tidspunkt som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e eller § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i en yderligere periode.

Som nævnt ovenfor under punkt 3.4.1.5 følger det af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1, at der ikke er pligt til partshøring, hvis det efter oplysningernes eller vurderingernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Bestemmelsen tager ifølge dens forarbejder, jf. Folketingstidende 1985-86, tillæg A, spalte 153, navnlig sigte på tilfælde, hvor der ikke er rimelig grund til at tro, at de yderligere oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med sagens behandling, vil kunne korrigeres eller suppleres af den pågældende part, og det heller ikke i øvrigt som følge af sagens karakter kan anses for påkrævet at gennemføre en høring. Der skal endvidere foretages en bedømmelse af, om parten kan antages at have mulighed for ved tilvejebringelse af yderligere oplysninger at afsvække den pågældende oplysningens betydning for sagens afgørelse.

Den udbetalende myndighed vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling alene på baggrund af en oplysning om, at den pågældende ved endelig dom er fundet skyldig i et af de af ordningen omfattede strafbare forhold.

Det vurderes derfor som udgangspunkt at være ubetænkeligt at de udbetalende myndigheder træffer afgørelse i sådanne sager uden at partshøre ydelsesmodtageren om, at de udbetalende myndigheder er kommet i besiddelse af oplysninger om, at den pågældende ved endelig dom er fundet skyldig i et af de af ordningen omfattede strafbare forhold.

Det bemærkes i øvrigt, at kravet om tilbagebetaling følger direkte af, at det ved endelige dom er konstateret, at den pågældende – ved at have begået et strafbart forhold – har modtaget ydelsen i strid med betingelserne herfor i en periode, som vil fremgå af dommen. Den udbetalende myndighed vil således – hvis den af anklagemyndigheden er blevet orienteret om den pågældende dom – alene på dette grundlag skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af ydelser, der har været udbetalt i den periode, ydelsesmodtageren ifølge dommen befandt sig i udlandet.

Det bemærkes endvidere, at ydelserne først vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Særligt for så vidt angår arbejdsløshedskasserne, bemærkes det, at disse er private foreninger, og derfor ikke omfattet af forvaltningsloven. Der stilles imidlertid i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i det væsentlige de samme krav til kassernes sagsbehandling og afgørelser, som der stilles til offentlige myndigheder efter forvaltningsloven. Reglerne om partshøring efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er beskrevet nærmere under punkt 3.4.1.6. Der er desuden med hjemmel i lovens § 65 a, stk. 7, fastsat nærmere regler i bekendtgørelse nr. 160 af 24. februar 2014 om kravene til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser. Det gælder bl.a. regler om, i hvilke situationer arbejdsløshedskassen ikke skal høre medlemmet. Der er ikke i dag fastsat en bestemmelse svarende til forvaltningslovens 19, stk. 2, nr. 1. En sådan bestemmelse vil blive fastsat, hvis lovforslaget vedtages.

3.4.3.4. Videregivelse af oplysninger til de udbetalende myndigheder og arbejdsløshedskasserne

Selve afgørelsen om udbetalingsstoppet eller tilbagebetaling af en ydelse, vil skulle effektueres af den udbetalende myndighed eller arbejdsløshedskasse, alene på grundlag af enten politiets afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller på baggrund af en afsagt dom for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g og § 114 e i udlandet, og af § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller et brud på et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1.

En håndhævelse af de foreslåede regler om ophør af visse offentlige ydelser forudsætter derfor, at de udbetalende myndigheder, får oplysning om, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte regler. Den foreslåede ordning

forudsætter således, at der videregives oplysninger om personer, der er truffet afgørelse mod efter ovennævnte regler til de relevante udbetalende myndigheder, hvis politiet eller anklagemyndigheden får formodning om, at den pågældende samtidig modtager offentlige ydelser. For så vidt angår straffedomme for overtrædelser af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e det være en forudsætning for videregivelsen, at det af dommen fremgår, at de strafbare forhold er begået i udenlandske konfliktområder. Underretningen skal ske til de myndigheder mv., som forestår udbetaling af de af lovforslaget omfattede ydelser. Det foreslås, at der i de enkelte ydelseslove indsættes bestemmelser, der pålægger henholdsvis politiet og anklagemyndigheden at videregive sådanne oplysninger. I forhold til ydelser, der udbetales af en arbejdsløshedskasse, foreslås det, at det fastsættes, at videregivelsen af oplysningerne skal ske til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der videregiver oplysningerne til medlemmets arbejdsløshedskasse.

Det bemærkes, at politiets og anklagemyndighedens videregivelse af oplysninger efter den foreslåede ordning vil være en videregivelse af oplysninger om strafbare forhold, jf. persondatalovens § 8. Den foreslåede ordning vurderes i den forbindelse at være i overensstemmelse med persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 3, hvorefter oplysninger om bl.a. strafbare forhold må videregives, hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe. Den af lovforslaget omfattede videregivelse vil endvidere skulle administreres i overensstemmelse med de øvrige regler i persondataloven, herunder reglerne om oplysningspligt og indsigt i lovens kapitel 8 og 9.

I forbindelse med afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod en person, der befinder sig i udlandet, vil det være politiet (der har truffet afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse), som skal orientere de relevante udbetalende myndigheder om afgørelsen. Det skal ske på tidspunktet for politiets afgørelse (dvs. efter rettens forhåndsgodkendelse) med henblik på, at de udbetalende myndigheder umiddelbart herefter kan træffe afgørelse om at standse udbetalingen af de relevante offentlige ydelser til den formodede fremmedkriger. Orienteringen skal ske, selvom der er klagemulighed til Rigspolitichefen efter klagereglerne i pasbekendtgørelsens § 27, stk. 1. Politiet vil endvidere skulle orientere den udbetalende myndighed, hvis afgørelsen senere omgøres eller ophæves efter klagereglerne i pasloven og pasbekendtgørelsen eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse.

I sager om tilbagebetaling af tidligere udbetalte offentlige ydelser på grundlag af en straffedom for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder eller et fastsat udrejseforbud i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, vil det være anklagemyndigheden, der skal orientere de relevante udbetalende myndigheder om, at der er truffet en domstolsafgørelse efter ovennævnte regler, hvis der er en formodning for, at den domfældte modtager bestemte offentlige ydelser. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have formodning om, at den pågældende modtager en omfattende offentlig ydelse, medfører at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til de relevante udbetalende myndigheder i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager en offentlig ydelse, som den pågældende myndighed udbetaler.

3.4.3.5. Særligt om arbejdsløshedsdagpenge

Som nævnt i lovforslagets punkt 3.4.1.1.2 kan et medlem af en arbejdsløshedskasse – udover de særlige tilfælde efter § 5 i bekendtgørelse nr. 701 af 27. maj 2015 om rådighed, hvorefter et medlem efter visse betingelser kan få dagpenge under arbejdssøgning i et andet land – ikke modtage arbejdsløshedsdagpenge under ophold i udlandet. Det er derfor for så vidt angår arbejdsløshedsdagpenge ikke nødvendigt at fastsætte en regel om, at en person mister retten til arbejdsløshedsdagpenge, hvis vedkommende får inddraget sit pas, fordi der er grund til at antage, at vedkommende er udrejst til et konfliktområde i udlandet, jf. punkt 3.4.3.2 ovenfor. Der er af samme årsag ikke behov for at fastsætte de særlige regler om tilbagebetaling, der er nævnt i punkt 3.4.3.3 ovenfor.

Det bemærkes, at der for så vidt angår arbejdsløshedsdagpenge – ligesom for de andre offentlige ydelser, der er omfattet af lovforslaget – foreslås fastsat en regel som omtalt under punkt 3.4.3.4 om videregivelse af oplysninger om pasinddragelsen eller om den endelige dom for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have

været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, således at det sikres, at styrelsen hurtigst muligt bliver bekendt med de oplysninger, der skal til for at stoppe udbetalingen af arbejdsløshedsdag eller kræve tilbagebetaling. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil videregive denne oplysning til den relevante arbejdsløshedskasse, som på baggrund af denne oplysning vil kunne træffe afgørelse om udbetalingsstop eller tilbagebetaling på baggrund af de allerede gældende regler herom i lov om arbejdsløshedsforsikring.

Hvis det efterfølgende dokumenteres, at medlemmet har været i Danmark i en periode, hvor arbejdsløshedskassen tidligere har truffet afgørelse om manglende ret til arbejdsløshedsdagpenge på grund af ophold i udlandet, skal arbejdsløshedskassen ændre sin afgørelse i overensstemmelse med de almindelige regler herom.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om skærpelse af prøveløsladelsesreglerne for terrordømte har mindre økonomiske konsekvenser for kriminalforsorgen, som afholdes inden for den eksisterende ramme.

Lovforslaget har ikke i øvrigt økonomiske eller administrative konsekvenser for staten af betydning.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Forslaget om blokering af hjemmesider vil kunne have mindre økonomiske og administrative konsekvenser for internetudbydere i forbindelse med den praktiske gennemførelse af blokeringen af hjemmesider.

Lovforslaget forventes ikke i øvrigt at have administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 11. januar 2017 til den 8. februar 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Akademikerne, Advokatrådet, Advokatsamfundet, AK-Samvirke, Amnesty International, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ASE, ATP, BDO, Kommunernes Revision, Beskæftigelsesrådet, Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskolerne, Brancheforeningen Telekommunikationsindustrien, Børnerådet, CEPOS, Cevea, Copenhagen Business School, Juridisk Institut, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Konservative Studerende, Danmarks Liberale Studerende, Danmarks Medie og Journalisthøjskole, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Handicaporganisationer, Danske Landbrugsskoler, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Seniorer Danske, SOSU-skoler, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Danske Ældreråd, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Diverse A-kasser, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), Folketingets Ombudsmand, Forbundet af Offentlige Ansatte (FOA), Foreningen af danske lægestuderende, Foreningen af Institutionschefer og Områdechefer m.fl., Foreningen af kommunale sociale-, sundheds, og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Frit Forum, Socialdemokratiske Studerende, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Fængselsforbundet i Danmark, Gymnasiernes Bestyrelsesforening, Gymnasieskolernes Rektorforening, Handelsskolernes Lærerforening (HL), HK/Kommunal, HK/Stat, Ingeniørforeningen i Danmark, In-

stitut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes brancheforening, Justitia, Kommunernes Landsforening, Kraka, Kriminalforsorgsforeningen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kulturministeriets Rektorer (KUR), Københavns Universitet, Det Juridiske Fakultet, Landbrug & Fødevarer, Landforeningen for førtidspensionister, Landsforeningen af Fleks- og skånejobbere, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere, Landsforeningen KRIM, Landsforeningen SIND, Landsklubben af socialrådgivere ansat i Kriminalforsorgen, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Landsskatteretten, LEV, Lærernes Centralorganisation, Lærerstuderendes landskreds, Politiforbundet, Private Gymnasier og Studenterkurser, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, Pædagogstuderendes Landssammenslutning, Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser (RKU), Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigsombudsmanden på Grønland, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser Rådet for psykisk sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende (SDS), samtlige byretter, Skatteankestyrelsen, Skolelederforeningen, SAND, SRF Skattefaglig Forening, Statsforvaltningerne, Studenterrådgivningen, Syddansk Universitet, Juridisk Institut, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, Udviklingshæmmedes Landsforbund, Vestre Landsret, VEU-rådet, VUC, Lederforeningen og VUC, Bestyrelsesforeningen, ÆldreForum, Ældresagen, Østre Landsret, Aalborg Universitet, Juridisk Institut Aarhus Universitet, Juridisk Institut.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget om skærpelse af prøveløsladelsesreglerne for terrordømte har mindre økonomiske konsekvenser for kriminalforsorgen, som afholdes inden for den eksisterende ramme. Lovforslaget har ikke i øvrigt økonomiske konsekven-

		<p>ser for staten af betydning.</p> <p>Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for staten.</p> <p>Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for kommuner og regioner.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	<p>Forslaget om blokering af hjemmesider vil kunne have mindre økonomiske konsekvenser for internetudbydere i forbindelse med den praktiske gennemførelse af blokeringen af hjemmesider.</p> <p>Lovforslaget forventes ikke i øvrigt at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	<p>Forslaget om blokering af hjemmesider vil kunne have mindre administrative konsekvenser for internetudbydere i forbindelse med den praktiske gennemførelse af blokeringen af hjemmesider.</p> <p>Lovforslaget forventes ikke i øvrigt at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.</p>
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser	Ingen	Ingen

kvænder for borgerne		
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1 (Straffeloven)

Til nr. 1 (§ 38, stk. 5)

Der gælder ikke i dag særlige regler for prøveløsladelse af indsatte, der er dømt for overtrædelse af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 5 om skærpelse af prøveløsladelsesreglerne for indsatte, som er dømt for overtrædelse af en af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser (terrordømte m.v.), og som ikke er udvist ved dom.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 38, stk. 5, indebærer, at der som altovervejende udgangspunkt ikke vil kunne ske prøveløsladelse af en indsat, som er dømt for overtrædelse af en af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser (forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed samt forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.), og som ikke er udvist ved dom, medmindre den dømte forud for løsladelse har deltaget i et af kriminalforsorgen fastsat program med henblik på at forebygge ny ligeartet kriminalitet. Dette vil være udgangspunktet, uanset hvilken af bestemmelserne i straffelovens 12. eller 13. kapitel, den indsatte er dømt for og uanset baggrunden for den kriminalitet, som den indsatte er dømt for.

Det vil efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 38, stk. 5, være op til kriminalforsorgen at fastsætte et relevant program for den dømte under hensyntagen til bl.a. karakteren af den pådømte kriminalitet og den dømtes forhold i øvrigt. I forhold til f.eks. terrordømte mv., hvor kriminaliteten udspringer af religiøs ekstremisme, vil et relevant program navnlig kunne være et afradikaliserings-forløb med henblik på at få den dømte ud af et radikaliseret eller ekstremistisk miljø. Det forudsættes, at den dømte deltager på aktiv og tilfredsstillende vis i det fastsatte program. Det betyder bl.a., at det ikke er tilstrækkeligt, at den dømte blot møder op til det fastsatte program, hvis ikke den pågældende i øvrigt er deltagende og udviser en vis interesse i det fastsatte program. Det forudsættes, at kriminalforsorgen foretager en konkret vurdering heraf i forbindelse med afgørelse af spørgsmålet om prøveløsladelse.

Deltagelse i et af kriminalforsorgen fastsat program som forudsætning for prøveløsladelse vil efter den foreslåede bestemmelse ikke gælde for udenlandske afsonere, som skal udvises efter løsladelsen. Sådanne indsatte vil være underlagt de gældende regler for prøveløsladelse og vil således fortsat kunne prøveløslades efter halvdelen af straffetiden er udstået, såfremt betingelserne herfor er opfyldt, jf. bl.a. straffelovens § 38, stk. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse vil indsatte endvidere ikke skulle deltage i et af kriminalforsorgen fastsat program som forudsætning for prøveløsladelse, såfremt *særlige omstændigheder* taler herimod. Særlige omstændigheder vil f.eks. kunne foreligge, hvor den pådømte kriminalitet må antages at være udtryk for et enkeltstående tilfælde, og hvor den dømtes personlige forhold, herunder eksempelvis alder og helbredstilstand, tilsiger, at den indsatte ikke vil begå ny ligeartet kriminalitet eller påvirke andre hertil efter prøveløsladelsen.

Særlige omstændigheder vil endvidere kunne foreligge, hvor den indsatte har ydet en særlig indsats for ikke at begå kriminalitet, herunder ved deltagelse i et behandlingsforløb, uddannelsesforløb, arbejdsstræning eller arbejde, jf. herved straffelovens § 40 a, stk. 1, nr. 1. I sådanne tilfælde vil den ”særlige indsats”, som den indsatte har ydet, efter omstændighederne kunne indebære, at kriminalforsorgen ikke behøver stille krav om, at den indsatte tillige skal have deltaget i et (andet) fastsat program med henblik på at forebygge ny ligeartet kriminalitet efter den foreslåede ordning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.2.1.

Til nr. 2 (§ 39, stk. 4)

Der gælder ikke i dag særlige regler om vilkårsfastsættelse ved prøveløsladelse af indsatte, der er dømt for overtrædelse af de i kapitel eller 13. omhandlede forbrydelser (terrordømte m.v.).

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 om fastsættelse af vilkår i prøvetiden ved prøveløsladelse af indsatte, som er dømt for overtrædelse af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser (terrordømte m.v.), og som ikke er udvist ved dom.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kriminalforsorgen ved prøveløsladelse af dømte, der forud for prøveløsladelsen har deltaget i et program fastsat af kriminalforsorgen, som følge af bestemmelsen, der foreslås

indsat i straffelovens § 38, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, som udgangspunkt skal stille vilkår om, at den indsatte fortsætter med at deltage i et program fastsat af kriminalforsorgen med henblik på at forebygge ny ligegartet kriminalitet.

For indsatte, der eksempelvis er dømt for handlinger, der udspringer af radikaliserings- eller ekstremisme, og som efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 38, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, har deltaget i et afradikalisering-forløb forud for prøveløsladelsen, vil der således, som udgangspunktet, fremover skulle fastsættes vilkår om, at den dømte i prøvetiden fortsætter i et afradikalisering-forløb.

Hvis *særlige omstændigheder* taler imod, vil kriminalforsorgen dog kunne undlade at fastsætte vilkår om fortsat deltagelse i den relevante programvirksomhed. Særlige omstændigheder vil f.eks. kunne foreligge, hvor den indsatte på aktiv og tilfredsstillende vis, lang tid forud for løsladelsen, har gennemført et program med henblik på forebyggelse af ny ligegartet kriminalitet, og hvor kriminalforsorgen efter en konkret vurdering ikke skønner, at der er behov for deltagelse i yderligere programmer.

Det forudsættes med den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 39, stk. 4, at det klare udgangspunkt i sager om overtrædelse af et vilkår om fortsat deltagelse i et afradikalisering-forløb vil være, at den løsladte genindsættes til fortsat afsoning af reststraffen.

Der vil efter omstændighederne, helt undtagelsesvist, kunne reageres på en vilkårsovertrædelse efter den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 4, ved at tildele en advarsel. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis en enkeltstående vilkårsovertrædelse er begået umiddelbart inden prøvetidens udløb, eller der i øvrigt foreligger undskyldende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.2.2.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring af straffelovens § 40 a, stk. 3, 2. pkt., og § 40 a, stk. 4, 3. pkt., er en konsekvens som følge af forslaget om at indsætte et stk. 4, i straffelovens § 39.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 2.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring af straffelovens § 40 a, stk. 7, er en konsekvens som følge af forslaget om at indsætte et nyt stk. 5, i straffelovens § 38, hvorved stk. 5, bliver stk. 6.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring af straffelovens § 41, stk. 2, er en konsekvens som følge af forslaget om at indsætte et nyt stk. 3, og 7, i straffelovens § 41.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 og 7.

Til nr. 6 (§ 41, stk. 3)

Efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 41, afgør justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, når 12 år af en straf af fængsel på livstid er udstået, om den dømte skal prøveløslades (stk. 1).

Prøveløsladelse forudsætter, at den livstidsdømtes forhold ikke gør løsladelse utilrådelig, at der er sikret den pågældende passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår, som fastsættes for løsladelsen (stk. 2).

Med lovforslaget foreslås der indsat en ny bestemmelse i straffelovens § 41, stk. 3, hvorefter prøveløsladelse af indsatte, der er dømt for overtrædelse af en af de straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, medmindre særlige omstændigheder taler herimod, endvidere vil forudsætte at den indsatte forud for prøveløsladelsen har deltaget i et af kriminalforsorgen fastsat program med henblik på at forebygge ny ligeartet kriminalitet.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den bestemmelse, som for dømte med tidsbestemte fængselsstraffe foreslås indsat i straffelovens § 38, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Det gælder dog efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 41, stk. 3, at proportionalitetshensyn vil kunne føre til, at der i tilfælde, hvor livs-

tidsdømte har afsonet en årrække udover 12 år, vil foreligge *sådanne særlige omstændigheder*, at der bør ske prøveløsladelse, uanset at den dømte ikke har deltaget i et af kriminalforsorgen fastsat program.

Der henvises i øvrigt i det hele til bemærkningerne ovenfor til lovforslagets § 1, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.2.1.

Til nr. 7 (§ 41, stk. 7)

Der gælder ikke i dag særlige regler om vilkårsfastsættelse ved prøveløsladelse af livstidsindsatte, der er dømt for overtrædelse af de i straffelovens 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser (terrordømte m.v.).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der ved afgørelser om prøveløsladelse af livstidsdømte i almindelighed vil skulle fastsættes vilkår om, at den indsatte fortsætter med at deltage i et af kriminalforsorgen fastsat program med henblik på at forebygge ny ligeartet kriminalitet.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den bestemmelse, som for dømte med tidsbestemte fængselsstraffe foreslås indsat i straffelovens § 39, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. Der henvises derfor i det hele til bemærkningerne ovenfor til lovforslagets § 1, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.2.2.

Til nr. 8 (42, stk. 2)

Den foreslåede ændring af straffelovens § 42, stk. 2, er en konsekvens som følge af forslaget om at indsætte et nyt stk. 3, i straffelovens § 41, hvorved stk. 3-5, bliver stk. 4-6, og den nye bestemmelse, der foreslås indsat i § 41, stk. 7.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 og 7.

Til nr. 9 (§ 114 e)

Efter straffelovens § 114 e straffes med fængsel indtil 6 år den, som i øvrigt fremmer virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114 (terrorisme), 114 a (andre terrorhandlinger), 114 b (terrorfinansiering), 114 c (hvervning til terrorisme) eller 114 d (terrortræning).

Udbredelse af propaganda vil efter omstændighederne kunne udgøre en overtrædelse af straffelovens § 114 e. Dette er slået fast i retspraksis i to sager, hvor der var tale om omfattende og systematisk udbredelse af propaganda. Der ses derimod ikke i retspraksis taget stilling til, hvor udbredelsen har haft et mindre omfattende omfang, og forarbejderne til bestemmelsen omtaler ikke spørgsmålet nærmere.

Med forslaget foreslås straffelovens § 114 e ændret, så det kommer til at fremgå udtrykkelig af bestemmelsen, at udbredelse af propaganda til fordel for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d, er omfattet af det strafbare område.

Med forslaget foreslås det derfor slået fast, at en udbredelse af propaganda, der fremmer virksomheden for en terrororganisation mv., er omfattet af bestemmelsen, også hvor udbredelsen ikke har haft samme omfattende og systematiske omfang som i de nævnte sager.

Der tilsigtes ingen ændring i, hvad der skal forstås ved propaganda. Ved propaganda sigtes således navnlig til materiale som billeder, videoer, lydoptagelser eller tekst, der forherliger, glorificerer eller anpriser en person, gruppe eller sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114 – 114 d om terrorvirksomhed, herunder økonomisk støtte til terror, hvervning og oplæring til terrorvirksomhed. Det kan f.eks. være udbredelse af Islamisk Stats magasin Dabiq. Det vil også kunne være henrettelsesvideoer, propagandavideoer og andre videoer eller lydoptagelser indeholdende opfordringer til at tilslutte sig en terrororganisation, ligesom det kan være opslag, der ved hjælp af tekst, billeder og symboler anpriser mv. til terror.

Udbredelse skal forstås i bred forstand. Det omfatter både elektronisk udbredelse via internettet – eksempelvis via sociale medier (Twitter og Facebook mv.), videodelingssider (Youtube mv.), e-mails og hjemmesider – men også fysisk udbredelse i form af bøger, plakater mv.

Straffelovens § 114 e kriminaliserer som nævnt ovenfor i vidt omfang bistand til en terrororganisation. Som det udtrykkelig fremgår af bestemmelsen, kræves det imidlertid, at der er tale om en medvirken, som på en eller anden måde ”fremmer” den kriminelle virksomhed.

I forhold til den foreslåede ændring forudsættes det, at forholdet skal være af en vis grovhed, før der foreligger en overtrædelse af bestemmelsen.

Ved vurderingen af grovheden vil der bl.a. kunne lægges vægt på, om der er tale om gentagen udbredelse, om materialet efter sit indhold må karakteriseres som særligt groft, om afsender har en særlig tilknytning til terrororganisationen eller om modtagerkredsen efter sin størrelse eller modtagelighed vurderes at gøre den potentielle skadevirkning af udbredelsen særligt stor.

Om en enkeltstående udbredelse af propagandamateriale af en person, der ikke har en tilknytning til en terrororganisation mv., på f.eks. de sociale medier på internettet er omfattet af strafansvaret, vil bero på en konkret vurdering af bl.a. de ovennævnte generelle momenter og vil således skulle ses i sin helhed og sammenhæng.

Det må i den forbindelse antages, at en enkeltstående udbredelse af propagandamateriale vil kunne være omfattet af strafansvaret, hvis der eksempelvis er tale om oprettelse af en hjemmeside med det formål at udbrede terrorpropaganda, hvis der er tale om et opslag med sådan propaganda på et socialt medie, der er tilgængelig for alle, og som er egnet til at nå ud til en meget bred kreds, eller hvis der er tale om, at propagandaen sendes til et meget stort antal modtagere på samme tid.

Strafansvar er under alle omstændigheder betinget af at der på tidspunktet for udbredelsen har været forsæt til at fremme virksomheden for en terrororganisation mv.

Mediernes udbredelse af propagandamateriale som led i en afbalanceret nyhedsformidling vil fortsat ikke være omfattet af strafansvaret i den foreslåede bestemmelse. Det samme gælder udbredelse med henblik på at starte en generel debat om terrorisme, ligesom udbredelse af propagandamateriale, hvor afsenderen tager afstand fra indholdet i materialet, heller ikke vil være omfattet af strafansvaret, idet der ikke vil være tale om at fremme virksomheden for en terrororganisation mv.

Rene sympatitilkendegivelser i forhold til terrororganisationer vil fortsat ikke være strafbare. Det er dog strafbart offentligt at give udtryk for tilfredshed med en begået terrorhandling, jf. straffelovens § 136, stk. 2.

I tilfælde, hvor der foreligger en offentlig tilskyndelse til en forbrydelse, og hvor gerningsindholdet er opfyldt i både straffelovens § 136, stk. 1, og § 114 e, skal der som hidtil straffes efter § 114 e, der således absorberer strafansvaret efter § 136, stk.1.

I tilfælde, hvor der foreligger en offentlig udtrykkelig billigelse af en terrorhandling mv., og hvor gerningsindholdet er opfyldt i både straffelovens § 136, stk. 2, og § 114 e, skal der som hidtil straffes i sammenstød.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Der foreslås en ændring af overskriften til straffelovens kapitel 71, således at *blokering af hjemmesider* også fremgår af kapiteloverskriften.

Der henvises i øvrigt til punkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det er i dag ikke muligt efter retsplejeloven at blokere en hjemmeside.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i kapitel 71 (§ 791 d) om blokering af hjemmesider i retsplejeloven. Bestemmelsen regulerer de nærmere betingelser for, hvornår der efter retskendelse kan ske blokering af en hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 1*, at der kan ske blokering af hjemmesider, hvis der er grund til at antage, at der fra hjemmesiden foretages en overtrædelse af straffeloven.

Ved blokering forstås en ordning, der er rettet mod danske internetudbydere med henblik på direkte DNS-blokering fra udbyderens side af hjemmesiden med ulovligt materiale. DNS-blokering medfører, at forsøg på at opnå adgang til blokerede hjemmesider automatisk afvises af internetudbyderen. Det forudsættes, at afvisningen vil være ledsaget af en tekst, hvoraf det fremgår, at politiet har opnået rettens kendelse for at blokere den pågældende hjemmeside, og at eventuelle indsigelser kan rettes til politiet.

Kravet om, at der skal være ”grund til at antage”, skal forstås i overensstemmelse med det tilsvarende udtryk i retsplejelovens §§ 803 og 804 om beslaglæggelse over for ikke-mistænkte og edition.

Kravet om, at en overtrædelse af straffeloven skal være foretaget fra hjemmesiden, indebærer, at siden skal indeholde tekst, video eller lyd mv., der udgør en sådan overtrædelse. Bestemmelsen vil kunne anvendes både over for propaganda til fordel for terrororganisationer mv. og i forhold til andre overtrædelser af straffeloven.

Justitsministeriet er opmærksom på, at bestemmelsen herved potentielt vil kunne finde anvendelse på et meget stort antal sager. Politiet forudsættes derfor at foretage en vurdering af, om ressourceforbruget ved indgrebet står mål med lovovertrædelsens grovhed, og om indgrebet er egnet i det konkrete tilfælde.

Efter *stk. 2, 1. pkt.*, træffes afgørelse om blokering af en hjemmeside af retten ved kendelse efter politiets begæring. Efter *stk. 2, 2. pkt.*, skal de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt, anføres i en kendelse, der tillader blokering af en hjemmeside. Kendelsen kan til enhver tid omgøres af retten, jf. *stk. 2, 3. pkt.*

Det forudsættes endvidere, at såfremt politiet bliver bekendt med, at grundlaget for kendelsen ikke længere er til stede – for eksempel fordi det ulovlige indhold er fjernet fra hjemmesiden – skal politiet hurtigst muligt fjerne blokeringen. Der pålægges dog ikke hermed politiet en pligt til løbende at kontrollere blokerede hjemmesider.

Politiet forudsættes endvidere at underrette lejereren af den hjemmeside (registranten), som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder hjemmesiden ikke kontaktoplysninger og kan politiet ikke umiddelbart fremskaffe disse oplysninger på anden vis, kan underretningen undlades.

Stk. 3 indeholder en almindelig proportionalitetsregel. Indgrebet må således ikke foretages, såfremt det står i misforhold til sagens betydning og den ulempe, som indgrebet må antages at medføre.

Det er på nuværende tidspunkt kun teknisk muligt at blokere en hel hjemmeside og ikke kun dele heraf. Det skal derfor indgå i vurderingen, om det efter en konkret vurdering vil være for indgribende at blokere en hel hjemmeside, hvis det kun er en lille del af indholdet på siden, der er ulovligt. Ved vurderingen heraf vil der skulle lægges vægt på forholdets grovhed, således at der skal mindre til, hvis der er tale om en meget grov lovovertrædelse.

For så vidt angår sociale medier med et meget stort antal brugere må det generelt antages, at det ville være et uproportionelt indgreb at blokere hele det sociale medie, uanset at der er tale om en grov lovovertrædelse fra en enkelt brugers profil.

I de tilfælde, hvor det ulovlige materiale på en hjemmeside alene udgør en mindre del, kan politiet fortsat tage kontakt til lejereren af hjemmesiden for at gøre opmærksom på, at siden – efter politiets opfattelse og eventuelt også efter lejerens egne retningslinjer – indeholder ulovligt materiale.

Af *stk. 4* fremgår det, at internetudbyderne er forpligtede til at bistå politiet med blokeringen af hjemmesider.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at såfremt internetudbyderne ikke frivilligt efterkommer rettens kendelse om blokering, finder retsplejelovens § 178 om tvangsmidler over for vidner tilsvarende anvendelse. § 178 giver bl.a. retten mulighed for at pålægge bøde og at tilpligte vidner at erstatte de udgifter, som vidnet har forårsaget.

Forslaget udelukker ikke, at der fortsat kan indgås frivillige aftaler mellem politiet og internetudbyderne om blokering af hjemmesider.

Der henvises i øvrigt til punkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 81)

Den foreslåede ændring af straffuldbyrdslovens § 81, 1. pkt., er en konsekvens som følge af forslaget om at indsætte et nyt stk. 4, i straffelovens § 39, og et nyt stk. 3, i straffelovens § 41.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og 6.

Til § 4

Til nr. 1

Efter den foreslåede bestemmelse i § 34, stk. 4, i lov om social pension er det en betingelse for genoptagelse af en pensionsudbetaling, der har været ophørt i medfør af de foreslåede bestemmelser i lovens §§ 46 b-46 d, jf. lovforslagets § 4, nr. 2, at pensionisten har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Pensionisten kan herefter anmode Udbetaling Danmark, om at genoptage udbetalingen.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i lov om social pension kan der udbetales social pension til en pensionist i udlandet selvom pensionisten har fået nægtet pas eller har fået inddraget sit pas.

Med forslaget indføres en hjemmel i § 46 b, stk. 1, til at stoppe udbetaling af social pension, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for Udbetaling Danmark til at standse udbetalingen af pension til en person allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af pension vil skulle træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Udbetaling Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle partshøre pensionisten om, at de er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Afgørelsen om at standse udbetalingen af pension kan inden fire uger påklages til Ankestyrelsen.

Der henvises nærmere til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 46 b, *stk. 2*, at ophøret af udbetalingen af pension sker med virkning fra det tidspunkt, hvor pågældende er blevet nægtet pas eller har fået inddraget sit pas efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Er pensionen forudbetalt, foreslås at udbetalingen først ophører ved udgangen af den måned, hvor pågældende har fået sit pas inddraget.

Det foreslås i § 46 b, *stk. 3*, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage ydelsen i øvrigt var opfyldt i perioden.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af pension, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 46 c, at retten til pension ophører i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Dermed vil der være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være

blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis udbetaling af pension er ophørt efter § 46 b, stk. 1, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i en periode, hvor udbetalingen af pension ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode, hvor den pågældende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Perioden opgøres i hele dage og måneder.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af pension for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Det bemærkes, at Udbetaling Danmark først kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at gældende § 46 b ophæves og genaffattes i § 46 d, stk. 1, så det fremgår, at politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen om en unddragelse efter § 46 a, stk. 1, når myndigheden får formodning om, at en person, der er omfattet af § 46 a, stk. 1 eller stk. 2, samtidig modtager social pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes, jf. bestemmelsens 2. pkt., da udbetalingen til personer i udlandet administreres af Udbetaling Danmark.

Det fremgår af det foreslåede § 46 d, stk. 1, 2. pkt., at politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, når politiet får formodning om, at personen, der er omfattet af § 46 b, stk. 1 eller stk. 2, samtidig modtager social pension.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark og kommunen kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g § 114 e, § 114 j, stk.

1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at myndighederne gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget pension i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i lovens § 46 d, *stk. 2, 1. pkt.*, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager pension.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelse 2. *pkt.* Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovens § 46 b, stk. 3, hvorefter den del af ydelserne, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås endelig fastsat som § 46 d, *stk. 3*, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen og Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget pension. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager pension, medfører at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Udbetaling Danmark og kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget pension.

Der henvises til punkt 3.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Efter den foreslåede bestemmelse i § 34, stk. 4, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension er det en betingelse for genoptagelse af en pensionsudbetaling, der har været ophørt i medfør af de foreslåede bestemmelser i lovens §§ 45 b-d, jf. lovforslagets § 5, nr. 2, at pensionisten har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Pensionisten kan herefter anmode Udbetaling Danmark, om at genoptage udbetalingen.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension kan der udbetales social pension til en pensionist i udlandet selvom pensionisten har fået nægtet pas eller har fået inddraget sit pas.

Med forslaget indføres en hjemmel i § 45 b, stk. 1, til at ophøre udbetaling af social pension, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for Udbetaling Danmark til at standse udbetalingen af pension til en person allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af pension skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Udbetaling

Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle partshøre pensionisten om, at de er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Afgørelsen om at standse udbetalingen af pension kan inden fire uger påklages til Ankestyrelsen.

Der henvises nærmere til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 45 b, *stk. 2*, at ophøret af udbetalingen af pension sker med virkning fra det tidspunkt, hvor pågældende er blevet nægtet pas eller har fået inddraget sit pas efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Er pensionen forudbetalt, foreslås at udbetalingen først ophører ved udgangen af den måned, hvor pågældende har fået sit pas inddraget.

Det foreslås i § 45 b, *stk. 3*, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage ydelsen i øvrigt var opfyldt i perioden.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af pension, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 45 c, *1. pkt.*, at retten til pension ophører i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Dermed vil der være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet,

mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis udbetaling af pension er ophørt efter § 45 b, stk. 1, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i en periode, hvor udbetalingen af pension ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode, hvor den pågældende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Perioden opgøres i hele dage og måneder.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af pension for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser, jf. bestemmelsens 2. pkt. Det bemærkes, at Udbetaling Danmark først kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at gældende § 45 b ophæves og genaffattes i § 45 d, stk. 1, så det fremgår, at politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen om en unddragelse efter § 45 a, når myndigheden får formodning om, at en person, der er omfattet af § 45 a, stk. 1 eller stk. 2, samtidig modtager social pension, jf. bestemmelsens 1. pkt. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes, jf. bestemmelsens 2. pkt., da udbetalingen til personer i udlandet administreres af Udbetaling Danmark.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark og kommunen kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g § 114 e, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at myndighederne gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget pension i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i lovens § 45 d, stk. 2, 1. pkt., at politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis politiet har truffet

afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager pension.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. pkt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovens § 45 b, stk. 3, hvorefter den del af ydelserne, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås endelig fastsat som § 45 d, stk. 3, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen og Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget pension. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager pension, medfører at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Udbetaling Danmark og kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget pension.

Der henvises til punkt 3.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1 og 2

Det er tale om konsekvensændringer som følge af, at der indsættes et nyt punkt i § 62, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring, jf. lovforslagets § 6,

nr. 3 (forslag til ny bestemmelse i § 62, stk. 1, nr. 6, i lov om arbejdsløshedsforsikring).

Til nr. 3

Efter de gældende regler i § 62, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kan der som udgangspunkt kun udbetales dagpenge til et medlem, som står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det følger derudover af gældende regler i § 62, stk. 7, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætter nærmere regler for de betingelser, et medlem skal opfylde for at kunne anses for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Med hjemmel i denne bestemmelse har det siden 1993 været fastsat i rådighedsreglerne, at det er en betingelse, at et medlem skal have bopæl og opholde sig i Danmark for at kunne anses for at stå til rådighed og dermed for at have ret til dagpenge.

Som følge af lovforslagets formål om at stoppe for udbetaling af ydelser til visse personer, der befinder sig i udlandet, og hvor politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, foreslås det, at reglen om, at det er en betingelse for at være til rådighed, at et medlem skal have bopæl og opholde sig i Danmark, skal fremgå af loven.

Det fremgår af gældende regler om rådighed, at et medlem kan få dagpenge under arbejdssøgning i et andet land. Det er en betingelse, at medlemmet inden afrejsen godtgør over for arbejdsløsheds-kassen at have en aftale med en arbejdsgiver om en ansættelsessamtale i det andet land, og at medlemmet har givet meddelelse om opholdets varighed til jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen før rejsen. Det er endvidere en betingelse, at medlemmet kommer tilbage til Danmark inden for 5 dage.

Der er med lovændringen ikke tilsigtet en ændring af denne regel.

Det følger endvidere af forordning (EF) nr. 883/2004, artikel 64 og 65, at dagpengemodtagere kan få dagpenge i op til tre måneder i forbindelse med ophold og jobsøgning i et andet EU/EØS land.

Til nr. 4

Med henblik på at sikre, at arbejdsløshedskassen kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g § 114 e, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget feriedagpenge i den relevante periode. Styrelsen vil herefter i overensstemmelse med forslaget i § 6, nr. 5, til ændring af gældende § 62, stk. 6, der bliver stk. 7, kunne videregive oplysningerne til den relevante arbejdsløshedskasse.

Det foreslås derfor fastsat i nyt § 62, stk. 4, 1. pkt., i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager dagpenge eller feriedagpenge.

Det foreslås endvidere fastsat, som bestemmelsens 2. pkt., at politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. pkt.

Det foreslås endelig fastsat i 3. pkt. i den foreslåede bestemmelse, at anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget feriedagpenge. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager feriedagpenge, medfører at politiet og anklagemyn-

digheden kan videregive ovennævnte oplysninger til styrelsen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget feriedagpenge.

Der henvises til punkt 3.4.3.4 og 3.4.3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter gældende regler er det en betingelse for retten til arbejdsløshedsdagpenge, at medlemmet skal have bopæl og ophold i Danmark. Et medlem, der opholder sig i udlandet, vil derfor som udgangspunkt ikke have ret til dagpenge i hele den periode, hvor medlemmet opholder sig i udlandet. Det gælder uanset hvor i udlandet medlemmet opholder sig.

Med henblik på at sikre, at medlemmets arbejdsløshedskasse kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g og § 114 e for forhold begået i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at kassen gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller feriedagpenge i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i § 62, stk. 6, der bliver stk. 7, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering underretter medlemmets arbejdsløshedskasse, i de nævnte tilfælde.

De respektive arbejdsløshedskasser vil derefter stoppe med at udbetale arbejdsløshedsdagpenge til pågældende og i givet fald også kræve tilbagebetaling for udbetalte ydelser hos det enkelte medlem.

Arbejdsløshedskassen stopper udbetalingen af arbejdsløshedsdagpenge fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse. Herudover vil arbejdsløshedskassen i overensstemmelse med gældende regler kunne træffe afgørelse om, at medlemmet skal tilbagebetale dagpenge, der er udbetalt for perioden fra medlemmets udrejse fra Danmark og til politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse.

Det foreslås, at hjemlen til, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal underrette medlemmets arbejdsløshedskasse om de omhandlede forhold, indsættes i gældende § 62, stk. 6, der bliver stk. 7, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., der i dag indeholder hjemmel til, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan videregive oplysninger fra politiet og Kriminalforsorgen om medlemmer, der afsoner straf eller unddrager sig strafforfølgelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter § 74 a, stk. 1, nr. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er det en betingelse, at medlemmet ved overgangen til efterløn vil kunne opfylde betingelserne for ret til dagpenge ved ledighed, herunder stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Men efter overgangen til efterløn er det ikke længere en betingelse, at medlemmet skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Efterløn kan tages med under ophold inden for EØS-området uden tidsbegrænsning, og det er herunder muligt at bosætte sig i et andet EØS og samtidig modtage efterløn.

Det foreslås i den nye § 74 n, stk. 4, 1. pkt. i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at fastslå, at udbetalingen af efterløn ikke kan udbetales, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af et medlems pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for arbejdsløshedskasserne til at standse udbetalingen af efterløn allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Afgørelsen om at stoppe udbetalingen af efterløn skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasind-

dragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Arbejdsløshedskassen vil desuden som udgangspunkt ikke skulle partshøre efterlønsmodtageren om, at arbejdsløshedskassen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Der henvises nærmere til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i forlængelse heraf i stk. 1, 2. *pkt.*, at udbetaling af efterløn kan udbetales på ny, når medlemmet ved fremmøde hos politiet dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 74 n, *stk. 5*, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af efterlønnen, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage efterløn i øvrigt var opfyldt i perioden.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til arbejdsløshedskassens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af efterløn, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 74 n, *stk. 6*, at et medlem ikke har ret til at få udbetalt efterløn for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder,

fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis udbetaling af efterløn til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af efterløn ikke er ophørt.

Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af efterløn for den periode, personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Arbejdsløshedskassen vil modtage oplysninger fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, jf. den foreslåede bestemmelse i § 74 n, stk. 7, og de almindelige regler om Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings videregivelse af oplysninger til arbejdsløshedskasserne.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode – dvs. de dage – hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med henblik på at sikre, at der kan træffes afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g § 114 e, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at arbejdsløshedskassen gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget efterløn i den relevante periode.

Det foreslås derfor i § 74 n, *stk. 7*, at politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager efterløn. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil herefter videre-

give oplysninger til a-kasserne i overensstemmelse med de almindelige regler herom.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. *pkt.* Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 74 n, stk. 5, hvorefter den del af ydelserne, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås i 3. *pkt.*, at anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget efterløn. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager uddannelsesstøtte, medfører at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget efterløn.

Der henvises til punkt 3.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter gældende regler er det ikke en betingelse for retten til feriedagpenge, at medlemmet skal have ophold i Danmark under ferieperioden.

I den foreslåede nye bestemmelse 75 h, *stk. 6, 1. pkt.* i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fastslås det, at et medlem – uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4 – ikke har ret til dagpenge eller feriedagpenge, hvis politiet

træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel til, at et medlem ikke har ret til dagpenge eller feriedagpenge, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Retten til dagpenge eller feriedagpenge ophører fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse. Hvis udbetaling af feriedagpenge er sket forud for tidspunktet for afholdelse af ferien, vil de udbetalte penge kunne kræves tilbage med virkning fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse og for resten af den periode, der er udbetalt feriedagpenge for.

Afgørelsen om at stoppe udbetalingen af dagpenge eller feriedagpenge skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Der vil desuden som udgangspunkt ikke skulle ske partshøring over den oplysning, at arbejdsløsheds-kassen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Der henvises nærmere til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Medlemmet vil efterfølgende kunne søge om dagpenge eller feriedagpenge, hvis den pågældende opfylder rådighedsbetingelserne, herunder betingelserne om bopæl og ophold i Danmark. Arbejdsløsheds-kassen vil i overensstemmelse med de almindelige regler skulle sikre sig, at medlemmet opfylder disse betingelser. På denne baggrund findes det ikke nødvendigt, at det stilles som betingelse for fornyet udbetaling af dagpenge eller feriedagpenge, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Med den foreslåede bestemmelse i § 75 h, *stk. 7*, fastlægges det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales de dagpenge eller feriedagpenge, der er tilbagebetalt af medlemmet eller ikke har været udbetalt, såfremt betingelserne for at modtage dagpenge eller feriedagpenge i øvrigt var opfyldt i perioden.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til arbejdsløshedskassens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af dagpenge eller feriedagpenge, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 75 h, *stk. 8, 1. pkt.*, fastlægges det, at et medlem ikke har ret til dagpenge eller feriedagpenge i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte dagpenge eller feriedagpenge, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Efter bestemmelsens 2. *pkt.* skal arbejdsløshedskassen træffe afgørelse om tilbagebetaling af dagpenge feriedagpenge for den periode, hvor medlemmet er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis udbetaling af feriedagpenge til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af feriedagpenge ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Efter gældende regler i barselslovens § 49 skal en person, der har tilsidesat sin oplysningspligt i forhold til arbejdsgiver eller efter § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter barselsloven, tilbagebetale det beløb, der er modtaget med urette.

Det fremgår af barselslovens § 3, stk. 5, at en person, der ved starten af en fraværsperiode har ret til barselsdagpenge, bevarer retten til barselsdagpenge for den resterende del af denne periode, uanset hvor personen opholder sig.

Det foreslås at sikre hjemmel til, at barselsdagpenge, der er udbetalt til personer, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1 – som alle kan tænkes anvendt over for fremmedkrigere – kan kræves tilbagebetalt for den periode, den pågældende er dømt for overtrædelse af bestemmelserne.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse alene på baggrund af en dom for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser til grund for en afgørelse om tilbagebetaling af barselsdagpenge, der er udbetalt for den periode, i hvilken personen er dømt for en af disse overtrædelser.

Forslaget indebærer således, at en person, der har modtaget barselsdagpenge fra den 1. januar til den 31. juli 2018, og som efterfølgende i august 2018 bliver dømt for at have overtrådt en af de nævnte bestemmelser i perioden fra den 1. til den 31. marts 2018, skal tilbagebetale barselsdagpenge udbetalt til pågældende for perioden fra den 1. marts til den 31. marts 2018.

Det skal bemærkes, at det alene er udbetalte barselsdagpenge til person, der kan kræves tilbagebetalt efter den forslåede bestemmelse, og ikke en

refusion udbetalt til personens arbejdsgiver, hvis denne har udbetalt løn under barselsfraværet.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

I den foreslåede bestemmelse i § 53 a, *stk. 1*, fastsættes det, at udbetalingen af barselsdagpenge ophører for person, når politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af barselsdagpenge ophører fra den dato, hvor personen har fået inddraget sit pas.

Den foreslåede bestemmelse etablerer hjemmel til, at Udbetaling Danmark kan stoppe udbetalingen af barselsdagpenge fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder.

Politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, i forhold til personer, der befinder sig i udlandet, vil alene kunne ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt. Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til den udbetalende myndigheds efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af ydelsen, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom personen har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I den foreslåede bestemmelse i § 53 a, *stk. 2*, fastsættes det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales de barselsdagpenge, der ikke er blevet udbetalt, hvis de øvrige betingelser for ydelsen var opfyldt i perioden.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil vedkommende kunne søge om at få udbetalt barselsdagpenge for et nyt barselsfravær, såfremt betingelserne herfor er opfyldt.

Udbetaling af barselsdagpenge vil blandt andet kræve, at personen ved det nye barselsfravær opfylder barselslovens beskæftigelseskrav, jf. barselslovens §§ 27 og 28. Det betyder, at der er krav om en aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet af et vist omfang.

På denne baggrund findes det ikke nødvendigt, at det i barselsloven stilles som betingelse for fornyet udbetaling af barselsdagpenge, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Derved sikres endvidere, at en arbejdsgiver, som udbetaler løn til den ansatte under barselsfraværet ikke mister retten til efterfølgende at modtage refusion fra Udbetaling Danmark, på grund af den ansattes manglende fremmøde for politiet.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e for forhold begået i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser i forhold til en person, som formodes at modtage eller have modtaget barselsdagpenge i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i barselslovens § 53 b, stk. 1, 1. pkt., at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, som politiet får formodning om modtager barselsdagpenge.

I barselslovens § 53 b, stk. 1, 2. pkt., foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Endelig foreslås fastsat i barselslovens § 53 b, stk. 2, at anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt

straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g § 114 e for forhold begået i udlandet, overtrædelse af § 114 j, stk. 1, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget barselsdagpenge.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Efter gældende regler i sygedagpengelovens § 71 skal en person, der har tilsidesat sin oplysningspligt i forhold til arbejdsgiver eller efter § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter loven, tilbagebetale det beløb, der er modtaget med urette.

Retten til sygedagpenge er som udgangspunkt betinget af, at personen har lovligt ophold i Danmark eller efter EU-forordninger om koordinering af de sociale sikringsordninger er omfattet af dansk lovgivning om social sikring. Der kan dog udbetales sygedagpenge under ophold i udland i forbindelse med lægeligt anbefalet rekreationsophold, behandling i udlandet efter tilladelse fra Sundhedsstyrelsen eller en sygehusmyndighed, når en person må udsætte hjemrejse af dokumenterede helbredsmæssige grunde, eller ved udsendelse af en arbejdsgiver med hjemsted her i landet.

Det foreslås at sikre hjemmel til, at sygedagpenge fra kommunen, der er udbetalt til personer, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1 – og som alle kan tænkes anvendt over for fremmedkrigere – kan kræves tilbagebetalt for den periode, den pågældende er dømt for overtrædelse af bestemmelserne.

Kommunen skal lægge en dom for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser til grund for en afgørelse om tilbagebetaling af sygedagpenge, der er udbetalt for den periode, i hvilken personen er dømt for en af disse overtrædelser.

Forslaget betyder, at en person, der har modtaget sygedagpenge fra den 1. januar til den 31. juli 2018, og som efterfølgende i august 2018 bliver

dømt for at have overtrådt en af de nævnte bestemmelser i perioden fra den 1. til den 31. marts 2018, skal tilbagebetale sygedagpenge udbetalt til pågældende for perioden fra den 1. marts til den 31. marts 2018.

Det skal bemærkes, at det alene er udbetalte sygedagpenge til personen, der kan kræves tilbagebetalt efter den foreslåede bestemmelse, og ikke en refusion udbetalt til personens arbejdsgiver, hvis denne har udbetalt løn under sygefraværet.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

I den foreslåede bestemmelse i § 76 a, stk. 1, i lov om sygedagpenge fastsættes det, at udbetalingen af sygedagpenge – både fra arbejdsgiveren og kommunen – ophører for en person, når politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af sygedagpenge ophører fra den dato, hvor personen har fået inddraget sit pas.

Den foreslåede bestemmelse etablerer hjemmel til, at kommunen kan stoppe udbetalingen af sygedagpenge fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder.

Politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, i forhold til personer, der befinder sig i udlandet, vil alene kunne ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt. Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til kommunens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af sygedagpenge, hvorfor udbetalingen af sygedagpenge skal stoppes, selvom personen har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I den foreslåede bestemmelse i § 76 a, *stk. 2*, i lov om sygedagpenge fastsættes det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, *stk. 1*, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales de af sygedagpengene, der ikke er udbetalt, hvis de øvrige betingelser for ydelsen var opfyldt i perioden.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil vedkommende ved et nyt sygefravær alene kunne få udbetalt sygedagpenge fra arbejdsgiveren og kommunen, hvis betingelserne herfor igen er opfyldt.

Udbetaling af sygedagpenge vil blandt andet kræve, at personen på første nye sygefraværsdag opfylder sygedagpengelovens beskæftigelseskrav, jf. sygedagpengelovens §§ 30, 32, 34 eller 42. Det betyder, at der er krav om en aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet af et vist omfang.

På denne baggrund findes det ikke nødvendigt, at det i sygedagpengeloven stilles som betingelse for fornyet udbetaling af sygedagpenge fra arbejdsgiveren og kommunen, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Derved sikres endvidere, at en arbejdsgiver, som udbetaler løn til den ansatte under det nye sygefravær, ikke mister retten til efterfølgende at modtage refusion fra kommunen, på grund af den ansattes manglende fremmøde for politiet.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, *stk. 1*, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, *stk. 1*, § 114 c, *stk. 3*, § 114 d, § 114 g eller § 114 e for forhold begået i udlandet, og § 114 j, *stk. 1*, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, *stk. 1*, jf. § 5, *stk. 1*, er det nødvendigt, at kommunen gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser i forhold til en person, som formodes at modtage eller have modtaget sygedagpenge i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i § 76 b, *stk. 1*, *1. pkt.*, i lov om sygedagpenge, at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, *stk. 1*, nr. 4, over for en per-

son, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager sygedagpenge.

I § 76 b, stk. 1, 2. *pkt.*, i lov om sygedagpenge foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Endelig foreslås fastsat i § 76 b, *stk. 2*, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e for forhold begået i udlandet, overtrædelse af § 114 j, stk. 1, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget sygedagpenge.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1

Efter § 2, stk. 2, nr. 2, i lov om fleksydelse er det en betingelse, at personen er visiteret til fleksjob. Men efter overgangen til fleksydelse er det ikke en betingelse, at personen skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Fleksydelse kan tages med under ophold inden for EØS-området uden tidsbegrænsning, og det er herunder muligt at bosætte sig i et andet EØS og samtidig modtage fleksydelse.

Det foreslås fastsat som § 22, *stk. 3, 1. pkt.* i lov om fleksydelse, fastslås det, at fleksydelse ikke kan udbetales, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for Udbetaling Danmark til at standse udbetalingen af fleksydelse allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde

sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af fleksydelse skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Udbetaling Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle partshøre den pågældende om, at Udbetaling Danmark er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Der henvises nærmere til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil vedkommende kunne søge om igen at få udbetalt fleksydelse. Med den foreslåede bestemmelses 2. *pkt.* vil det i den forbindelse være en betingelse for fornyet udbetaling af fleksydelse, at den pågældende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 22, *stk. 4*, fastlægges det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af ydelserne, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage fleksydelse i øvrigt var opfyldt i perioden.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af fleksydelse, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 22, *stk. 5*, fastlægges det, at en person ikke har ret til at få udbetalt fleksydelse for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk.

1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis udbetaling af fleksydelse til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af fleksydelse ikke har været ophørt.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g § 114 e, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget fleksydelse i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i lovens § 22 *stk. 6, 1. pkt.*, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager fleksydelse.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. *pkt.*

Det foreslås endelig fastsat som 3. *pkt.* i den foreslåede bestemmelse, at anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget fleksydelse. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager uddannelsesstøtte, medfører at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Udbetaling Danmark i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget fleksydelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1

Retten til at modtage ydelser efter lov om aktiv socialpolitik (dvs. integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalidering, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb og ledighedsydelse m.v.) kan efter de gældende regler i navnlig § 5, § 13,

stk. 11 og 12, § 54 a, § 69, stk. 4 og 5, § 69 k, stk. 4, § 74 e, bevares under ophold i udlandet.

I den foreslåede nye § 10 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, fastsættes det, at retten til ydelser efter loven ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 10 b, stk. 1, 2. pkt., at retten ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for kommunen til at træffe afgørelse om, at retten til ydelser efter lov om aktiv socialpolitik ophører fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Kommunens afgørelse om, at retten til ydelser efter lov om aktiv socialpolitik er ophørt, skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet. Kommunen vil desuden som udgangspunkt ikke skulle partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Der henvises nærmere til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Retten til ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, herunder krav om tilbagebetaling, for perioden inden politiets afgørelse om pasinddragelse, men hvor personen befinder sig i udlandet, skal vurderes efter lovens almindelige bestemmelser herom, jf. § 5 og § 91, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10 b, stk. 2, fastsættes det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af ydelsen, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage ydelsen i øvrigt var opfyldt i perioden.

Dette vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den foreslåede pligt for politiet til at oplyse kommunen om dette i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 10 d, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, som er nærmere omtalt nedenfor.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til kommunens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af ydelser efter loven, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, er det efter den foreslåede bestemmelse i § 10 b, *stk. 3*, en betingelse for igen at kunne indgive ansøgning om hjælp, at den pågældende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Derefter finder de almindelige regler for indgivelse af ansøgning anvendelse. Det betyder, at der kan indgives ansøgning om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, så længe personen befinder sig her i landet, og at der kan udbetales hjælp, såfremt personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor, uanset om der fortsat består en afgørelse om pasinddragelse.

Revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb samt ledighedsydelse ydes ikke efter ansøgning, men efter kommunens visitation og i nogle tilfælde via rehabiliteringsteam. En person, der tidligere har modtaget disse ydelser, vil således ikke kunne modtage disse ydelser på ny alene ved at dokumentere sin tilstedeværelse her i landet og indgive ansøgning; personen vil skulle visiteres på ny, såfremt den pågældende fortsat opfylder betingelserne og må indtil da indgive ansøgning om hjælp efter reglerne i kontanthjælpssystemet.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10 c i lov om aktiv socialpolitik fastsættes det, at en person ikke har ret til ydelser efter loven i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffe-

lovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis ydelsen til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af ydelsen ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Kommunen vil modtage disse oplysninger fra anklagemyndigheden i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 10 d, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, jf. herom nedenfor. Om kommunens kompetence til at træffe afgørelse om tilbagebetaling henvises til den foreslåede bestemmelse i § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovforslagets § 10, nr. 2.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g § 114 e, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at kommunen gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i lovens § 10 d, stk. 1, 1. pkt., at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager de relevante ydelser.

I bestemmelsens 2. pkt. foreslås det fastsat, at kommunen træffer afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning. Dette vil sikre, at kommunen kan træffe afgørelse straks efter politiets underretning i stedet for at skulle følge de normale procedurer.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 3. pkt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovens § 10 b, stk. 2, hvorefter den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås endelig fastsat som § 10 d, stk. 2, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget ydelser efter loven. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, medfører at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget ydelser efter af lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises til punkt 3.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås fastsat som § 10 e, at opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c, når en person søger om integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Til nr. 2

Bestemmelsen i § 91, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik omhandler de situationer, hvor kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af ydelser.

Det foreslås fastsat som § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af ydelser, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

Det bemærkes, at ydelserne alene vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom, og for den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Til § 11

Til nr. 1

Boligstøtten er efter gældende regler i § 5 i lov om individuel boligstøtte betinget af, at ansøgeren har fast bopæl i landet og benytter boligen til helårsbeboelse. Ved midlertidigt ophold i udlandet normalt ikke over 6 måneder er der formodning for, at der stadig vil være tale om fast bopæl, jf. vejledningen til boligstøtteleven (2002).

Som medlemmer af husstanden medregnes efter boligstøttelevens § 7, stk. 1, ansøgeren, dennes ægtefælle, (hjemmeværende børn) og andre, der har fast ophold i boligen. Det er personer, der faktisk har fast ophold i boligen, som indgår i husstanden. Ved enkelte husstandsmedlemmers kortere ophold normalt ikke over 6 måneder uden for hjemmet, eksempelvis i forbindelse med strafafsoning, rekreationsophold eller kortere fravær i uddannel-

sesøjemed, vil formodningen være for fast ophold, jf. vejledningen til boligstøtteloven (2002).

Efter §§ 44 og 46 i boligstøtteloven sker der omberegning af boligstøtten i løbet af året. Omberegningen kan medføre, at boligstøtte øges eller reduceres. Hovedprincipperne er, at den løbende boligstøtte som udgangspunkt skal omberegnes i løbet af året, hvis der sker indkomstændring eller ændring i antallet af børn eller af lejens størrelse, jf. §§ 44 og 46 i boligstøtteloven. Der skal efter §§ 44 og 46 altid foretages fuldstændig omberegning, herunder af indkomst og formuetillæg ved personkredsændringer.

Efter § 44 kan omberegning, der medfører en højere boligstøtte tidligst få virkning fra begyndelsen af den måned, der følger nærmest efter ansøgerens meddelelse om ændringen til Udbetaling Danmark.

Det følger af § 46 at omberegning af boligstøtte, der medfører en lavere boligstøtte skal omberegnes med virkning fra begyndelsen af den måned, der følger nærmest efter ændringens indtræden.

Det foreslås i § 5 a, stk. 1, 1. pkt., at en ansøger ikke har ret til boligstøtte, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. I bestemmelsens 2. pkt. foreslås det, at en person ikke medregnes i husstanden, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 indebærer, at i de tilfælde, hvor det er personen, der har ansøgt om ydelsen (dvs. ansøgeren), som ikke længere opfylder betingelserne for kunne få boligstøtte, så vil boligstøtten som udgangspunkt bortfalde for hele husstanden. Den evt. resterende husstand vil kunne ansøge om boligstøtte på ny. Der skal ikke indgives en ny ansøgning, hvis der er en medansøger, da personen her i stedet ikke længere indgår i husstanden. Bor ansøgeren alene bortfalder retten til boligstøtte.

I de tilfælde, hvor personen ikke er ansøger, men medlem af en husstand, medregnes den pågældende ikke i husstanden. Dette gælder også, hvis

personen er under 18 år. Det bemærkes, at en person under 18 år ikke kan være en ansøger, hvis personen er medlem af en husstand. Omberegning af boligstøtte sker efter de almindelige regler herfor i §§ 44 og 46.

Udbetaling Danmarks vil kunne træffe afgørelse om at stoppe udbetalingen af boligstøtte eller omberegne boligstøtten alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er en truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet, som er medlem af en husstand hvortil der ydes boligstøtte. Udbetaling Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle parts-høre ansøgeren om, at de er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Afgørelsen om at standse boligstøtten kan inden fire uger påklages til Ankestyrelsen.

Der henvises nærmere til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I *stk. 3* foreslås, at Udbetaling Danmark ved afgørelse om bortfald af boligstøtte skal vejlede husstandens øvrige medlemmer om muligheden for at søge boligstøtte.

Forslaget indebærer, at husstandens øvrige medlemmer bliver opmærksomme på muligheden for at søge om boligstøtte, når ansøgeren ikke læn- gere har ret til boligstøtte, og der ikke er en medansøger til boligstøtten for husstanden.

Det foreslås i *stk. 4*, at omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i med- før af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, administrativt eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af boligstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret som følge af stk. 1, hvis de øvrige betingel- ser for udbetaling af boligstøtte var opfyldt i perioden.

Forslaget indebærer, at der kan ske efterbetaling eller tilbagebetaling i lø- bet af året, og at efterbetaling eller tilbagebetaling således ikke skal afven- te efterreguleringen af boligstøtten. Forslaget forudsætter, at betingelserne i øvrigt er opfyldt for efterbetaling eller tilbagebetaling.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelses *stk. 5*, at ved omgørelse efter *stk. 4*, skal den boligstøtte, der er betalt for meget til husstanden under

ophøret tilbagebetales, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Forslaget kan betyde, at husstanden på baggrund af omberegning får en højere boligstøtte, end hvis personen havde indgået i husstanden. Det kan f.eks. være, hvis personen har en indkomst, der ellers ville indgå i boligstøtteberegningen. Derfor kan en omgørelse af afgørelse om inddragelse af pas også betyde, at der skal tilbagebetales boligstøtte.

Der henvises nærmere til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 6*, at er udbetaling af boligstøtte bortfaldet eller omberegnet som følge af *stk. 1*, er det en betingelse for fornyet ret til eller omberegning af boligstøtten, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Hvis boligstøtten har været bortfaldet, skal der ansøges om boligstøtte på ny, da personen ikke længere er boligstøttemodtager. Forslaget indebærer således, at det er en betingelse for, at man igen kan anses for at opfylde betingelserne for at få boligstøtte eller indgå i husstanden, at personen fremmøder ved politiet. Der skal ske en omberegning af boligstøtten, hvis personen igen flytter ind i en husstand, der modtager boligstøtte.

Med den foreslåede *stk. 7* fastlægges det, at en ansøger ikke har ret til boligstøtte og en ansøger eller en person medregnes ikke i husstanden i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, *stk. 1*, § 114 c, *stk. 3*, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, *stk. 1*, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, *stk. 1*, jf. § 5, *stk. 1*.

Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalt boligstøtte, som evt. ikke måtte være blevet standset eller omberegnet, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, *stk. 1*, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, *stk. 1*, fastslås, at den pågældende også

har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af boligstøtte ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af boligstøtte, der vedrører den de dage, hvor ansøgeren eller personen befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Har den pågældende eksempelvis befundet sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser i 42 dage, vil der kunne rejses krav om tilbagebetaling af boligstøtte udbetalt vedrørende disse 42 dage. Boligstøtte vil ikke bortfalde for hele husstanden, selv om det er ansøgeren, der ikke har ret til boligstøtte i den pågældende periode.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af boligstøtte for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Det bemærkes, at boligstøtte vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g, § 114 e, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget boligstøtte i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i lovens § 53, *stk. 1*, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager boligstøtte.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovens § 5 a, stk. 3, hvorefter den del af boligstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales eller tilbagebetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås endelig fastsat som *stk. 2* i den foreslåede bestemmelse, at anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget boligstøtte. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager boligstøtte, medfører at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Udbetaling Danmark i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget boligstøtte.

Der henvises nærmere til punkt 3.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Til nr. 1

Efter de gældende regler i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag ydes børnetilskud til børn under 18 år, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Børnetilskud ydes primært til børn af enlige forsørgere og visse pensionistforældre. Desuden ydes der tilskud til børn fra en flerbørnsfødsel.

Børnetilskud efter lovens §§ 2, 3, 4 og 10 a tilkommer barnet eller børnene, men udbetales som udgangspunkt til moderen, jf. lovens § 8. Tilskuddet kan i visse tilfælde udbetales til en anden end moderen, fx til faderen. Tilskuddet kan også udbetales til barnet, hvis det skønnes bedst for barnet. Beskæftigelsesministeren kan efter gældende regler fastsætte regler om udbetaling af børnetilskud til andre end de personer, der er nævnt i § 8, jf. § 9 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Bemyndigelsen er udmøntet i gældende bekendtgørelse nr. 790 om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Herudover ydes der efter loven tilskud til forældre, der adopterer et udenlandsk barn, og til forældre, der deltager i visse uddannelsesforløb, jf. lovens §§ 10 b-d.

Det er en generel betingelse for udbetaling af børnetilskud, at barnet faktisk opholder sig her i landet. Dog kan der udbetales børnetilskud ved kortvarige ophold i udlandet, eller hvis barnet opholder sig midlertidigt i udlandet som led i barnets uddannelsesforløb med henblik på at forbedre barnets muligheder for at klare sig under fortsat ophold her i landet.

Visse former for børnetilskud samt adoptionstilskud og børnetilskud til visse uddannelsessøgende udbetales efter ansøgning, mens enkelte former for børnetilskud udbetales automatisk, når myndighederne får kendskab til barnets situation. Det gælder fx børnetilskud til børn af visse pensionistforældre og børn, der mangler en forsørger.

I den foreslåede nye § 10 h, stk. 1, fastslås det, at retten til tilskud efter lovens §§ 2, 3, 4 og 10 a, som tilkommer barnet, ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at det barn, som tilskuddet tilkommer, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Da ordinært, ekstra og særligt børnetilskud efter lovens §§ 2-4 og flerbørnstilskud efter § 10 a primært er målrettet til børn af enlige forsørgere og tilkommer barnet, foreslås det, at det kun er hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af barnets pas, at retten til børnetilskud bortfalder. Da det ikke er foreneligt med formålet med reglerne om børnetilskud at stoppe retten til børnetilskud til barnet, hvis barnets forældre får inddraget passet efter reglerne i stk. 1, fortsætter udbetalingen til barnet, hvis den forælder, som får udbetalt børnetilskuddet på vegne af barnet, får inddraget passet. I så fald skal tilskuddet, som tilkommer barnet, udbetales til en anden end den, som får inddraget passet efter stk. 1.

Da tilskuddet som udgangspunkt udbetales til moderen eller en anden forælder efter lovens § 8, vil der derfor med hjemmel i den eksisterende bemyndigelse i lovens § 9 blive fastsat regler i bekendtgørelse om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag om, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse om, at børnetilskud og flerbørnstilskud udbetales til en anden person end fastsat i lovens § 8, hvis politiet træffer afgørelse om

inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den person, som tilskuddet udbetales til, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Adoptionstilskud efter lovens § 10 b og børnetilskud til visse uddannelsessøgende efter lovens §§ 10 c og d tilkommer derimod forældrene. Det foreslås derfor i *stk. 2*, at retten til tilskud efter disse bestemmelser, som tilkommer en forælder, ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at forælderen, som tilskuddet tilkommer, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Retten til disse tilskud bortfalder derfor, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en eller begge forældres pas.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 1* og *2* etablerer hjemmel for Udbetaling Danmark til at stoppe udbetalingen af børnetilskud allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod det barn eller den forælder, som her ret til ydelsen, og dermed allerede mens barnet eller forælderen formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder.

Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene vil skulle ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af børnetilskud eller at udbetale tilskuddet til en anden person vil kunne træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er en truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (efter rettens forhåndsgodkendelse). Udbetaling Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle partshøre ydelsesmodtageren eller forældremyndighedsindehaveren om, at Udbetaling Danmark er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at standse udbetalingen af børnetilskud eller om at udbetale tilskuddet til en anden end den, som tilskuddet tilkommer, kan inden 4 uger påklages til Ankestyrelsen.

Da børnetilskuddet som hovedregel udbetales kvartalsvist, foreslås det i § 10 h, *stk. 3*, at udbetaling af børnetilskuddet ophører fra og med det kvartal, der følger efter kvartalet, hvor politiet traf afgørelse om at inddrage passet. Tilskud, som udbetales månedsvist, ophører fra og med den måned, der følger efter måneden, hvor barn eller forælder, som efter gældende regler har ret til ydelsen, har fået inddraget sit pas. Det gælder f.eks. ret til supplerende børnetilskud i visse praktik- og skoleperioder, som udbetales månedsvis bagud. Adoptionstilskud udbetales som et engangsbeløb, når det af den adoptionsundersøgende myndighed kan attesteres, at barnet er ankommet her til landet. Retten til adoptionstilskuddet bortfalder derfor i den periode, hvor en eller begge forældre har fået inddraget passet.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10 h, *stk. 4*, fastlægges det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af børnetilskuddet, der ikke er udbetalt, jf. de foreslåede bestemmelser i § 10 h, stk. 1 eller 2.

Efterbetalingen vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den i forslaget til § 10 j foreslåede pligt for politiet til at oplyse Udbetaling Danmark om dette.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af børnetilskud, hvorfor udbetalingen af børnetilskud vil skulle stoppes, selv om tilskudsmodtageren har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis børnetilskuddet er ophørt efter stk. 1 eller 2, og barnet og/eller forælderen efterfølgende vender tilbage til Danmark, kan der søges om børnetilskud på ny. Med den foreslåede bestemmelse i § 10 h, *stk. 5*, vil det i den forbindelse være en betingelse for fornyet udbetaling af børnetilskud, at den, som tilskuddet tilkommer, dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Behandlingen af ansøgningen om igen at få udbetalt børnetilskud vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med de

eksisterende regler. I de tilfælde, hvor tilskuddet udbetales automatisk, kan den berettigede bede Udbetaling Danmark om at genoptage udbetalingen efter dokumentation for tilstedeværelse i Danmark.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10 i, fastlægges det, at retten til børnetilskud endvidere ophører i perioder (dvs. de kvartaler eller måneder), i hvilke den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode (dvs. i de kvartaler eller måneder), i hvilke den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Perioden, hvori retten til tilskuddet bortfalder, følger de perioder, hvor tilskuddet udbetales, dvs. fra og med det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor politiet traf afgørelse. Hvis tilskuddet udbetales månedsvis, ophører retten ved udgangen af den måned, hvor politiet traf afgørelse.

Der vil med bestemmelsen være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standsset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvis børnetilskuddet er ophørt i en vis periode som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i kvartaler eller måneder, hvor udbetalingen af børnetilskud ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af børnetilskud, der vedrører den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Har den pågældende eksempelvis befundet sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser i 42 dage, vil der kunne rejses krav om tilbagebetaling af børnetilskud udbetalt vedrørende disse 42 dage.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g og § 114 e i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget tilskud i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat som ny § 10 j, at politiet underretter Udbetaling Danmark, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som politiet får formodning om modtager tilskud efter lovens §§ 2, 3, 4 eller 10 a-d.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet underretter Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. *pkt.* Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 10 h, stk. 4, hvorefter den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt som følge af en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres af Rigspolitichefen eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, såfremt de øvrige betingelser for ret til tilskuddet er opfyldt i perioden.

Det foreslås endelig fastsat i stk. 2, i den foreslåede bestemmelse, at anklagemyndigheden underretter Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g og § 114 e i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 2, 3, 4 eller 10 a-d. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager tilskud efter lovens §§ 2, 3, 4 eller 10 a-d, medfører at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Udbetaling Danmark i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager tilskud.

Der henvises til punkt 3.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til nr. 2

Efter de gældende regler i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag kan et bidrag til et barns underhold, der er fastsat efter lov om børns forsørgelse, når det ikke betales på forfaldsdatoen, udbetales forskudsvist af Udbetaling Danmark for tiden indtil barnet fylder 18 år til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat efter § 18, stk. 2, i lov om børns forsørgelse.

Forskudsvis udbetaling af bidraget udbetales efter ansøgning, og det er en betingelse for ret til at få bidraget udbetalt forskudsvis, at forældrene ikke lever sammen.

Udbetaling Danmark indtræder herefter i retten til at indkræve bidraget hos bidragsbetaleren.

I den foreslåede nye § 12 a, stk. 1. fastslås det, at forskudsvis udbetaling af børnebidrag til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat, ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen deltager i aktiviteter i udlandet, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for Udbetaling Danmark til at stoppe den forskudsvis udbetaling af børnebidrag allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod bidragsmodtageren, og dermed allerede mens bidragsmodtageren formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder.

Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene vil

kunne ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af børnebidrag vil kunne træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er en truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (der har truffet afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Udbetaling Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle partshøre bidragsmodtageren om, at Udbetaling Danmark er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at standse udbetalingen af børnebidrag kan inden 4 uger påklages til Ankestyrelsen.

Det foreslås i § 12 a, *stk. 2*, at den forskudsvisse udbetaling af børnebidrag ophører med virkning fra den bidragsperiode, som følger efter den periode, hvor politiet traf afgørelse om inddragelse bidragsmodtagerens pas. Der henvises til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 12 a, *stk. 3*, fastlægges det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres af Rigspolitechefen, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af børnebidraget, der ikke er udbetalt, jf. den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*.

Efterbetalingen vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den i forslaget til § 12 c foreslåede pligt for politiet til at oplyse Udbetaling Danmark om dette. Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af børnebidrag, hvorfor udbetalingen af børnebidrag vil skulle stoppes, selvom bidragsmodtageren har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis bidragsmodtageren efterfølgende vender tilbage til Danmark, kan der søges om forskudsvis udbetaling af børnebidrag på ny. Med den foreslåede bestemmelse i § 12 a, *stk. 4*, vil det i den forbindelse være en betingelse for fornyet udbetaling af børnebidraget, at bidragsmodtageren dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Behandlingen af

ansøgningen om igen at få udbetalt børnebidrag forskudsvist vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med de eksisterende regler.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der foreslås ikke fastsat en bestemmelse om, at forskudsvis udbetaling af børnebidrag også ophører for den bidragsperiode, i hvilken den pågældende er dømt for at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, da en sådan bestemmelse alene vil kunne finde anvendelse på bidrag, der allerede er udbetalt.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse om stop for forskudsvis udbetaling af børnebidrag på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g og § 114 e i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage forskudsvis udbetaling af børnebidrag i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat som ny *§ 12 b, 1. pkt.*, at politiet underretter Udbetaling Danmark, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som politiet får formodning om modtager forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet underretter Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses *2. pkt.*

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 12 a, stk. 3, hvorefter den del af børnebidraget, der ikke er udbetalt som følge af en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres af Rigspolitichefen eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, såfremt de øvrige betingelser for ret til forskudsvis udbetaling af børnebidrag er opfyldt i perioden.

Der henvises til punkt 3.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Til nr. 1 og 2

Der er tale om konsekvensændringer i SU-lovens § 2, stk. 1, nr. 4 og 5, som følge af, at der med lovforslagets § 13, nr. 3, indsættes et nyt nummer 6 i SU-lovens § 2, stk. 1.

Til nr. 3

I medfør af SU-lovens § 2, stk. 1, kan uddannelsessøgende efter ansøgning kan få SU, når de er indskrevet på, og gennemgår en SU-berettigende uddannelse, er studieaktive, ikke modtager anden offentlig støtte, der tilsigter at dække leveomkostningerne, opfylder de betingelser i SU-lovens § 2 a-c, herunder aldersbetingelsen, og krav om dansk statsborgerskab eller særlig tilknytning m.v. til Danmark, og ikke har unddraget strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, jf. SU-lovens § 2 d.

Det foreslås at tilføje i SU-lovens § 2, stk. 1, som en støttebetingelse, at den uddannelsessøgende ikke har mistet retten til uddannelsesstøtte efter de under § 13, nr. 4, foreslåede nye §§ 2 e og 2 f.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13, nr. 4, og punkt 3.4.3.2. og 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

SU gives til uddannelsessøgende, der opfylder betingelserne i SU-lovens § 2, jf. § 2 a-d, hvorefter den uddannelsessøgende blandt andet skal være indskrevet på en SU-berettigende uddannelse og være studieaktiv efter regler fastsat i SU-bekendtgørelsens kapitel 2.

I den foreslåede nye § 2 e, stk. 1, 1. pkt. fastslås det, at retten til SU ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den uddannelsessøgendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte til at stoppe udbetalingen af SU til ud-

dannelsessøgende allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes afgørelse om at stoppe udbetalingen af SU skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte vil desuden som udgangspunkt ikke skulle partshøre den uddannelsessøgende om, at styrelsen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes afgørelse om at standse udbetalingen af SU kan inden 4 uger påklages til Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, der træffer den endelige administrative afgørelse om tildeling og tilbagebetaling af SU.

Det foreslås i forlængelse heraf at fastslå i bestemmelsen i stk. 1, 2. *pkt.*, at udbetaling af SU ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor den uddannelsessøgende har fået inddraget sit pas. Hermed fastslås det, at retten til ydelsen alene ophører under den pågældendes ophold i udlandet.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 2 e, *stk. 2*, fastlægges det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af uddannelsesstøtten, der ikke er udbetalt, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 1.

Efterbetalingen vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den i lovforslagets § 13, nr. 9, foreslåede pligt for politiet til at oplyse styrelsen om dette. Den uddannelsessøgende skal endvidere selv tilkendegive over for styrelsen, at denne ønsker efterbetaling af SU.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til styrelsens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af SU, hvorfor udbetalingen af SU skal stoppes, selvom den uddannelsessøgende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil vedkommende kunne søge om SU på ny. Med den foreslåede bestemmelse i § 2 e, *stk. 3*, vil det, i den forbindelse være en betingelse for fornyet udbetaling af SU, at den uddannelsessøgende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Behandlingen af ansøgningen om igen at få udbetalt SU vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med de eksisterende regler i SU-lovens § 38 a, og regler fastsat i medfør heraf. Heraf fremgår det bl.a., at den uddannelsessøgende alene kan få SU efter ansøgning, at ansøgning skal foregå via styrelsens elektroniske selvbetjeningssystem, og at SU tidligst udbetales fra den måned, hvor ansøgning herom er modtaget i det elektroniske selvbetjeningssystem.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 2 f, fastlægges det endvidere, at en uddannelsessøgende ikke har ret til SU i de måneder, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i de måneder, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af uddannelsesstøtte for den periode, den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Der vil med bestemmelsen være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvis den pågældende person har fået tilbageholdt SU i en vis periode som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af SU ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører de måneder, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 og 6

Der er tale om tekniske konsekvensændringer i SU-lovens § 24, stk. 3, nr. 7 og 8, som følge af, at der med lovforslagets § 13, nr. 7, indsættes et nyt nummer 9 i SU-lovens § 24, stk. 3. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 13, nr. 7.

Til nr. 7

Fribeløbet, der er fastsat med SU-lovens § 24, sætter grænsen for, hvor meget den uddannelsessøgende må tjene i løbet af et kalenderår, hvor den pågældende modtager SU i mindst en måned. I måneder med SU gælder det laveste fribeløb. I måneder, hvor den uddannelsessøgende har fravalgt SU eller er indskrevet ved en SU-berettigende uddannelse, men har orlov fra uddannelsen, er studieinaktiv eller er i lønnet praktik, gælder det mellemste fribeløb. Endelig gælder højeste fribeløb efter SU-lovens § 24, stk. 3, blandt andet i måneder, hvor den uddannelsessøgende er uden for uddannelse, ikke opfylder aldersbetingelsen, ikke er dansk statsborger eller ligestillet hermed, får anden offentlig støtte, der tilsigter at dække leveomkostningerne, eller ikke har ret til SU efter SU-lovens § 2 d, stk. 1 og 2, om bevidst unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Med lovforslagets § 13, nr. 4, foreslås det, at det fremover er en betingelse for retten til SU, at den uddannelsessøgende ikke af politiet har fået frata-

get sit pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, jf. § 2 e, stk. 1, eller er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, overtrædelse af § 114 j, stk. 1, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 2 f.

Med lovforslagets § 13, nr. 7, foreslås det, at det højeste fribeløb, der i 2016 er på 36.790 kr. pr. måned (2017-niveau), gælder for uddannelsessøgende, der ikke har ret til SU som følge af den i lovforslagets § 13, nr. 4, foreslåede nye § 2 d, stk. 1 og § 2 f. Dette svarer til de regler, der gælder for uddannelsessøgende, der ikke har ret til SU efter SU-lovens § 2 d, stk. 1 og 2, om bevidst unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Til nr. 8

SU tildeles i løbet af støtteåret med foreløbige beløb og med endelige beløb efter støtteårets udgang, jf. SU-lovens § 28.

SU-lovens § 29 giver hjemmel til at ændre støtten, standse støtten og kræve for meget modtaget støtte tilbage før den endelige tildeling, hvis det viser sig, at den uddannelsessøgende ikke opfylder de grundlæggende støttebetingelser, herunder de betingelser, der er beskrevet i SU-lovens kapitel 1, eller har fået SU med for høj sats.

Den endelige tildeling sker efter SU-lovens § 30 på grundlag af oplysninger om den uddannelsessøgendes egenindkomst, forældrenes indkomstgrundlag, studieforhold, anden offentlig støtte, bopælsforhold mv. Med den endelige tildeling afgøres det således, hvor stort et beløb, den uddannelsessøgende har haft ret til i SU i løbet af det forgangne støtteår. Ligeledes kan SU, der er i det forgangne støtteår er udbetalt i ikke støtteberettigede måneder eller med for høj sats, kræves tilbage efter SU-lovens § 30 om foreløbig og endelig tildeling.

Som en konsekvens af, at det med lovforslagets § 13, nr. 3 og 4, hvor det foreslås, at det fremover er en grundlæggende betingelse for retten til SU, at den uddannelsessøgende ikke af politiet har fået frataget sit pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge

en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, jf. § 2 e, stk. 1, eller er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, overtrædelse af § 114 j, stk. 1, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 2 f, foreslås SU-lovens § 29, stk. 3, ændret, så det fremgår, at foreløbige beløb, der er udbetalt for måneder, hvor den uddannelsessøgende ikke opfylder betingelsen i de foreslåede nye bestemmelser i §§ 2 e-f, kan kræves tilbagebetalt før endelig tildeling finder sted.

Til nr. 9

Med henblik på at sikre, at Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g og § 114 e i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at styrelsen gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget SU i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i SU-lovens § 39 som nyt *stk. 7, 1. pkt.*, at politiet skal underrette Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager SU.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses *2. pkt.* Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i SU-lovens § 2 e, stk. 2, jf. lovforslagets § 13, nr. 4, hvorefter den del af uddannelsesstøtten, der ikke er udbetalt som følge af en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, såfremt de øvrige støttebetingelser var opfyldt i perioden.

Det foreslås endelig fastsat i *3. pkt.* i den foreslåede bestemmelse, at anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved

endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g og § 114 e i udlandet, og § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget SU. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager SU, medfører at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget SU.

Der henvises til punkt 3.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

Til nr. 1

For at få SVU skal den uddannelsessøgende opfylde en række betingelser, jf. SVU-lovens § 2, stk. 1, nr. 1-8. Eksempelvis skal den uddannelsessøgende som udgangspunkt være fyldt 25 år. Endvidere skal den uddannelsessøgende være beskæftiget uden offentligt tilskud som lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende eller medarbejdende ægtefælle, gennemgå en uddannelse, der giver ret til SVU, være studieaktiv (det vil sige have deltaget i uddannelsen og de dertil knyttede aktiviteter) og være tilmeldt folkeregistret i Danmark eller være dansk statsborger, tilhøre det danske mindretal i Sydslesvig eller i henhold til international overenskomst have ret til SVU på lige fod med danske statsborgere.

I den foreslåede nye § 14 b, stk. 1, 1. pkt. i SVU-loven, fastslås det, at retten til SVU bortfalder for den resterende del af uddannelsesforløbet, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den uddannelsessøgendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den uddannelsessøgende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller

en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Det bemærkes, at SVU også bortfalder for den resterende del af uddannelsesforløbet i strafunddragel-sestilfælde, jf. herved bestemmelsen i SVU-lovens § 14 a, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel for Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte til at standse udbetalingen af SVU til uddannelsessøgende allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes afgørelse om at stoppe udbetalingen af SVU skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte vil desuden som udgangspunkt ikke skulle partshøre den uddannelsessøgende om, at styrelsen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Der henvises nærmere til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes afgørelse om at standse udbetalingen af SVU kan inden 4 uger påklages til Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, der træffer den endelige administrative afgørelse om tildeling og tilbagebetaling af SVU.

Det foreslås i forlængelse heraf at fastslå i bestemmelsen i stk. 1, 2. *pkt.*, at udbetaling af SVU ophører med udgangen af den kalenderuge, hvor den uddannelsessøgende har fået inddraget sit pas.

Med den foreslåede bestemmelse i § 14 b, *stk. 2*, fastlægges det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, kan ansøgeren søge om at blive stillet som om, der ikke var sket bortfald af SVU, jf. stk. 1, såfremt betingelserne for tildeling i øvrigt var opfyldt i perioden.

Dette vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den i lovforslagets § 14, nr. 2, foreslåede pligt for politiet til at oplyse styrelsen om dette. Den uddannelsessøgende skal endvidere selv tilkendegive over for styrelsen, at denne ønsker at blive stillet som om, der ikke var sket bortfald af SVU.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af SVU, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selvom den uddannelsessøgende har klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil vedkommende kunne søge om igen at få udbetalt SVU. Med den foreslåede bestemmelse i § 14 b, *stk. 3*, vil det i den forbindelse være en betingelse for fornyet udbetaling af SVU, at den uddannelsessøgende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Herudover vil de almindelige regler om ansøgning om SVU efter de almindelige regler herom i SVU-bekendtgørelsen finde anvendelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i SVU-lovens § 14 c fastlægges det, at retten til SVU endvidere ophører i de uger, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i de uger, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af SVU for den periode, den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Dermed vil der også være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de for-

budsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil også kunne anvendes, hvis SVU til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af SVU ikke er bortfaldet.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører de uger, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Med henblik på at sikre, at Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g § 114 e, § 114 j, stk. 1, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at styrelsen gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, som formodes at modtage eller have modtaget SVU i den relevante periode.

Det foreslås derfor fastsat i SVU-lovens § 20 a som nyt *stk. 2*, at politiet skal underrette Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, hvis politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager SVU.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. *pkt.* Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i SVU-lovens § 14 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 14, nr. 1, hvorefter den uddannelsessøgende kan søge om at blive stillet som om, der ikke er sket bortfald af SVU, hvis afgørelsen om-

gøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås endelig fastsat i 3. *pkt.* i den foreslåede bestemmelse, at anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget SVU, jf. den foreslåede bestemmelse i SVU-lovens § 14 c. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have ”formodning” om, at den pågældende modtager uddannelsesstøtte, medfører at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget SVU.

Der henvises til punkt 3.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15

Til nr. 1

Der udbetales for børn og unge under 18 år en skattefri børne- og ungeydelse, jf. lov om en børne- og ungeydelse § 1, stk. 1 og 2, hvis betingelserne i lovens § 2 er opfyldt. Som udgangspunkt udbetales børne- og ungedelsen til barnets mor, jf. § 4. Andre ydelsesmodtagere kan eksempelvis være barnets far, hvis barnet bor hos ham, eller den person, som har taget barnet i pleje med henblik på adoption.

I den nye § 4 a, stk. 1, 1. *pkt.*, foreslås det, at udbetaling af børne- og ungedelse vil ophøre, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en ydelsesmodtagers pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at ydelsesmodtageren i udlandet deltager i aktiviteter,

hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse etablerer således hjemmel og pligt for Udbetaling Danmark til at stoppe udbetalingen af børne- og ungeydelse allerede fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende, og dermed allerede mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder.

Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod personer, der befinder sig i udlandet, alene vil kunne ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. paslovens § 2, stk. 4, sidste pkt.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at stoppe udbetalingen af børne- og ungeydelse vil kunne træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet (politiet kan kun træffe denne afgørelse efter rettens forhåndsgodkendelse). Udbetaling Danmark vil som udgangspunkt ikke skulle partshøre ydelsesmodtageren om, at Udbetaling Danmark er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Udbetaling Danmarks afgørelse om at standse udbetalingen af børne- og ungeydelse kan inden 4 uger påklages til Ankenævnet, jf. lov om en børne- og ungeydelses § 6.

Det foreslås i forlængelse heraf, at udbetalingen af ydelsen alene vil ophøre under den pågældendes ophold i udlandet. Af bestemmelsen i det foreslåede stk. 1, 2. *pkt.*, følger, at udbetaling af børneydelsen vil ophøre fra det kvartal, der følger efter kvartalet, hvor der er truffet afgørelse om pasinddragelse, og af stk. 1, 3. *pkt.*, følger, at udbetaling af ungeydelsen vil ophøre fra den måned, der følger efter måneden, hvor der er truffet afgørelse om pasinddragelse.

Af det foreslåede stk. 1, 4. *pkt.*, fremgår, at udbetaling af børne- og ungeydelse ligeledes vil ophøre, hvis der træffes afgørelse om pasinddragelse i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, mod det barn, som børne- eller ungeydelsen udbetales for.

Udbetaling af børneydelsen vil ophøre fra det kvartal, der følger efter kvartalet, hvor barnet har fået inddraget sit pas, ligesom udbetaling af ungeydelsen vil ophøre fra den måned, der følger efter måneden, hvor den unge har fået inddraget sit pas, jf. stk. 1, 4. pkt.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med bestemmelsen i § 4 a, stk. 2, foreslås det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, skal den del af børne- og ungeydelsen, der ikke er udbetalt, efterbetales.

Efterbetalingen vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den foreslåede pligt i lovens § 4 c for politiet til at oplyse Udbetaling Danmark om dette.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, ikke vil have opsættende virkning i forhold til Udbetaling Danmarks efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af børne- og ungeydelse, hvorfor udbetalingen af børne- og ungeydelse vil kunne stoppes, selv om der er klaget over politiets afgørelse.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil der kunne søges om børne- og ungeydelse på ny. Med den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 3, vil det i den forbindelse være en betingelse for fornyet udbetaling af børne- og ungeydelse, at den, der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod, har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Ansøgning om udbetaling skal ske ved henvendelse til Udbetaling Danmark. Behandlingen af ansøgningen om igen at få udbetalt børne- og ungeydelse vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med de eksisterende regler.

Der henvises til punkt 3.4.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med bestemmelsen i § 4 b, stk. 1, foreslås det, at der skal ske tilbagebetaling af børne- og ungeydelse udbetalt i den periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, §

114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af børne- og ungeydelse udbetalt til personen i den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser, jf. den foreslåede § 4 b, *stk. 2*.

Dermed vil der være hjemmel til at rette krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som evt. ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel vil bl.a. sikre, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi f.eks. hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvis den pågældende person ikke har fået udbetalt børne- og ungeydelse i en vis periode som følge af en afgørelse efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i en periode, hvor udbetalingen af børne- og ungeydelse ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af børne- og ungeydelse, der vedrører perioden, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Har den pågældende eksempelvis befundet sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser i 42 dage, vil der kunne rejses krav om tilbagebetaling af børne- og ungeydelse udbetalt vedrørende disse 42 dage.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Der henvises til punkt 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med henblik på at sikre at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse om ydelsesstop på grundlag af politiets afgørelser i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og domstolenes afgørelser i medfør af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g og § 114 e i udlandet, og § 114 j,

stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller paslovens § 2 b, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark gøres bekendt med, at der er truffet afgørelse efter ovennævnte bestemmelser mod en person, der formodes at modtage eller have modtaget børne- og ungeydelse i den relevante periode. Ligeledes er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark modtager sådanne oplysninger om et barn, der formodes at blive eller være blevet udbetalt børne- og ungeydelse for.

Det foreslås derfor fastsat som § 4 c, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om, modtager eller har modtaget børne- og ungeydelse.

Det foreslås endvidere fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves, jf. den foreslåede bestemmelses 2. pkt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lov om en børne- og ungeydelse § 4 a, stk. 2, hvorefter den del af børne- og ungeydelsen, der ikke er udbetalt som følge af en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, såfremt de øvrige betingelser for ret til børne- og ungeydelse er opfyldt i perioden.

Det foreslås i 3. pkt. fastsat, at politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2 b, stk. 1, over for et barn, som politiet får formodning om, at der udbetales eller er udbetalt børne- og ungeydelse for.

Det foreslås endelig fastsat som stk. 2 i den foreslåede § 4 c, at anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget børne- og ungeydelse.

Tilsvarende foreslås det stk. 2, 2. pkt., at anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at der udbetales eller har været udbetalt børne- og ungeydelse for et barn,

der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, om indrejse- og opholdsforbud i udpegede konfliktområder, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

Til § 16

Formålet med lovforslaget er bl.a. bekæmpelse af terrorpropaganda, blokering af hjemmesider, hvorfra der foretages overtrædelser af straffeloven, og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere. Der er derfor et behov for, at loven træder hurtigt i kraft. Det foreslås derfor i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et *stk. 2*, hvorefter lovens §§ 4-12 ikke finder anvendelse for afgørelser om inddragelse af pas, der er truffet inden lovens ikrafttræden, og domme, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

Lovens § 1, nr. 9, finder anvendelse på forhold, der er begået efter lovens ikrafttræden, jf. straffelovens § 3.

Til § 17

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det følger af *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2*.

Det følger af *stk. 2*, at lovens § 3 om ændring af straffuldbydelsesloven ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Straffuldbydelsesloven er ikke sat i kraft for Grønland. De gældende regler om fuldbyrdelse af straf findes i den grønlandske kriminallov. Straffuldbydelsesloven er heller ikke sat i kraft på Færøerne, men den kan dog ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås på den baggrund, at lovforslagets § 3 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 38. --- <i>Stk. 2-4.---</i> <i>Stk. 5.</i> Prøveløsladelse kan ikke ske, hvis den dømte af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og politiet oplyser, at der inden for den gruppe, som den dømte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt skydevåben eller er anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af § 180.</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 4. juli 2016, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 38 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke: ”<i>Stk. 5.</i> Løsladelse på prøve af en person, som er dømt for overtrædelse af en af de i denne lovs 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist ved dom, forudsætter, hvis ikke særlige omstændigheder taler herimod, at den dømte har deltaget i et af kriminalforsorgen fastsat program med henblik på at forebygge ny lignende kriminalitet.”</p> <p>Stk. 5 bliver herefter stk. 6.</p>
<p>§ 39. --- <i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>2. I § 39 indsættes som <i>stk. 4</i>: ”<i>Stk. 4.</i> Ved løsladelse af en person, som er dømt for overtrædelse af en af de i denne lovs 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist ved dom, fastsættes, hvis ikke særlige omstændigheder taler herimod, vilkår om, at den dømte skal deltage i</p>

<p>§ 40 a. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Som vilkår for prøveløsladelse efter stk. 1, nr. 1, kan fastsættes et eller flere yderligere vilkår efter reglerne i § 57 og vilkår om, at den dømte skal udføre ulønnet samfundstjeneste. § 39, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. <i>Stk. 4.</i> Som vilkår for prøveløsladelse efter stk. 1, nr. 2, fastsættes, at den dømte skal udføre ulønnet samfundstjeneste. Der kan fastsættes yderligere vilkår efter reglerne i § 57. § 39, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. <i>Stk. 5-6. ---</i> <i>Stk. 7.</i> Bestemmelserne i § 38, stk. 3 og 5, § 39, stk. 1 og stk. 2, 3. pkt., § 40 og § 63, stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.</p> <p>§ 41. --- <i>Stk. 2.</i> Løsladelse på prøve forudsætter, at den dømtes forhold ikke gør løsladelse utilrådelig, at der er sikret den pågældende passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår for løsladelsen, som fastsættes efter stk. 4, 3. pkt., og stk. 5. <i>Stk. 3.</i> Prøveløsladelse kan ikke ske, hvis den dømte af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt</p>	<p>et af kriminalforsorgen fastsat program med henblik på at forebygge ny ligeartet kriminalitet.</p> <p>3. I § 40 a, stk. 3, 2. pkt., ændres ”§ 39, stk. 3,” til: ”§ 39, stk. 3 og 4,”.</p> <p>I § 40 a, stk. 4, 3. pkt., ændres ”§ 39, stk. 3,” til: ”§ 39, stk. 3 og 4,”.</p> <p>4. I § 40 a, stk. 7, ændres ”§ 38, stk. 3 og 5” til: ”§ 38, stk. 3, 5 og 6”.</p> <p>5. I § 41, stk. 2, ændres ”stk. 4, 3. pkt., og stk. 5” til: ”stk. 5, 3. pkt., og stk. 6 og 7”.</p> <p>6. I § 41 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: ”<i>Stk. 3.</i> Løsladelse på prøve af en</p>
---	---

involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og politiet oplyser, at der inden for den gruppe, som den dømte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt skydevåben eller er anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af § 180.

Stk. 4. Løsladelse betinges af, at den dømte ikke i prøvetiden begår strafbart forhold, og at den pågældende overholder de vilkår, som måtte være fastsat. Prøvetiden kan ikke overstige 5 år. § 57 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. For en dømt, som af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, hvor de pågældende personer tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, fastsættes, hvis ikke særlige omstændigheder taler herimod, vilkår om, at den pågældende i prøvetiden ikke opholder sig sammen med eller på anden måde har kontakt med andre med tilknytning til den pågældende gruppe, medmindre der er tale om nærtstående eller der er tale om ophold eller kontakt som led i varetagelsen af et anerkendelsesværdigt formål.

person, som er dømt for overtrædelse af en af de i denne lovs 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist ved dom, forudsætter, hvis ikke særlige omstændigheder taler herimod, at den dømte har deltaget i et af kriminalforsorgen fastsat program med henblik på at forebygge ny ligeartet kriminalitet.”

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

7. I § 41 indsættes som *stk. 7*:

”*Stk. 7.* Ved løsladelse af en person, som er dømt for overtrædelse af en af de i denne lovs 12. eller

<p>§ 42. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Overtræder den prøveløsladte i øvrigt vilkårene, finder § 40, stk. 2-5, jf. § 41, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.</p> <p>§ 114 e. Med fængsel indtil 6 år straffes den, som i øvrigt fremmer virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d.</p> <p style="text-align: center;">Kapitel 71</p> <p><i>Indgreb i meddelelshemmeligheden, observation, dataaflæsning og forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation</i></p>	<p>13. kapitel omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist ved dom, fastsættes, hvis ikke særlige omstændigheder taler herimod, vilkår om, at den dømte skal deltage i et af kriminalforsorgen fastsat program med henblik på at forebygge ny ligeartet kriminalitet..</p> <p>8. I § 42, <i>stk. 2</i>, ændres ”§ 41, stk. 4 og 5” til: ”§ 41, stk. 5-7”</p> <p>9. I § 114 e, <i>1. pkt.</i>, indsættes efter ”handling omfattet af §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d”: ”, herunder ved udbredelse af propaganda til fordel for en sådan person, gruppe eller sammenslutning.«</p> <p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1257 af 13. oktober 2016, foretages følgende ændring:</p> <p>1. Overskriften til <i>kapitel 71</i> affattes således:</p> <p style="text-align: center;">”Kapitel 71</p> <p><i>Indgreb i meddelelshemmeligheden, observation, dataaflæsning, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation og blokering af hjemmesider”</i></p> <p>2. Efter § 791 c indsættes i <i>kapitel</i></p>
---	---

<p>§ 81. Tilsyn og andre vilkår (særvilkår), der er fastsat efter straffelovens § 39, stk. 2 eller 3, § 40 a, stk. 2-4, eller § 41, stk. 4 eller 5, gennemføres af kriminalforsorgen, medmindre andet er bestemt i afgørelsen. Vilkår om samfundstjeneste, der er fastsat efter straffelovens § 40 a, stk. 3 eller 4, gen-</p>	<p>71:</p> <p>”§ 791 d. Der kan ske blokering af hjemmesider, hvis der er grund til at antage, at der fra hjemmesiden foretages overtrædelse af straffeloven.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Afgørelse om blokering af en hjemmeside træffes af retten ved kendelse efter politiets begæring. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Kendelsen kan til enhver tid omgøres.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Blokering må ikke foretages, såfremt indgrebet står i misforhold til sagens betydning og den ulempe, som indgrebet må antages at medføre.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Det påhviler udbydere af telenet eller teletjenester at bistå politiet ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Afviser den pågældende uden lovlig grund at bistå politiet, finder bestemmelsen i § 178 tilsvarende anvendelse.«</p> <p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om fuldbyrdelse af straf, jf. lovbekendtgørelse nr. 1242 af 11. november 2015, foretages følgende ændringer:</p> <p>I § 81, 1. pkt. ændres ”§ 39, stk. 2 eller 3, § 40 a, stk. 2-4, eller § 41, stk. 4 eller 5,” til: ”§ 39, stk. 2-4, § 40 a, stk. 2-4, eller § 41, stk. 5 eller 6,”</p>
---	---

nemføres af kriminalforsorgen. For gennemførelse af vilkår om samfundstjeneste finder reglerne i § 101, stk. 4, § 102 og § 103, stk. 1, i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 34. ---
Stk. 2-3. ---

§ 46 b. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 46 a, stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. § 46 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes.

§ 4

I lov om social pension, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1239 af 13. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 34 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Hvis udbetaling af pension har været ophørt, jf. § 46 b, genoptages udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.«

2. § 46 b ophæves og i stedet ind- sættes:

»**§ 46 b.** Udbetaling af pension ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetaling af pension op- hører efter stk. 1 med virkning fra

politiets afgørelse. Hvis personen inden pasinddragelsen fik sin pension udbetalt forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor politiet traf afgørelsen.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af pension var opfyldt i perioden.

§ 46 c. En pensionist har ikke ret til pension i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, personen ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af social pension for den periode, hvor pensionisten er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

§ 46 d. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 46 a, stk. 1, eller

straffuldbyrdelse, jf. § 46 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes.

Stk. 2. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager pension. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 3. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget pension.«

§ 5

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1240 af 13. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 34 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Hvis udbetaling af pen-

§ 34. ---

Stk. 2-3. ---

§ 45 b. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunalbestyrelsen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 45 a, stk. 1, eller straffuldbyrkelse, jf. § 45 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes.

sion har været ophørt, jf. § 45 b, genoptages udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor borgeren har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.«

2. § 45 b ophæves og i stedet ind sættes:

»**§ 45 b.** Udbetaling af pension ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetaling af pension ophører efter stk. 1, med virkning fra politiets afgørelse. Hvis personen inden pasinddragelsen fik sin pension udbetalt forud, udbetales pensionen indtil udgangen af den måned, hvor politiet traf afgørelsen.

Stk. 3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af pensionen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af pension var opfyldt i perioden.

§ 45 c. En pensionist har ikke ret til pension i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at

have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, personen ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af social pension for den periode, hvor pensionisten er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

§ 45 d. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark og kommunalbestyrelsen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 45 a, stk. 1, eller straffuldbyrdelse, jf. § 45 a, stk. 2, samtidig modtager pension. For personer med bopæl i udlandet skal Udbetaling Danmark underrettes.

Stk. 2. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager pension. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark og kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 3. Anklagemyndigheden skal

<p>§ 62. Der kan kun udbetales dagpenge til et medlem, som står til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. dog stk. 3. Det er en betingelse for at være til rådighed, at medlemmet 1-3) ---</p> <p>4) kan og vil deltage i kontaktføreløb, herunder i samtaler i jobcenteret og hos en anden aktør, og i aftalte aktiviteter og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og</p> <p>5) giver jobcenteret de oplysninger, som er nødvendige for, at medlemmet kan henvises til arbejde og gives tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.</p> <p><i>Stk. 2-5. ---</i></p>	<p>underrette Udbetaling Danmark og kommunen, når anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget pension.«</p> <p style="text-align: center;">§ 6</p> <p>I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 832 af 7. juli 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 624 af 8. juni 2016 og senest ved lov nr. 1718 af 27. december 2016 og lov nr. 1719 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. I § 62, stk. 1, nr. 4, ændres »beskæftigelsesindsats, og« til: »beskæftigelsesindsats,« 2. I § 62, stk. 1, nr. 5, ændres »beskæftigelsesindsats« til: »beskæftigelsesindsats, og« 3. I § 62, stk. 1, indsættes som nr. 6: »6) har bopæl og opholder sig i Danmark.« 4. I § 62 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke: »Stk. 4. Politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet træffer
---	--

<p><i>Stk. 6.</i> Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal videregive underretninger, jf. stk. 4 og 5, til medlemmets arbejdsløshedskasse.</p> <p><i>Stk. 7.</i> ---</p> <p>§ 74 n. ---</p> <p><i>Stk. 2-11.</i> ---</p>	<p>afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for et medlem, som politiet har formodning om modtager dagpenge eller feriedagpenge, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Politiet skal endvidere underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at et medlem, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget dagpenge eller feriedagpenge.«</p> <p>Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.</p> <p>5. I § 62, <i>stk. 6</i>, der bliver <i>stk. 7</i>, ændres »stk. 4 og 5,« til: »stk. 4-6,«.</p> <p>6. § 74 n indsættes efter stk. 3 som nye stykker:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Efterløn kan ikke udbeta-</p>
---	--

les, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af et medlems pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Efterløn kan udbetales på ny, når medlemmet har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Stk. 5. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af efterlønnen, der ikke er udbetalt, jf. stk. 4, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af efterløn var opfyldt i perioden.

Stk. 6. Et medlem har ikke ret til at få udbetalt efterløn for en periode, hvor medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, medlemmet ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af efterløn for den periode, hvor medlemmet er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Stk. 7. Politiet skal underrette

§ 75 h. ---

Stk. 2-6. ---

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for et medlem, som befinder sig i udlandet og som politiet får formodning om samtidig modtager efterløn. Politiet skal endvidere underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at et medlem, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget efterløn.«

Stk. 4-12 bliver herefter stk. 8-16.

7. I § 75 h indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4 har et medlem ikke ret til feriedagpenge, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 7. Omgøres en afgørelse om inddragelse af medlemmets pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales de feriedagpenge, der er tilbagebetalt af medlemmet eller ikke er udbetalt, jf. stk. 6, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af feriedagpenge var opfyldt i perioden.

Stk. 8. Uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4 har et medlem ikke ret til feriedagpenge for en periode, hvor medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, medlemmet ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat efter paslovens § 2 b, stk. 1. Arbejdsløshedskassen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af feriedagpenge for den periode, hvor medlemmet er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 9.

§ 7

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 29. april 2015, som ændret ved § 6 i lov nr. 624 af 8. juni 2016 og § 2 i lov nr. 1413 af 30. november 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 49 indsættes:

»§ 49 a. En person har ikke ret til barselsdagpenge i en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b.

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af barselsdagpenge udbetalt til personen for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.«

2. Efter § 53 indsættes i kapitel 12:

»§ 53 a. Udbetaling af barselsdagpenge ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, udbetaler Udbetaling Danmark barselsdagpenge for den periode, hvor der ikke er udbetalt barselsdagpenge, mens personens pas var inddraget, jf.

stk. 1, såfremt de øvrige betingelser for udbetaling af barseldagpenge var opfyldt i perioden.

§ 53 b. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager barseldagpenge. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis denne afgørelse senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget barseldagpenge.«

§ 8

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 23. juni 2016, som ændret ved § 5 i lov nr. 624 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 71 indsættes:

»§ 71 a. En person har ikke ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode, hvor personen ved endelig

dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b.

Stk. 2. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af sygedagpenge udbetalt til personen for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.«

2. Efter § 76 indsættes i kapitel 27:

»§ 76 a. Udbetaling af sygedagpenge ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, udbetaler kommunen sygedagpenge i den periode, hvor der ikke er udbetalt, mens personens pas var inddraget, jf. stk. 1, såfremt de øvrige betingelser for udbetaling af sygedagpenge var opfyldt i perioden.

§ 76 b. Politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som politiet får formodning om samtidig modtager sygedagpenge. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis denne afgørelse senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget sygedagpenge.

§ 9

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 17. september 2015, som ændret ved § 7 i lov nr. 624 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. § 22 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Fleksydelse kan ikke udbetales, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor

§ 22. ---

Stk. 2-8. ---

dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af fleksydelse genoptages med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Stk. 4. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af fleksydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 3, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af fleksydelse var opfyldt i perioden.

Stk. 5. En person har ikke ret til at få udbetalt fleksydelse for en periode, hvor personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

Stk. 6. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som

befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager fleksydelse. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget fleksydelse.«

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 7-12.

§ 10

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. maj 2016, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1413 af 30. november 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 a indsættes i kapitel 3:

»§ 10 b. Retten til ydelser efter denne lov ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters

sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til ydelser efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, såfremt de øvrige betingelser for udbetaling af ydelsen var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er en ydelse efter denne lov ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne indgive ansøgning om hjælp, at den pågældende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 10 c. En person har ikke ret til ydelser efter denne lov i en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i den periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.

§ 10 d. Politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager

<p>§ 91. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling, 1-4) ---</p>	<p>ydelser efter denne lov. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget ydelser efter denne lov.</p> <p>§ 10 e. Opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c, når en person søger om integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.«</p> <p>2. I § 91, stk. 1, indsættes som nr. 5:</p> <p>»5) når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet,</p>
--	--

straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1.«

§ 11

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 24. februar 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 296 af 22. marts 2016, § 3 i lov nr. 628 af 8. juni 2016 og § 9 i lov nr. 665 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Ansøgeren har ikke ret til boligstøtte, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at ansøgeren i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. En person medregnes ikke i husstanden, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Har ansøgeren ikke ret til boligstøtte efter stk. 1, bortfalder boligstøtten for hele husstanden,

medmindre der er en anden ansøger i husstanden.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal ved afgørelse om bortfald af boligstøtte vejlede husstandens øvrige medlemmer om muligheden for at søge boligstøtte.

Stk. 4. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af boligstøtten, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for boligstøtte var opfyldt i perioden.

Stk. 5. Ved omgørelse efter stk. 4, skal den boligstøtte, der er betalt for meget til husstanden under ophøret tilbagebetales, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Stk. 6. Er udbetaling af boligstøtte bortfaldet eller er boligstøtten omberegnet, er det en betingelse for fornyet ret til eller omberegning af boligstøtten, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Hvis boligstøtten har været bortfaldet, skal der ansøges om boligstøtte på ny.

Stk. 7. Ansøgeren har ikke ret til boligstøtte og ansøgeren og personen medregnes ikke i husstanden i en periode, hvor ansøgeren eller personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved

endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af boligstøtte for de dage, ansøgeren eller personen er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«

2. Efter § 52 indsættes:

»Underretning om inddragelse af pas mv.

§ 53. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager boligstøtte. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget boligstøtte.«

I lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 7. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 574 af 10. juni 2014 og § 1 i lov nr. 999 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 g før kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 2 c

Ophør af ret til tilskud efter loven

§ 10 h. Retten til tilskud efter §§ 2, 3, 4 og 10 a ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at det barn, som tilskuddet tilkommer, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Retten til tilskud efter §§ 10 b, 10 c og 10 d ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at en forælder, som tilskuddet tilkommer, i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 3. Retten til tilskud ophører

efter stk. 1 og 2 med virkning fra det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor politiet traf afgørelse. Hvis tilskuddet udbetales månedsvis, ophører retten ved udgangen af den måned, hvor personen har fået inddraget sit pas.

Stk. 4. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1 eller 2, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Stk. 5. Er børnetilskuddet ophørt efter stk. 1 eller 2, er det en betingelse for fornyet ret til udbetaling af børnetilskud, at den, som tilskuddet tilkommer, har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 10 i. Et barn eller forælder har ikke ret til tilskud efter henholdsvis stk. 1 og 2 i perioder, hvor barnet eller forælderen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i en periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af tilskud for den periode, barnet eller forælderen er

dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.

§ 10 j. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for et barn eller en forælder, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 2, 3, 4, eller 10 a-d. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 2, 3, 4 eller 10 a-d.«

2. Efter § 12 indsættes:

»**§ 12 a.** Bidrag udbetales ikke forskudsvis til den person, der er berettiget til at kræve bidraget fastsat, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af den pågældendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at personen deltager i aktiviteter i udlandet, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters

sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Stk. 2. Udbetalingen ophører efter stk. 1 med virkning fra den bidragsperiode, som følger efter den periode, hvor personen har fået inddraget sit pas.

Stk.3. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af bidraget, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetalingen var opfyldt i perioden.

Stk. 4. Hvis udbetaling af bidrag har været ophørt efter stk. 1, genoptages udbetalingen med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 12 b. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en bidragsmodtager, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om får udbetalt børnebidrag forskudsvis. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves.«

§ 13

I SU-loven, jf. lovbekendtgørelse

<p>§ 2. Uddannelsessøgende kan efter ansøgning få uddannelsesstøtte, når de</p> <p>1-3) ---</p> <p>4) opfylder betingelserne i §§ 2 a og 2 b og, hvis de søger uddannelsesstøtte til uddannelse i udlandet, tillige § 2 c og</p> <p>5) ikke bevidst har unddraget sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, jf. § 2 d.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>nr. 39 af 15. januar 2014, som ændret ved § 1 i lov nr. 521 af 26. maj 2014, § 1 i lov nr. 633 af 12. maj 2015, § 42 i lov nr. 628 af 8. juni 2016 og § 22 i lov nr. 1746 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 2, <i>stk. 1, nr. 4</i>, ændres »§ 2 c og« til: »§ 2 c,«.</p> <p>2. I § 2, <i>stk. 1, nr. 5</i>, ændres »§ 2 d.« til: »§ 2 d, og«.</p> <p>3. I § 2, <i>stk. 1</i>, indsættes som <i>nr. 6</i>: »6) ikke har mistet retten til uddannelsesstøtte efter §§ 2 e og 2 f.«.</p> <p>4. Efter § 2 d indsættes i kapitel 1:</p> <p>»§ 2 e. Retten til uddannelsesstøtte ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en uddannelsessøgendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den uddannelsessøgende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af uddannelsesstøtte ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor den uddannelsessøgende har fået inddraget sit pas.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af uddannelsesstøtten, der ikke</p>
--	--

<p>§ 24. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Højeste fribeløb udgør 35.180 kr. (2013-niveau) for hver måned i støtteåret eller uddannelsesperioden, hvor den uddannelsessøgende</p> <p>1-6) --- 7) ikke kan få stipendium til en ny ungdomsuddannelse, jf. regler fastsat i medfør af § 13, stk. 2, nr. 2,</p>	<p>er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, såfremt de øvrige støttebetingelser var opfyldt i perioden.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Er uddannelsesstøtte ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af uddannelsesstøtte, at den uddannelsessøgende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.</p> <p>§ 2 f. En uddannelsessøgende har ikke ret til uddannelsesstøtte i de måneder, hvor den pågældende er dømt for at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i de måneder, den uddannelsessøgende er dømt for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af uddannelsesstøtte for den periode, den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«</p> <p>5. I § 24, <i>stk. 3, nr. 7</i>, udgår: »eller«.</p>
---	---

<p>litra a, eller 8) ikke kan få stipendium og studielån som følge af bestemmelserne i § 2 d, stk. 1 og 2. <i>Stk. 4-11. ---</i></p> <p>§ 29. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Foreløbige beløb, der er udbetalt for måneder, hvor den uddannelsessøgende ikke opfylder betingelserne i §§ 2-2 d, 8, 10 a, 10 b, 11 og 14, § 19, stk. 3 og 4, og § 25 og § 38 c, stk. 3, kan kræves tilbagebetalt, før den endelige tilde- deling finder sted. <i>Stk. 4. ---</i></p> <p>§ 39. --- <i>Stk. 2-10. ---</i></p>	<p>6. I § 24, <i>stk. 3, nr. 8</i>, ændres »§ 2 d, stk. 1 og 2.« til: »§ 2 d, stk. 1 og 2, eller«.</p> <p>7. I § 24, <i>stk. 3</i>, indsættes som <i>nr. 9</i>: »9) ikke kan få stipendium eller slutlån som følge af bestemmelserne i § 2 e, stk. 1, og § 2 f.«</p> <p>8. I § 29, <i>stk. 3</i>, ændres »§§ 2-2 d,« til: »§§ 2-2 f,«.</p> <p>9. I § 39 indsættes efter <i>stk. 6</i> som nyt stykke: »<i>Stk. 7.</i> Politiet skal underrette styrelsen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager uddannelsesstøtte. Politiet skal endvidere underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette styrelsen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114</p>
---	--

e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget uddannelsesstøtte.«

Stk. 7-10 bliver herefter stk. 8-11.

§ 14

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 694 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Retten til SVU bortfalder for den resterende del af uddannelsesforløbet, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en uddannelsessøgendes pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Bortfald af SVU sker med udgangen af den kalenderuge, hvor den uddannelsessøgende har fået inddraget sit pas.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, kan ansøgeren søge om at blive stillet som om, der ikke var sket bortfald af SVU, jf. stk. 1, såfremt betingelserne for tildeling i øvrigt var opfyldt i peri-

<p>§ 20 a. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Styrelsen for Videregående Uddannelser eller anden statslig myndighed om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at den person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, jf. § 14 a, stk. 1 og 2, samtidig modtager SVU.</p>	<p>oden.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Er SVU ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af SVU, at den uddannelsessøgende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.</p> <p>§ 14 c. En uddannelsessøgende har ikke ret til SVU i de uger, hvor den uddannelsessøgende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i de uger, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. Styrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af SVU for den periode, den uddannelsessøgende er dømt for overtrædelse af de nævnte bestemmelser.«</p> <p>2. I § 20 a indsættes som <i>stk. 2</i>: »<i>Stk. 2.</i> Politiet skal underrette styrelsen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder</p>
--	---

sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager SVU. Politiet skal endvidere underrette styrelsen, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette styrelsen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e, i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget SVU.«

§ 15

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 3. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Udbetaling af børne- og ungeydelse ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af en ydelsesmodtagers pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, fordi der er grund til at antage, at ydelsesmodtageren i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Udbetaling af børneydelse ophører fra det kvartal, der følger efter det kvartal, hvor ydelsesmodtageren har fået

inddraget sit pas. Udbetaling af ungedydelse ophører fra den måned, der følger efter måneden, hvor ydelsesmodtageren har fået inddraget sit pas. 1.-3. pkt. gælder tilsvarende, hvis der træffes afgørelse om pasinddragelse mod barnet, som børne- og ungedydelsen udbetales for.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af børne- og ungedydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, såfremt betingelserne for udbetaling af børne- og ungedydelse i øvrigt var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er børne- og ungedydelsen ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for fornyet udbetaling af børne- og ungedydelse, at den person, der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod, har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 4 b. Der skal ske tilbagebetaling af børne- og ungedydelse udbetalt i en periode, for hvilken ydelsesmodtageren ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller i den periode, den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1. 1. pkt. gæl-

der tilsvarende, hvis barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for, dømmes efter de nævnte bestemmelser.

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af børne- og ungeydelse udbetalt til personen i den periode, hvor personen er dømt for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

§ 4 c. Politiet skal underrette Udbetaling Danmark, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om modtager eller har modtaget børne- og ungeydelse. Politiet skal endvidere underrette Udbetaling Danmark, hvis afgørelsen efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4, senere omgøres eller ophæves. 1. og 2. pkt. gælder tilsvarende, hvis der træffes afgørelse om pasinddragelse mod barnet, som børne- og ungeydelsen udbetales for.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, § 114 d, § 114 g eller § 114 e i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b, stk. 1, modtager eller har modtaget børne- og ungeydelse. 1. pkt. gælder tilsvarende, hvis barnet, som

børne- og ungeydelsen udbetales for, dømmes efter de nævnte bestemmelser.«

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens §§ 4-15 finder ikke anvendelse for afgørelser om inddragelse af pas, der er truffet inden lovens ikrafttræden, og domme, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

§ 17

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 3 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.